

د تثنیې کتاب

سریزه

د تثنیې کتاب د تورات پنځم کتاب دی. په دې کتاب کې د حضرت موسیٰ د ویناگانو هغه سلسله ذکر کیږي چې د اسراییلو خلکو ته یې د موآب په خاوره کې کړې وې. هغوی هلته په دښته کې د یو اوږد سفر په پای کې پاتې شوي وو او نژدې وو چې کنعان ته ورننوزي او ویې نیسي.

ځینې ډېرې مهمې موضوعګانې چې په دې کتاب کې لیکل شوې دي هغه په دې ډول دي: (۱) حضرت موسیٰ د تېرو څلوېښتو کلونو پېښې ریاډوي. هغه د خلکو څخه غواړي چې هغوی دا خبره یاده وساتي چې خدای پاک څنګه هغوی په دښته کې رهنمایي کړل او باید خدای پاک ته تابعدار او وفادار اوسي. (۲) حضرت موسیٰ هغه لس حکمونه تکرار کړل او په دې یې تاکید وکړ چې د اولني حکم په معنی باندې باید ځانونه پوه کړي او د خلکو څخه یې وغوښتل چې یوازې څښتن ته دې وقف اوسي. بیا هغه هغه مختلف قوانین تکرار کړل چې په وعده شوي وطن کې به د هغوی ژوند سمبالوي. (۳) حضرت موسیٰ خلکو ته د خدای پاک د هغه لوظ معنی وریادوي چې د هغوی سره یې کړی ؤ او د خلکو څخه غواړي چې د هغه لوظ د پوره کولو دپاره دې خپل عهد نوی کړي. (۴) یوشع د خدای پاک د قوم د راتلونکي مشر په توګه ټاکل کیږي. کله چې حضرت موسیٰ د خدای پاک وفاداري وستایله او روحاني سندره یې وویلله او د اسراییلو په قبیلو باندې یې برکت ووايه هغه د اردن د سیند په ختیځ کې په موآب کې وفات شو.

د دې کتاب ډېره مهمه موضوع دا ده چې خدای پاک خپل قوم چې ورباندې ګران ؤ وژغوره او

برکت يې ورته ورکړ. نو د هغه قوم به دا خبره په ياد ساتي او د هغه سره به مينه کوي او اطاعت به يې کوي ترڅو هغوی ژوندي وي او برکت ورباندې وي. د دې کتاب مهم آياتونه د داسې کلماتو لرونکي دي چې عیسیٰ مسیح هغه د ټولو حکمونو څخه لوی گڼي او فرمايي: >د خپل څښتن خدای سره د زړه له کومي مينه کوی.<

د موضوعگانو فهرست:

- د حضرت موسیٰ اولنی وينا ۱: ۱ - ۴: ۴۹
- د حضرت موسیٰ دوهمه وينا ۵: ۱ - ۲۶: ۱۹
- الف: لس حکمونه ۵: ۱ - ۱۰: ۲۲
- ب: قوانين، اصول او خبرداری ۱۱: ۱ - ۲۶: ۱۹
- کنعان ته د داخلېدلو دپاره لارښوونې ۲۷: ۱ - ۲۸: ۶۸
- د لوظ نوی کېدل ۲۹: ۱ - ۳۰: ۲۰
- د حضرت موسیٰ اخرنی خبرې ۳۱: ۱ - ۳۳: ۲۹
- د حضرت موسیٰ وفات کېدل ۳۴: ۱ - ۱۲

سریزه

۱ ﴿۱﴾ په دې کتاب کې هغه خبرې دي چې حضرت موسیٰ د اسراييلو خلکو ته په هغه وخت کې کړې وې کله چې هغوی د اردن د سیند ختيځې خواته په دښته کې وو. هغوی سوف ته نژدې د اردن په دره کې وو يعنې د فاران د ښار چې په يو اړخ باندې ؤ او د توفل، لابان، حضيروت او د ديزهب ښارونو ترمنځ چې په بل اړخ باندې وو. ﴿۲﴾ (د ادوم د غرنی سيمې په لار د سینا د غره څخه تر قادش برنيع پورې د يوولسو ورځو فاصله ده.) ﴿۳﴾ د څلورپښتم کال د يوولسمې مياشتې په اوله ورځ وروسته له دې چې د اسراييلو قوم د مصر څخه لاړ، حضرت موسیٰ هغه ټول شيان

چې څښتن د هغو په باره کې ورته حکم کړی ؤ چې قوم ته یې ووايي، هغوی ته وویل. (۴) دا کار وروسته له هغې وشو کله چې څښتن د اموریانو پادشاه سیحون ته چې د حشون بنار یې پایتخت ؤ او د باشان پادشاه عوج ته چې د عشتاروت او ادرعي په بنارونو باندې یې حکومت کاوه ماتې ورکړه. (۵) حضرت موسیٰ^۱ په داسې وخت کې د خدای پاک قوانین بیان کړل چې قوم د اردن په ختیځ کې د موآب په سیمه کې ؤ.

هغه وفرمایل: (۶) حمله چې مونږ د سینا د غره سره وو، زمونږ څښتن خدای مونږ ته داسې وفرمایل: زیاته موده وشوه چې تاسو د دې غره په څنګ کې پاتې شوي یئ. (۷) خپمې راتولې کړئ او کډه وکړئ. د اموریانو غرنۍ سیمې او ټولو شاوخوا سیمو، د اردن درې، غرنۍ سیمې، د غرونو لوېدیځو لمنو، جنوبي سیمې او د مدیترانې د بحیرې غاړې ته لاړ شئ. د کنعان ځمکې ته او د لبنان د غرونو په لار د فرات تر لوی سیند پورې لاړ شئ. (۸) دا ټوله هغه ځمکه ده چې د هغې د ورکولو وعده مې ستاسو د نیکونو یعنی د ابراهیم، اسحاق او یعقوب او د هغوی د اولادې سره کړې وه. لاړ شئ او هغه ځمکه ونیسئ. <

حضرت موسیٰ^۱ قاضیان مقرروي

(هجرت ۱۸: ۱۳ - ۲۷)

(۹) حضرت موسیٰ^۱ قوم ته وفرمایل: >په داسې وخت کې چې مونږ لا د سینا د غره سره وو، ما تاسو ته وویل: په تاسو باندې د مشرۍ کولو مسؤلیت زما په وس کې نه دی. زه دا کار یوازې نه شم کولی. (۱۰) زمونږ څښتن خدای ستاسو شمېر دومره زیات کړی دی لکه د اسمان د ستورو په شان. (۱۱) زمونږ د نیکونو څښتن خدای دې تاسو زر چنده زیات کړي او تاسو ته دې د خپلې وعدې سره سم برکت درکړي! (۱۲) خو زه په یوازې ځان نه شم کولی دا دروند مسؤلیت په غاړه واخلم چې ستاسو شخړې حل کړم. (۱۳) د هرې قبیلې څخه پوه او تجربه لرونکي نفر انتخاب

کړئ. زه به هغوی ستاسو مشران کړم. (۱۴) او تاسو وویل چې دا ښه کار دی. (۱۵) نو ما ستاسو د قبیلو څخه هغه پوه او تجربه لرونکي خلک واخیستل او په تاسو باندې مې د مشرانو په توګه وټاکل. ځینو د زرو نفرو مسئولیت په غاړه درلود، ځینو د سلو، ځینو د پنځوسو او ځینو د لسو نفرو مسئولیت په غاړه درلود. همدارنګه ما د ټولو قبیلو څخه نور مشران هم مقرر کړل.

(۱۶) په هغه وخت کې ما قاضیانو ته دا لارښودنې ورکړې: هغو شخړو ته غوږ نیسئ چې ستاسو په خلکو کې رامنځته کېږي. په عادلانه ډول د هرې شخړې قضاوت کوئ، که دا یوازې ستاسو په خلکو پورې اړه لري یا په هغو بېګانه خلکو پورې چې ستاسو په منځ کې اوسېږي. (۱۷) په خپلو پرېکړو کې د هیچا پلوي مه کوئ، په هرچا باندې یوشان قضاوت کوئ، دا مهمه نه ده چې هغه بې وزلی وي یا قدرتمند. د هیچا څخه مه وپرېږئ ځکه کومې پرېکړې چې تاسو یې کوئ هغه د خدای پاک له خوا دي. که چېرې کومه دعوه ستاسو دپاره ګرانه وي، ماته یې راوړئ او زه به یې پرېکړه وکړم. (۱۸) په هماغه وخت کې ما تاسو ته د نورو ټولو کارونو په باره کې چې تاسو یې باید سرته ورسوئ لارښودنې وکړې.

د قادش برنیع څخه نفر کنعان ته لېږل کېږي

(شمېر ۱۳: ۱-۳۳)

(۱۹) څه چې زمونږ څښتن خدای مونږ ته امر کړی ؤ هغه مو سرته ورسول. مونږ د سینا د غره څخه د پراخې او د وېرې څخه ډکې دښتې په لار د اموریانو غرنۍ سیمې ته لاړو. کله چې مونږ قادش برنیع ته ورسېدو، (۲۰) - (۲۱) ما درته وویل: اوس تاسو د اموریانو غرنۍ سیمې ته راغلي یئ کومه چې زمونږ څښتن خدای، یعنې زمونږ د نیکونو خدای یې مونږ ته راکوي. وګورئ، دا هماغه سیمه ده. لکه څنګه چې هغه امر کړی دی، زړه نا زړه کېږئ مه او مه وپرېږئ، لاړ شئ او هغه ونیسئ.

۲۲) مگر تاسو ټول ماته راغلی او ومو ویل: مخکې له دې چې هغې خاورې ته ورشو، راځئ چې خو نفره ولېږو چې هغه وگوري، ترڅو مونږ ته سمه لاره وښايي چې ورباندې لاړ شو او راته ووايي چې هلته څه ډول ښارونه دي.

۲۳) دا کار ماته ښه ښکاره شو، نو ما دولس نفره يعنې د هرې قبيلې څخه مې يو يو نفر انتخاب کړ. ۲۴) هغوی غرنی سيمې ته د اشکول تر درې پورې لاړل او هغه ځای يې وکاته. ۲۵) هغوی مونږ ته له هغې خوا څخه لږه مېوه راوړله چې هلته يې پيدا کړې وه او خبر يې راوړ چې کومه ځمکه چې زمونږ څښتن خدای يې مونږ ته راکوي هغه ډېره حاصلخېزه ده.

۲۶) مگر تاسو ونه غوښتل چې هغې خاورې ته ورننوزئ او د خپل څښتن خدای د امر د منلو څخه مو سرغړونه وکړه. ۲۷) تاسو په خپلو خېمو کې پاتې شوی او وغورېدئ او ومو ویل: څښتن زمونږ څخه کرکه کوي. هغه مونږ د دې دپاره د مصر څخه راوويستلو چې اموريانو ته مو په لاس ورکړي، ترڅو مونږ ووژني. ۲۸) هلته ولې لاړ شو؟ مونږ وپېرېدو. هغه نفر چې مونږ لېږلي وو مونږ ته وايي چې د هغه ځای خلک زمونږ څخه قوي او لوړ دي او هغوی په داسې ښارونو کې ژوند کوي چې دېوالونه يې اسمان ته رسېږي. حتی هغوی په هغه ځای کې عناقيان هم وليدل چې ډېر لوړ قدونه يې درلودل!

۲۹) مگر ما وويل: د هغو خلکو څخه مه وپېرئ. ۳۰-۳۱) زمونږ څښتن خدای به ستاسو مشري وکړي او ستاسو دپاره به وجنگېږي لکه څنگه چې تاسو هغه په مصر او په دښته کې وليدل چې همداسې يې وکړل. تاسو وليدل چې هغه څنگه په خيريت سره دې ځای ته راوستلی لکه څنگه چې يو پلار خپل زوی د يو ځای څخه بل ځای ته وړي. ۳۲) مگر زما د خبرو سره سره بياهم تاسو په څښتن باندې اعتبار ونه کړ، که څه هم هغه همېشه ستاسو په مخ کې روان ؤ چې ستاسو دپاره يو ځای پيدا کړي چې خېمې په کې ودروئ. هغه به د شپې له خوا په اور کې ستاسو

په مخ کې روان ؤ او د ورځې له خوا به په ورېځې کې روان ؤ د دې دپاره چې تاسو ته لاره وښايي.

څښتن اسراييلو ته سزا ورکوي

(شمېر ۱۴: ۲۰ - ۴۵)

۳۳ څښتن ستاسو شکايتونه واورېدل او په قهر شو، نو هغه قسم وخور او ويې فرمايل: ۳۵ ستاسو د دې خراب نسل څخه به هيڅوک هغې حاصلخېزې ځمکې ته داخل نه شي چې د هغې د ورکولو قسم مې ستاسو د نيکونو سره کړی ؤ. ۳۶ يوازې د يافنه زوی کاليب به ودر داخل شي. هغه ماته وفادار پاتې شوی دی او زه به هغه او د هغه اولادې ته هغه ځمکه ورکړم چې هغه په کې گرځېدلی ؤ.

۳۷ څښتن ستاسو په خاطر په ما باندې هم په قهر شو او راته ويې فرمايل: موسی، حتی 'ته به هم هغې ځمکې ته ودر داخل نه شي. ۳۸ مگر خپل مرستيال د نون زوی يوشع تشويق کړه. هغه به د هغې خاورې په نيولو کې د اسراييلو مشري وکړي.

۳۹ بيا څښتن مونږ ټولو ته وفرمايل: ستاسو ماشومان به چې لا تر اوسه دومره کوچني دي چې د ښو او بدو ترمنځ فرق هم نه شي کولی هغې خاورې ته ودر داخل شي، يعنې هغه ماشومان چې تاسو ويل چې ستاسو د دښمنانو له خوا به ونيول شي. زه به هغه ځمکه هغوی ته ورکړم او هغوی به يې ونيسي. ۴۰ مگر اوس تاسو بېرته وگرځئ او په هغې لار باندې چې سرې بحيرې ته ځي بېرته دښتې ته لاړ شئ.

۴۱ بيا تاسو ماته وويل: مونږ د خپل څښتن خدای د امر څخه سرغړونه وکړه، خو اوس غواړو چې د هغه د امر څخه اطاعت وکړو. لکه څنگه چې هغه مونږ ته فرمايلي دي مونږ به غرنۍ سيمې

ته ورننوزو او وبه جنگېرو. نو تاسو خپلې وسلې راواخيستلې او داسې فکر مو کاوه چې په غرنۍ سيمه باندې حمله کول به آسانه وي.

۴۲ مگر خښتن ماته وفرمايل: هغوی ته خبردارۍ ورکړه چې حمله ونه کړي ځکه چې زه به د هغوی سره مل نه يم او هغوی ته به خپل دښمنان ماتې ورکړي. ۴۳ ما تاسو ته د خښتن خبرې وکړې، مگر تاسو ورته هيڅ توجه ونه کړه. د هغه په مقابل کې مو سرکشي وکړه او په غرور سره غرنۍ سيمې ته روان شوی. ۴۴ بيا اموريان چې په هغې غرنۍ سيمه کې اوسېدل د مچيو په شان ستاسو په مقابل کې راووتل. هغوی د ادوم تر خاورې پورې په تاسو پسې شول او د حرمه په ښار کې يې درته ماتې درکړه. ۴۵ نو تاسو بېرته راستانه شوی او خښتن ته مو د مرستې دپاره زاری وکړې، مگر هغه تاسو ته هيڅ توجه ونه کړه او غوږونه يې درباندي کاڼه کړل. ۴۶ نو بيا مونږ زيات وخت په قادش کې پاتې شو.

په دښته کې د سرگردانی کلونه

۲ ۱ په آخر کې مونږ راوگرځېدو او د خښتن د امر سره سم په هغې لارې باندې چې سرې بحيرې ته ځي بېرته دښتې ته لاړو او ډېره موده د ادوم د غرنۍ سيمې په شاوخوا کې سرگردانه گرځېدو.

۲ بيا خښتن ماته وفرمايل چې ۳ تاسو زياته موده په هغو غونډيو کې سرگردانه وگرځېدئ، اوس د شمال خواته لاړ شئ. ۴ په خلکو باندې دغه امر وکړه: پام کوئ، ځکه چې تاسو به ژر د ادوم د غرنۍ سيمې له لارې چې ستاسو د لېرې خپلوانو يعنې د عيسو د اولادې ځمکه ده لاړ شئ. هغوی ستاسو څخه وپريږي، ۵ مگر تاسو به د هغوی سره جنگ نه پيل کوئ، ځکه چې زه به د هغوی د ځمکې څخه تاسو ته يو متر مربع ځمکه هم در نه کړم. ما ادوم د عيسو اولادې ته ورکړی

دی. (۶) تاسو کولی شی چې د هغوی څخه خواړه او اوبه په بیه واخلي.

(۷) یاد ساتئ چې خپل څښتن خدای څنگه تاسو ته په هر کار کې برکت درکړی دی. لکه څنگه به چې تاسو په دې پراخه دښته کې سرگردانه گرځېدئ، هغه په تاسو باندې پام کاوه. په دغو څلوېښتو کالو کې هغه ستاسو سره و او هرڅه چې ستاسو په کار وو، هغه درته رسېدل.

(۸) مونږ د هغې سیمې په خوا کې تېر شو چې زمونږ د خپلوانو یعنی د عیسو د اولادې سیمه وه. هغه لاره مو پرېښودله چې د ایلټ او عصیون جابر څخه د آرام دریا په څې او شمال ختیځ خواته د مواب د دښتې په لور وگرځېدو. (۹) څښتن ماته وفرمایل: د مواب خلکو یعنی د لوط اولادې ته تکلیف ونه رسوئ او جنگ ورسره ونه کړئ. ما هغوی ته د عار سیمه ورکړې ده او تاسو ته به د هغوی د ځمکې څخه هیڅ یوه برخه در نه کړم.

(۱۰) (د ډېرو غټو خلکو قوي نسل چې د ایمانو په نوم یادېده په عار کې اوسېده. هغوی د عناقیانو په شان لوړ قدونه درلودل کوم چې د ډېرو لوړ قدو خلکو بل نسل و.) (۱۱) هغوی هم د عناقیانو په شان د رفائیانو په نوم مشهور وو، مگر موآبیانو هغوی د ایمانو په نوم یادول. (۱۲) حوریان په اډوم کې اوسېدل، مگر د عیسو اولادې هغوی وشړل. د هغوی قوم یې له منځه یووړ او په خپله هلته اوسېدل، لکه څنگه چې وروسته اسرایلیانو خپل دښمنان د هغې ځمکې څخه وشړل چې څښتن هغوی ته ورکړې وه.)

(۱۳) >بیا لکه څنگه چې څښتن مونږ ته وفرمایل، مونږ د زارد د خوړ څخه تېر شو. (۱۴) له هغه وخت څخه چې مونږ د قادش برنیع څخه لاړو اته دېرش کاله تېر شوي وو. لکه څنگه چې څښتن فرمایلي وو، د هغه نسل ټول جنګي خلک مړه شول. (۱۵) څښتن تر هغه وخته پورې د هغوی مخالفت کاوه ترڅو چې ټول یې له منځه یوړل.

١٦) کله چې هغوی ټول مړه شول، ١٧) څښتن مونږ ته وفرمایل: ١٨) نن به تاسو د موآب د سیمې څخه د عار په لاره باندې تېر شئ. ١٩) بیا به د عمونیانو ځمکې ته ورنژدې شئ چې د لوط اولاده ده. هغوی ته تکلیف مه رسوئ او جنگ ورسره مه کوئ. هغوی ته مې خپله ځمکه ورکړې ده او د هغې څخه به تاسو ته هیڅ درنه کړم.

٢٠) (دا سیمه هم د رفائیانو د خاورې په نوم مشهوره ده، یعنې د هغو خلکو په نوم چې هلته اوسېدلي وو. عمونیانو هغوی د زمزیانو په نوم یادول. ٢١) هغوی د عناقیانو په شان لوړ قدونه درلودل. هغوی ډېر وو او یو قوي نسل ؤ. مگر څښتن هغوی تباہ کړل، نو عمونیانو د هغوی خاوره ونیوله او هلته اوسېدل. ٢٢) څښتن د ادمیانو یعنې د عیسو د اولادې دپاره چې د ادوم په غرنۍ سیمه کې اوسېږي همداسې کار کړی ؤ. هغه حوریان له منځه یوړل، نو ادمیانو د هغوی ځمکه ونیوله او هلته اوسېدل او تر اوسه پورې هلته ژوند کوي. ٢٣) په هغه ځمکه کې چې د مدیترانې د بحیرې په غاړه پرته وه، هغه خلک ځای په ځای شوي وو چې د کریت د جزیرې څخه وو. هغوی عویان چې د هغه ځای اصلي اوسېدونکي وو له منځه وړي وو او د هغوی ټوله ځمکه یې په جنوب کې د غزې تر ښاره پورې نیولې وه.)

٢٤) >کله چې مونږ د موآب څخه تېر شو، څښتن مونږ ته وفرمایل: اوس روان شئ او د ارنون د سیند څخه تېر شئ. زه د حشبون پادشاه سیحون د هغه د هېواد سره تاسو ته تسلیموم. حمله ورباندې وکړئ او د هغه هېواد ونیسئ. ٢٥) له همدې ورځې څخه به ستاسو وېره د ټولو خلکو په زړونو کې چې په هرځای کې اوسېږي واچوم. هرڅوک به ستاسو د نوم په اورېدلو سره له وېرې لږزیږي.

اسراييل سيحون پادشاه ته ماتې ورکوي

۲۶) بيا ما د قديموت د دښتې څخه د حشبون پادشاه سيحون ته د سولې د لاندیني وړاندیز سره استازي وروولېدل: ۲۷) مونږ پرېږدئ چې ستاسو د هېواد څخه تېر شو. مونږ به مستقيم لار شو او د لارې څخه به يو خوا بل خوا نه ځو. ۲۸) تاسو په مونږ باندې خواږه او اوبه خرڅ کړئ او مونږ به د هغو بيه درکړو. خو يوازې دا اجازه راکړئ چې ستاسو د هېواد په لاره تېر شو، ۲۹) ترڅو د اردن د سيند څخه هغې ځمکې ته واورو چې خپل څښتن خدای يې راکوي. د عيسو اولادې چې په اډوم کې اوسېږي او موآبيانو چې په عار کې اوسېږي، مونږ ته اجازه راکړه چې د هغوی د سيمې څخه تېر شو.

۳۰) مگر سيحون پادشاه نه پرېښودلو چې د هغه د هېواد په لاره تېر شو. زمونږ څښتن خدای د هغه زړه سخت کړی ؤ او هغه يې سرزوره کړی ؤ ترڅو مونږ وکولی شو هغه ته ماتې ورکړو او د هغه سيمه ونيسو چې تر اوسه پورې زمونږ سره ده.

۳۱) بيا څښتن ماته وفرمايل: گوره، ما سيحون پادشاه او د هغه خلک ستاسو په مقابل کې کمزوري کړي دي، لار شئ او د هغه خاوره ونيسئ. ۳۲) سيحون د خپلو ټولو نفرو سره راووت چې د ياهص ښار ته نژدې زمونږ سره وجنگيږي، ۳۳) مگر زمونږ څښتن خدای هغه مونږ ته په لاس راکړ او مونږ هغه، د هغه زامن او د هغه ټول نفر ووژل. ۳۴) په عين وخت کې مونږ هر يو ښار ونيوه او هغه مو وران کړ او ټول نارينه، ښځې او ماشومان مو ووژل. هيڅوک مو ژوندی پرېښود. ۳۵) مگر مونږ د هغوی حيوانات يوړل او ښارونه مو ورته لوټ کړل. ۳۶) زمونږ څښتن خدای مونږ پرېښودلو چې ټول ښارونه د عروعر څخه نيولې چې د ارنون د درې په غاړه پروت دی او هغه ښار چې د درې په منځ کې دی تر جلعاد پورې ونيسو. د هيڅ يو ښار دېوالونو زمونږ په مقابل کې مقاومت نه درلود. ۳۷) مگر مونږ د عمونيانو سيمې يا د يبوک د سيند غاړې ته يا د غرنۍ

سیمې ښارونو ته یا داسې بل ځای ته ورنژدې نه شو چې زمونږ خښتن خدای هغو ځایونو ته د ورتگ څخه منع کړي وو.

د باشان د پادشاه عوج ماتې

(شمېر ۲۱: ۳۳ - ۳۵)

۳ (۱) بیا مونږ شمال ته د باشان په لور روان شو او عوج پادشاه د خپل ټول لښکر سره راووت چې د ادرعي ښار ته نژدې زمونږ سره وجنگېږي. (۲) مگر خښتن ماته وفرمایل: د هغه څخه مه وپرېره. زه هغه، د هغه نفر او د هغه ټوله سیمه تاته درکوم. د هغه سره هماغه شان چلند وکړه لکه څنگه چې دې د اموریانو د پادشاه سیحون سره چې حشبون یې پایتخت و کړی و.

(۳) نو خښتن عوج پادشاه او د هغه لښکر هم مونږ ته په لاس راکړ او هغوی ټول مو ووژل. (۴) په عین وخت کې مونږ د هغه ټول ښارونه ونيول، یو ښار هم زمونږ څخه پاتې نه شو. ټول ښارونه چې مونږ ونيول شمېر یې شپېتو ته رسېده، یعنې د ارجوب ټوله سیمه چې د باشان پادشاه عوج ورباندې حکومت کاوه. (۵) دغو ټولو ښارونو لوړ دېوالونه او داسې دروازې درلودلې چې په سیخونو باندې بندېدلې. همدارنگه ډېر داسې کلي هم وو چې دېوالونه یې نه درلودل. (۶) مونږ ټول ښارونه وران کړل او ټول نارینه، ښځې او ماشومان مو ووژل. مونږ د حشبون پادشاه سیحون په ښارونو کې هم همداسې کړي وو. (۷) مونږ حیوانات یوړل او ښارونه مو لوټ کړل.

(۸) په هغه وخت کې مونږ د اردن د سیند په ختیځ کې د هغو دوو اموریایي پادشاهانو څخه د ارنون د سیند څخه د حرمون تر غره پورې ځمکه ونيوله. (۹) (صیدونیان د حرمون غر د سریون په نوم یادوي او اموریان یې د سنیر په نوم یادوي). (۱۰) >مونږ د باشان د پادشاه عوج ټوله سیمه ونيوله یعنې هغه ښارونه چې په لوړه جلگه باندې وو او د سلخه او ادرعي د ښارونو تر

ختیځ پورې د جلعاد او باشان سیمې.<

۱۱) (عوج پادشاه په رفائیانو کې آخرنی نفر ؤ. د معیاري اندازې په مطابق د هغه تابوت چې له تیرو څخه جوړ شوی ؤ څلور متره اوږد ؤ او نژدې دوه متره پلن ؤ. هغه تر اوسه پورې د عمونیانو د ربه په ښار کې شته.)

هغه قبیلې چې د اردن د سیند په ختیځ کې اوسېدلې
(شمېر ۳۲: ۱ - ۴۲)

۱۲) >کله چې مونږ هغه ځمکه ونيوله، ما د روبین او جاد قبیلو ته هغه سیمه ورکړه چې د عروعر د ښار په شمال کې وه (د عروعر ښار د ارنون سیند ته نژدې ؤ) او د جلعاد د غرنۍ سیمې یوه برخه مې هم د هغه ځای د ښارونو سره ورکړه. ۱۳) پاتې جلعاد او ټول باشان چې عوج ورباندې حکومت کړی ؤ یعنې د ټول ارجوب سیمه مې هم د منسي نیمې قبیلې ته ورکړه.<

(باشان د رفائیانو د هېواد په نوم یادېده. ۱۴) یائیر چې د منسي د قبیلې څخه ؤ، هغه د ارجوب ټوله سیمه یعنې د باشان سیمه د جشور او معکې تر سرحده پورې ونيوله. د هغې سیمې کلي یې په خپل نوم یاد کړل او تر اوسه پورې د یائیر د کلیو په نوم یادېږي.)

۱۵) >جلعاد مې د ماخیر طایفې ته چې د منسي د قبیلې څخه ده ورکړه. ۱۶) د روبین او جاد قبیلو ته مې د جلعاد څخه د ارنون تر سینده پورې سیمه ورکړه. هغه سیند د هغوی جنوبي سرحد ؤ او د یبوق سیند د هغوی شمالي سرحد ؤ. د یبوق د سیند یوه برخه د عمونیانو سرحد ؤ. ۱۷) د لوېدیځې خوا څخه د هغوی سیمه د اردن تر سیند پورې یعنې د جلیل د جهیل څخه د ارام تر دریاب او د پیسگاه د غره تر لمنې پورې غزېدلې وه.

١٨ په عين وخت کې ما هغوی ته دا حکم وکړ: زمونږ څښتن خدای تاسو ته دا ځمکه د اردن په ختيځ کې درکړې ده چې ويې نيسئ. نو اوس خپلو جنگي نفرو ته وسلې ورکړئ او د اسراييلو د نورو قبيلو څخه يې مخکې د اردن بلې غاړې ته ولېږئ چې د هغوی سره د هغوی د ځمکې په نيولو کې مرسته وکړي. ١٩ خو ستاسو نبي، ماشومان او همدارنگه ستاسو حيوانات به چې ډېر زيات دي په هغو ښارونو کې پاتې کېږي چې ما تاسو ته درکړي دي. ٢٠ کله چې څښتن ستاسو په شان نورو اسراييليانو ته ارامي ور په برخه کړي او کله چې هغوی هغه ځمکه ونيسي چې څښتن يې ورته د اردن د سيند په بله غاړه باندې ورکوي نو بيا تاسو کولی شئ بېرته دې ځمکې ته چې تاسو ته مې درکړې ده راستانه شئ.

٢١ بيا مې يوشع ته داسې حکم وکړ: تا هغه ټول کارونه په خپلو سترگو ليدلي دي چې زمونږ څښتن خدای په هغو دوو پادشاهانو يعنې سيحون او عوج باندې وکړل. هغه به د هغو نورو ټولو خلکو سره هم همداسې وکړي چې ته يې په وطن باندې حمله کوي. ٢٢ د هغوی څخه مه وپېږئ ځکه چې زمونږ څښتن خدای به ستاسو دپاره وجنگيږي.

حضرت موسیٰ ته اجازه نه ورکول کېږي چې کنعان ته ورداخل شي

٢٣ په هغه وخت کې ما داسې زاری وکړې: ٢٤ څښتن تعالیٰ، زه پوهېږم چې تا ماته يوازې د خپلې لویې او قدرت څرگندول پيل کړل. په اسمان کې او په ځمکه باندې هيڅ داسې خدای نشته چې داسې لوی لوی کارونه وکولی شي کوم چې تا کړي دي! ٢٥ څښتنه، ما پرېږده چې د اردن د سيند څخه تېر شم او هغه حاصلخېزه ځمکه ووينم چې په بله غاړه باندې پرته ده او بنايسته غرنۍ سيمه او د لبنان غرونه ووينم.

٢٦ مگر څښتن ستاسو په خاطر په ما باندې په قهر و او ماته يې غوږ نه نيوه. د دې په ځای هغه

و فرمايل: بس كره! بيا د دې خبرې يادونه ونه كړې! (٢٧) د پيسگاه د غره څوكې ته وڅېړه او د شمال او جنوب، ختيځ او لوېديځ خواته وگوره. څه چې درته بنسكاري هغه په غور سره وگوره، ځكه چې ته به هيڅكله د اردن د سيند څخه تېر نه شې. (٢٨) يوشع ته لارښوونې وكړه. د هغه عزم قوي كړه، ځكه چې هغه به خلك بلې غاړې ته پورې باسي چې هغه ځمكه ونيسي چې ته يې وينې.

(٢٩) نو مونږ په هغې درې كې پاتې شو چې د بيت فغور ښار ته مخامخ وه.

حضرت موسى^۱ قوم د خداى پاك اطاعت ته هڅوي

٤ (١) بيا حضرت موسى^۱ قوم ته وفرمايل: <د هغو ټولو قوانينو اطاعت وكړئ چې زه يې تاسو ته درزده كوم ترڅو تاسو ژوندي پاتې شئ او هغې ځمكې ته به وړ داخل شئ او وبه يې نيسي چې ستاسو د نيكونو څښتن خداى يې دركوي. (٢) زما امرونو ته هيڅ شى وريزات او هيڅ شى ورڅخه كم نه كړئ. د خپل څښتن خداى د امرونو څخه چې ما دركړي دي اطاعت وكړئ. (٣) تاسو په خپله وليدل چې څښتن د فغور غره ته نژدې څه وكړل. څښتن هغه ټول خلك له منځه يوړل چې هلته يې د بل عبادت كاوه، (٤) مگر له تاسو څخه چې څوك ستاسو څښتن خداى ته وفادار وو، هغوى تر نن ورځې پورې ژوندي دي.

(٥) ما د خپل څښتن خداى د وينا سره سم تاسو ته ټول قوانين درزده كړي دي. د هغو اطاعت په هغه خاوره كې كوى چې تاسو به وړ داخل شئ او هغه به ونيسي. (٦) په وفادارۍ سره د هغو اطاعت وكړئ، نو دا كار به نورو قومونو ته دا خبره په ډاگه كړي چې تاسو څومره پوه خلك يئ. كله چې هغوى د دغو ټولو قوانينو په هكله واوري، داسې به وايي: دا لوى قوم څومره حكمت او پوهه لري!

٧) بل هيڅ قوم چې هرڅومره لوی وي داسې خدای نه لري چې هغوی ته د ضرورت په وخت کې دومره نژدې وي لکه څنگه چې مونږ ته خپل څښتن خدای نژدې دی. هرکله چې مونږ د مرستې دپاره سوال وکړو، هغه به یې قبلوي. ٨) بل هيڅ قوم چې هرڅومره لوی وي داسې عادلانه قوانین نه لري لکه کوم چې ما تاسو ته نن درزده کړي دي.

٩-١٠) ډېر پام کوی ترڅو پورې چې تاسو ژوندي یئ هغه څه چې تاسو په خپلو سترگو لیدلي دي هېر یې نه کړئ. خپلو اولادونو او لمسیو ته د هغې ورځې په باره کې ووايئ چې کله تاسو د سینا د غره سره د خپل څښتن خدای په حضور کې ولاړ وئ چې هغه ماته وفرمایل: د اسرايیلو قوم راغونډ کړه. زه غواړم چې هغوی زما خبرې واورې چې ترڅه وخته پورې هغوی ژوندي وي زما احترام او اطاعت به کوي او خپلو اولادونو ته یې هم ورزده کړي چې همداسې وکړي.

١١) خپلو اولادونو ته ووايئ چې تاسو څرنگه لارې او د هغه غره په لمنه کې ودرېدلئ چې هلته تینګه ورپېځ او توره تیاره وه او اور ورڅخه اسمان ته پورته کېده. ١٢) هغوی ته ووايئ چې څښتن څنگه ستاسو سره د اور له منځ څخه خبرې وکړې، څنگه تاسو د هغه خبرې واورېدلې مگر د هغه خبره مو ونه لیدله. ١٣) هغه درته وفرمایل د دې دپاره چې په هغه لوظ باندې ودرېږئ چې هغه ستاسو سره کړی دی څه باید وکړئ. تاسو باید د هغو لسو حکمونو اطاعت وکړئ چې هغه د تیږو په دوو لוחو باندې لیکلي دي. ١٤) څښتن ماته وفرمایل چې تاسو ته هغه ټول قوانین درزده کړم چې باید په هغه خاوره کې یې اطاعت وکړئ چې نژدې ده چې حمله ورباندې وکړئ او هغه ونیسئ.

د بت پرستی په ضد خبرداری

١٥-١٨) کله چې څښتن د سینا په غره باندې ستاسو سره د اور له منځ څخه خبرې وکړې، تاسو

هيڅ يوه څېره ونه ليدله. نو بيا پام کوي چې تاسو به د ځانونو دپاره د هيڅ شي په شکل کې بت نه جوړوي، که هغه د سړي په شکل وي يا د نبځي، د حيوان يا مارغه، خزندې يا د ماهي په شکل او په دې کار به ځانونه نه گناهکاروي. (١٩) کله چې تاسو اسمان ته گوري او لمر، سپوږمۍ او ستوري وينئ نو وسوسه کېږئ مه چې هغو ته سجده وکړئ يا يې عبادت وکړئ. ستاسو څښتن خدای دا شيان د دنيا د نورو قومونو دپاره پيدا کړي دي چې عبادت يې وکړي. (٢٠) مگر تاسو هغه قوم يئ چې هغه د مصر څخه راوويست، يعنې له اوره ډک داش څخه. هغه د دې دپاره راوويستلئ چې ستاسو څخه خپل قوم جوړ کړي لکه څنگه چې نن يئ. (٢١) څښتن ستاسو په خاطر په ما باندې په قهر شو، قسم يې وخوړ او ويې فرمايل: ته نه شي کولی د اردن د سيند څخه هغې حاصلخيزې ځمکې ته واوړې چې زه يې خپل قوم ته ورکوم. (٢٢) نو زه موسی به په دې خاوره کې مړ شم او هيڅکله به د سيند څخه تېر نه شم، مگر تاسو دې ته نژدې يئ چې ورڅخه تېر شئ او هغه حاصلخيزه ځمکه ونيسئ. (٢٣) پام کوي هغه لوظ به نه هېږوي چې ستاسو څښتن خدای تاسو سره کړی دی. د هغه د امر اطاعت وکړئ چې تاسو به د خپل ځانونو دپاره هيڅ ډول بت نه جوړوي، (٢٤) که چېرې تاسو د نورو خدايانو عبادت وکړئ، نو ستاسو څښتن خدای غيرتي خدای دی او هغه د داسې اور په شان دی چې هر شی يې مخې ته ورشي له منځه يې وړي.

(٢٥) کله چې په هغه وطن کې ډېره موده واوسېږئ او اولادونه او لمسيان مو پيدا شي نو د هيڅ شي په شکل کې به د بت په جوړولو سره گناه نه کوي. دا د څښتن په نظر کې بد کار دی او هغه به په دې کار په قهر شي. (٢٦) زه همدا نن اسمان او ځمکه ستاسو په مقابل کې شاهدان نيسم، که چېرې زما څخه نافرمانی وکړئ، نو ژر به د هغې ځمکې له منځ څخه ورک شئ. تاسو به په هغه خاوره کې ډېره موده ژوند ونه کړئ کومه چې د اردن په بله غاړه باندې پرته ده او تاسو يې نيسئ. تاسو به بېخي تباه شئ. (٢٧) څښتن به تاسو په نورو قومونو کې خپاره کړي چې ستاسو څخه به يوازې څو تنه په کې ژوندي پاتې شي. (٢٨) تاسو به هلته د داسې خدايانو عبادت کوي چې د انسانانو په

لاسونو جوړ شوي وي، داسې خدايان چې د لرگيو او تيرو څخه جوړ شوي وي چې ليدلی يا اورېدلی نه شي او څه خوړلی يا بوی کولی نه شي. (۲۹) مگر که چېرې هلته د خپل څښتن خدای د لټولو پرېکړه وکړې او تاسو هغه د زړه له کومې ولټوئ، نو هغه به ومومئ. (۳۰) کله چې تاسو د ستونزو سره مخامخ شئ او دا ټول شيان درباندي راشي، نو آخر به څښتن ته رجوع وکړئ او د هغه اطاعت به وکړئ. (۳۱) هغه زړه سواندي خدای دی. هغه به ستاسو څخه مخ نه اړوي او نه به تاسو تباه کړي او هغه لوظ به هېر نه کړي چې هغه په خپله ستاسو د نيکونو سره کړی دی.

(۳۲) تېر شوي وخت ته وگورئ يعنې هغه وخت چې تاسو پيدا شوي نه وئ او له هغه وخت څخه چې خدای پاک د ځمکې په مخ انسانان پيدا کړل. ټوله دنيا ولټوئ، آیا داسې لوی لوی کارونه مخکې کله شوي دي؟ آیا داسې شيان چا کله اورېدلي دي؟ (۳۳) آیا داسې قوم شته چې کوم خدای د هغه سره د اور له منځ څخه خبرې کړې وي او هغه يې ستاسو په شان اورېدلي وي او ژوندی پاتې شوی وي؟ (۳۴) آیا کوم خدای داسې جرأت کړی دی چې لاړ شي او د بل قوم څخه هغه قوم راواخلي کوم چې د هغوی سره غلامان وو او خپل قوم ورڅخه جوړ کړي لکه څنگه چې ستاسو څښتن خدای په مصر کې ستاسو دپاره وکړ؟ هغه ستاسو د سترگو په وړاندې د خپل لوی قدرت او قوت څخه کار واخيست. هغه آفتونه او جنگ راوست، معجزې يې وښودلې او عجيبه عجيبه کارونه يې وکړل او وپروونکې پېښې يې رامنځته کړې. (۳۵) څښتن دا شيان د دې دپاره دروښودل چې تاسو ته دا خبره ثابته کړي چې يوازې هغه خدای دی او بل خدای نشته. (۳۶) هغه تاسو پرېښودئ چې د اسمان څخه د هغه غږ واورئ، ترڅو تاسو په سمه لاره برابر کړي. هغه په ځمکه باندې تاسو ته خپل وپروونکی اور وښود او تاسو د اور له منځ څخه د هغه خبرې واورېدلې. (۳۷) د دې په خاطر چې هغه ستاسو د نيکونو سره مينه درلودله، نو د هغوی څخه وروسته يې د هغوی اولاده يعنې تاسو انتخاب کړئ او په خپل لوی قدرت يې په خپله د مصر څخه راوويستلئ. (۳۸) اوس تاسو د نورو قومونو سره چې ستاسو څخه قوي دي مخامخ يئ، خو څښتن لا د مخه د خپلې خاورې څخه د هغوی په شړلو شروع کړې ده او هغه تاسو ته درکوي. (۳۹) نو همدا نن ياد

ساتئ او هيڅكله دا خبره هپره نه كړئ چې څښتن د اسمانونو او ځمكې خدای دی. بل خدای نشته. (٤٠) د هغه د هغو ټولو قوانينو اطاعت كوي چې نن مې تاسو ته دركړل، نو ستاسو او ستاسو د اولادې هر كار به سم وي. تاسو به په هغه وطن كې چې ستاسو څښتن خدای يې تاسو ته د تل دپاره دركوي اوږد ژوند ولري.

د پناه اخيستلو ښارونه چې د اردن د سيند په ختيځ كې وو

(٤١) بيا حضرت موسی^١ د اردن د سيند په ختيځ كې درې ښارونه جدا كړل (٤٢) چې داسې سړی هلته وتښتي او خوندي پاتې شي چې په سهوې سره يې يو داسې نفر وژلی وي چې دښمن يې نه وي. هغه كولی شي چې د دغو ښارونو څخه يو ښار ته وتښتي او خپل ژوند وژغوري. (٤٣) د روښن د قبيلې دپاره د باصر ښار ؤ چې د دښتې په لوړه جلگه باندې پروت ؤ. د جاد د قبيلې دپاره راموت ؤ چې د جلعاد په سيمه كې پروت ؤ او د منسي د قبيلې دپاره د جولان ښار ؤ چې د باشان په سيمه كې پروت ؤ.

د خدای پاك د شريعت پېژندگلوي

(٤٤) حضرت موسی^١ د اسراييلو قوم ته د خدای پاك قوانين وركړل. (٤٥-٤٦) هغه دا قوانين هغوی ته د هغه وخت څخه وروسته وركړل چې هغوی د مصر څخه راوتلي وو او د اردن د سيند ختيځ خواته په دره كې وو چې د بيت فغور ښار ته مخامخ وه. دا د اموريانو د پادشاه يعنې د سيحون په سيمه كې وه چې د حشبون ښار يې پايښت ؤ. مگر حضرت موسی^١ او د اسراييلو قوم هغه ته ماتې وركړه. (٤٧) هغوی د سيحون او د باشان د پادشاه يعنې د عوج خاوره ونيوله. عوج د اموريانو بل پادشاه ؤ چې د اردن په ختيځ كې اوسېده. (٤٨) دا خاوره د عروعر د ښار څخه چې د ارنون د سيند په غاړه پروت ؤ، په شمال كې د سريون يعنې د حرمون تر غره پورې غزېدلې وه.

٤٩ په هغې کې د اردن د سیند ټوله ختیځه سیمه د آرام تر دریاب او د پیسگاه د غره تر لمنې پورې شامله وه.

لس حکمونه

(هجرت ٢٠: ١-١٧)

٥ حضرت موسیٰ د اسراییلو ټول قوم راوغوښت او ورته وپې فرمایل: >ای د اسراییلو خلکو، هغو ټولو قوانینو ته غوږ ونیسئ چې زه یې نن تاسو ته درکوم. هغه زده کړئ او په غور سره د هغو څخه پیروي وکړئ. ٢-٣ زمونږ څښتن خدای د سینا د غره سره نه یوازې زمونږ د پلرونو سره لوظ وکړ، بلکه زمونږ ټولو سره یې چې تر نن ورځې پورې ژوندي یو وکړ. ٤ څښتن په هماغه غره باندې د اور له منځ څخه ستاسو سره مخامخ خبرې وکړې. په هغه وخت کې زه ستاسو او څښتن ترمنځ ودرېدم چې د هغه خبرې تاسو ته ورسوم، ځکه چې تاسو د هغه اور څخه وپرېدئ او غره ته نه ورختلئ.

څښتن وفرمایل: ٥ زه ستاسو څښتن خدای یم چې تاسو مې له مصر څخه چې په کې غلامان وئ راوويستلئ.

٦ زما څخه پرته د بل خدای عبادت مه کوئ.

٧ د خپلو ځانونو دپاره د هیڅ شي په شکل چې هغه په اسمان کې یا په ځمکه باندې یا د ځمکې لاندې په اوبو کې وي بتان مه جوړوئ. ٨ هیڅ بت ته سجده یا عبادت مه کوئ ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای یو غیرتي خدای یم. څوک چې زما څخه کرکه کوي زه به هغوی او د هغوی اولادې ته تر دریم او څلورم نسله پورې سزا ورکړم. ٩ مگر زه د هغو زرگونو نسلونو

سره چې زما سره مينه کوي او زما امرونو ته غاړه ږدي مينه کوم.

۱۱) زما نوم د بدو مقصدونو دپاره مه استعمالوئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای به هغه چاته سزا ورکړم څوک چې زما نوم په غلطه استعمال کړي.

۱۲) لکه څنگه چې ما يعنې ستاسو څښتن خدای په تاسو باندې امر کړی دی، د سبت ورځ ولمانځئ او هغه مقدسه وگنئ. ۱۳) تاسو د کار کولو دپاره شپږ ورځې لری، ۱۴) مگر اوومه ورځ د آرام کولو ورځ ده چې څښتن خدای ته وقف شوې ده. په دې ورځ به تاسو هيڅ کار نه کوئ، نه تاسو، نه ستاسو زامن يا لورگانې، نه غلامان، نه ستاسو غوايان يا خره يا نور حيوانات او نه هغه بېگانه خلک چې ستاسو په وطن کې اوسېږي. ستاسو غلامان بايد ستاسو په شان استراحت وکړي. ۱۵) دا په ياد ولری چې تاسو په مصر کې غلامان وئ او ما يعنې ستاسو څښتن خدای په خپل لوی قدرت او قوت سره ازاد کړئ. نو ځکه تاسو ته امر کوم چې د سبت يعنې د آرام کولو ورځ ولمانځئ.

۱۶) لکه څنگه چې زه، يعنې ستاسو څښتن خدای تاسو ته امر کوم، د خپل پلار او مور احترام کوئ ترڅو ستاسو ټول کارونه سم وي او په هغه خاوره کې چې زه يې درکوم زيات عمر ولری.

۱۷) قتل مه کوئ.

۱۸) زنا مه کوئ.

۱۹) غلامه کوئ.

۲۰) د هيچا په ضد د دروغو شهادت مه ورکوئ.

۲۱) د بل سړي ښځې ته د طمعي په سترگه مه گورئ. د هغه کور، ځمکې، غلامانو، غوايانو، خرو يا هرڅه چې هغه يې لري، ورته د طمعي په سترگه مه گورئ.

۲۲) دا هغه حکمونه دي چې څښتن په هغه وخت کې تاسو ټولو ته درکړل کله چې د سينا د غره تر څنګ سره راغونډ شوي وي او هغه په لوړ اواز سره د اور او ټينګې ورپېڅې له منځ څخه خبرې وکړې. هغه نور څه نه بلکه همدا حکمونه راکړل. بيا يې هغه د تيرو په دوو لוחو باندې وليکل او ماته يې راکړل.

د خلکو وېره

(هجرت ۲۰: ۱۸ - ۲۱)

۲۳) کله چې ټول غره اور واخيست او تاسو هغه غږ واورېد چې د تيارې څخه راتله، نو ستاسو مشران او ستاسو د قبيلو رئيسان ماته راغلل ۲۴) او ويې ويل: کله چې مونږ د هغه خبرې واورېدلې چې د اور له منځ څخه يې کولې، مونږ ته خپل څښتن خدای خپله لويي او جلال راوښود! نن مونږ وليدل چې د يو انسان دپاره که خدای پاک ورسره خبرې هم کړې وي دا ممکنه ده چې ژوندی پاتې شي. ۲۵) خو مونږ ولې خپل ځانونه د مرګ په خطر کې واچوو؟ هغه هيبتناکه اور به مونږ له منځه يوسي. مونږ يقين لرو که چېرې د خپل څښتن خدای غږ بيا واورو نو مړه به شو. ۲۶) آيا داسې يو انسان چې د اور له منځ څخه يې د حقيقي خدای خبرې اورېدلې وي کله ژوندی پاتې شوی دی؟ ۲۷) حضرت موسی، نژدې ورشه او زمونږ د څښتن خدای ټولو خبرو ته غوږ ونيسه. بيا بېرته راشه او هغه خبرې چې هغه درته وکړلې مونږ ته يې ووايه. مونږ به ورته غوږ ونيسو او وبه يې منو.

۲۸) کله چې څښتن دا خبرې واورېدلې، هغه ماته وفرمايل: ما د دغو خلکو خبرې واورېدلې،

هغوی صحیح وایي. (۲۹) کاشکې هغوی همپشه داسې احساس ولري! کاشکې هغوی همپشه زما خخه ووپريري او زما ټولو امرونو ته غاړه کېږدي، ترڅو د تل دپاره د هغوی او د هغوی د اولادې هر کار سم وي. (۳۰) لاړ شه او هغوی ته ووايه چې بېرته خپلو خېمو ته ورستانه شي. (۳۱) مگر موسی، ته دلته زما سره پاتې شه. زه به تاته خپل ټول قوانین او امرونه درکړم. هغه قوم ته ورزده کړه، ترڅو هغوی په هغه خاوره کې ورته غاړه کېږدي چې زه یې ورکوم.

(۳۲) د اسراییلو خلکو، تاسو باید په غور سره د خپل خښتن خدای هر امر په ځای کړئ. د هغه د هیڅ یو قانون خخه سرغړونه ونه کړئ. (۳۳) د هغو ټولو خخه پیروي وکړئ، ترڅو ستاسو ټول کارونه صحیح روان وي او په هغه وطن کې چې تاسو به یې ونیسئ، خپل ژوند ته دوام ورکړئ.

ډېر مهم حکم

۶ (۱) خښتن ماته وفرمایل چې تاسو ته دغه ټول قوانین درکړم، ترڅو وکولی شئ په هغې خاورې کې د هغو اطاعت وکړئ کومه چې هغه یې درکوي. تاسو به ژر د اردن د سیند خخه تېر شئ او هغه خاوره به ونیسئ. (۲) ترڅو پورې چې تاسو ژوندي یئ، تاسو او ستاسو اولاده باید د خپل خښتن خدای عزت کوئ او د هغه د ټولو قوانینو اطاعت کوئ چې زه یې درکوم، ترڅو تاسو په هغه خاوره کې زیات عمر ولرئ. (۳) ای د اسراییلو خلکو، غوږ ونیسئ او په غور سره هغو قوانینو ته غاړه کېږدئ! بیا به ستاسو هر کار سم شي او ستاسو خخه به یو لوی قوم جوړ شي او زمونږ د نیکونو د خښتن خدای د وعدې سره سم به په هغې غني او حاصلخیزې خاوره کې واوسېږئ.

(۴) ای د اسراییلو خلکو، غوږ ونیسئ! یوازینی خدای چې وجود لري هغه زمونږ خښتن خدای دی. (۵) د زړه له کومي په خپل ټول ځان او ټول قوت سره د خپل خښتن خدای سره مینه کوئ.

٦) دا قوانین چې زه یې نن تاسو ته درکوم هغه هیڅکله مه هېروئ. ٧) هغه خپلو اولادونو ته ورزده کړئ. که په کور کې یې یا په لاره روان یې یا ارام کوی یا کار کوی هغه بیا بیا ووايئ. ٨) هغه ولیکئ او په خپلو متیو او تنډیو باندې یې وتری چې د هغو په اطاعت کولو کې درسره مرسته وکړي. ٩) دا قوانین د خپلو کورونو د دروازو په چوکاټونو او د خپلو ښارونو په دروازو باندې ولیکئ.

د نافرمانۍ په ضد خبرداری

١٠) څښتن خدای ستاسو د نیکونو یعنی حضرت ابراهیم، حضرت اسحاق او حضرت یعقوب سره وعده کړې وه چې هغه به تاسو ته دا ځمکه درکړي. اوس به هغه تاسو هلته ورولي او تاسو ته به لوی لوی ښارونه چې داسې ښې ودانۍ په کې وي چې تاسو خپله نه دي جوړې کړې درکړي. ١١) کورونه به د ښو ښو شیانو څخه ډک وي چې تاسو په کې نه وي ایښي او کوهیان به وي چې تاسو به نه وي کیندلي او د انګورو او د زیتونو باغونه به وي چې تاسو به نه وي کرلي. کله چې څښتن تاسو دې ځمکې ته ورولي او تاسو ته د خوراک دپاره هرڅه درورسپړي، ١٢) پام کوی چې څښتن به نه هېروئ چا چې تاسو د مصر څخه چې په کې غلامان وئ، راوويستلئ. ١٣) د خپل څښتن خدای څخه ووپرېږئ. یوازې د هغه عبادت کوی او یوازې د هغه په نوم قسم خورئ. ١٤) نورو خدایانو یعنی د هغو قومونو خدایانو ته عبادت مه کوی چې ستاسو په شاوخوا کې دي. ١٥) که چېرې تاسو د نورو خدایانو عبادت وکړئ، د څښتن قهر به د اور په شان درباندې نازل شي او تاسو به د ځمکې له مخ څخه ورک کړي ځکه ستاسو څښتن خدای چې ستاسو په منځ کې حاضر دی، هغه غیرتې خدای دی.

١٦) خپل څښتن خدای مه ازمايئ، لکه څنګه چې تاسو په مسا کې ازمايئ. ١٧) همېشه په غور سره د هغو ټولو قوانینو اطاعت کوی چې تاسو ته یې درکړي دي. ١٨) - ١٩) هغه کارونه کوی چې

د خښتن په نظر کې صحیح او ښه دي، نو ستاسو هر کار به سم شي. بیا به وکولی شئ چې د هغې حاصلخیزې ځمکې ملکیت ترلاسه کړئ ځکه چې خښتن به ستاسو دښمنان وشرې، لکه څنګه چې هغه ستاسو د نیکونو سره وعده کړې ده.

۲۰) په راتلونکي کې به ستاسو اولادونه پوښتنه وکړي چې زمونږ خښتن خدای ولې په مونږ باندې امر کړی دی چې دغو ټولو قوانینو ته غاړه کېږدو؟ ۲۱) بیا هغوی ته ووايئ: مونږ په مصر کې د فرعون غلامان وو او خښتن په خپل لوی قدرت ازاد کړو. ۲۲) مونږ په خپلو سترګو ولیدل چې معجزې یې وکړې او په مصریانو او فرعون او د هغه په ټولو درباریانو باندې یې وپروونکي کارونه وکړل. ۲۳) هغه مونږ د مصر څخه ازاد کړو چې دلته مو راولي او دا ځمکه راکړي لکه څنګه چې هغه زمونږ د نیکونو سره وعده کړې وه. ۲۴) بیا زمونږ خښتن خدای په مونږ باندې امر وکړ چې دغو ټولو قوانینو ته غاړه کېږدو او د هغه څخه ووېرېږو. که چېرې مونږ داسې وکړو، نو هغه به همپشه زمونږ په قوم باندې پام کوي او هغه به خوشبخته وساتي. ۲۵) که چېرې مونږ په وفاداری سره د خدای پاک هر امر ته غاړه کېږدو، هغه به زمونږ څخه خوشاله شي.

د خښتن خپل قوم

(هجرت ۳۴: ۱۱ - ۱۶)

۱) ۷) کله چې ستاسو خښتن خدای تاسو هغې خاورې ته ورولي چې تاسو به یې ونیسئ، نو هغه به ډېر قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کړي یعنې حیثیان، جرجاشیان، اموریان، کنعانیان، فرزیان، حویان او یبوسیان. دا اووه قومونه ستاسو څخه لوی او ډېر قوي دي. ۲) کله چې ستاسو خښتن خدای دغه قومونه تاسو ته په لاس درکړل او تاسو هغوی ته ماتې ورکړه، نو هغوی ټول به وژنئ. د هغوی سره کوم تړون مه جوړوئ او نه ورباندې رحم وکړئ. ۳) د هغوی سره ودونه مه

کوی. خپلې لورگاني د هغوی زامنو ته مه ورکوی او د هغوی لورگاني خپلو زامنو ته مه کوی، (۴) ځکه چې بیا به هغوی ستاسو اولادونه د خښتن څخه د نورو خدایانو عبادت ته راوړوي. که چېرې داسې وشي نو خښتن به په تاسو باندې په قهر شي او تاسو به ژر له منځه یوسي. (۵) نو بیا داسې وکړئ چې د هغوی د قربانی ځایونه راوغورزوی، هغه لویې تیرې چې د هغوی د عبادت دپاره استعمالیږي ټوټې ټوټې کړئ، د اشیره بتان یې راچپه کړئ او نور بتان یې وسوزوئ. (۶) داسې کار وکړئ ځکه چې تاسو د خپل خښتن خدای یی. هغه د ځمکې پر مخ د ټولو قومونو څخه تاسو د خپل خاص قوم په توګه انتخاب کړئ.

(۷) خښتن د دې په خاطر ستاسو سره مینه نه کوله او د دې په خاطر یې تاسو انتخاب کړي نه یی چې ستاسو شمېر د نورو قومونو څخه زیات و، بلکه ستاسو قوم د ځمکې پر مخ ترټولو کوچنی قوم و. (۸) خو خښتن ستاسو سره مینه کوله او غوښتل یې چې په هغې وعدې باندې ودریږي چې ستاسو د نیکونو سره یې کړې وه. نو په دې خاطر هغه تاسو په خپل لوی قوت سره وژغورلئ او د مصر د پادشاه فرعون د غلامی څخه یې ازاد کړئ. (۹) زه ستاسو څخه غواړم په دې پوه شی چې هغه خښتن خدای چې عبادت یې کوی هغه حقیقي او وفادار خدای دی. که چېرې د هغه سره مینه وکړئ او امرونه یې ومنئ نو تاسو کولی شئ په هغه باندې باور ولرئ چې هغه به همېشه په خپل لوظ باندې ولاړ وي او ستاسو سره به مینه کوي. (۱۰) خو هغه خلک چې د هغه څخه کرکه کوي، هغوی ته به ژر داسې سزا ورکړي چې تباه شي. (۱۱) نو اوس په غور سره د هغو ټولو قوانینو څخه چې نن مې تاسو ته درکړل پیروي وکړئ.

د اطاعت کولو برکتونه

(لاویان ۲۶: ۳-۱۳ او تثیبه ۲۸: ۱-۱۴)

(۱۲) که چېرې تاسو دغو امرونو ته غور ونیسئ او په وفاداری سره د هغو اطاعت وکړئ، بیا به

ستاسو څښتن خدای لکه څنگه یې چې زمونږ د نیکونو سره وعده کړې ده په خپل هغه لوظ باندې ودریږي چې ستاسو سره یې کړی دی او هغه به ستاسو سره په دوامداره توگه مینه کوي. (۱۳) هغه به ستاسو سره مینه وکړي او برکت به درکړي ترڅو ستاسو شمېر زیات شي او ډېر اولادونه مو پیدا شي. ستاسو په پتیو کې به برکت واچوي ترڅو تاسو غلې دانې، شراب او د زیتونو تیل ولری او د ډېرو یادو او رمو په درکولو سره به تاسو ته برکت درکړي. هغه به دا ټول برکتونه په هغه خاوره کې درکړي چې زمونږ د نیکونو سره یې وعده کړې وه چې تاسو ته به یې درکړي. (۱۴) په دنیا کې به د هیڅ قوم سره ستاسو په شان زیات برکت نه وي. ستاسو او ستاسو د حیواناتو څخه به هیڅ یو شند نه وي. (۱۵) څښتن به تاسو د ټولو ناروغيو څخه وساتي او هغه به تاسو په هیڅ داسې وپروونکې ناروغۍ باندې اخته نه کړي چې تاسو په مصر کې ورسره بلد وي، بلکه ستاسو ټول دښمنان به ورباندې اخته کړي. (۱۶) هغه ټول قومونه له منځه یوسی چې خپل څښتن خدای به یې تاسو ته په لاس درکړي او په هغوی باندې هیڅ رحم مه کوی. د هغوی د خدایانو عبادت مه کوی ځکه چې دا به ستاسو دپاره یو وژونکی دام وي.

(۱۷) د ځان سره داسې مه وایی چې د دې قومونو شمېر زمونږ څخه زیات دی او مونږ هغوی شړلی نه شو. (۱۸) د هغوی څخه مه وپرېږی. هغه کارونه په یاد ساتی چې ستاسو څښتن خدای په فرعون او د مصر په ټولو خلکو باندې وکړل. (۱۹) هغه هیبتناکه بلاگانې په یاد ساتی چې تاسو په خپلو سترگو ولیدلې، هغه معجزې او عجیبه عجیبه کارونه او هغه لوی قدرت او قوت چې ستاسو څښتن خدای تاسو ورباندې ازاد کړی. هغه به په هماغه ډول چې مصریان یې تباہ کړل، دا ټول قومونه به چې تاسو اوس ورڅخه وپرېږی هم تباہ کړي. (۲۰) هغه به حتی د هغوی په منځ کې سخته وپره پیدا کړي او هغه ټول خلک به له منځه یوسي چې تنبتي او پتیري. (۲۱) نو د دغو خلکو څخه مه وپرېږی. ځکه چې ستاسو څښتن خدای ستاسو سره مل دی، هغه لوی او هیبتناکه خدای دی. (۲۲) ستاسو څښتن خدای به دا قومونه ورو ورو ستاسو له مخې څخه لېرې کړي. تاسو

به ونشئ کولی چې هغوی په یو وار سره له منځه یوسئ ځکه که چېرې داسې وکړئ، د وحشي حیواناتو شمېر به زیات شي او دا به تاسو ته د خطر سبب وگرځي. (۲۳) څښتن به تاسو ته خپل دښمنان په لاس درکړي او په هغوی باندې به داسې سخته وېره راولي ترڅو چې تباه شي. (۲۴) هغه به د هغوی پادشاهان تاسو ته په لاس درکړي او تاسو به د هغوی نوم او نښان د ځمکې له مخ څخه ورک کړئ. هیڅوک به ونه شي کولی چې ستاسو په مقابل کې ودرېږي، تاسو به هغوی له منځه یوسئ. (۲۵) د هغوی بتان وسوزوئ. هغو سرو او سپینو زرو ته چې دا بتان ورڅخه جوړ شوي دي د طمعي په سترگه مه گورئ او هغه د خپلو ځانونو دپاره مه اخلئ. که چېرې داسې وکړئ، دا به وژونکی دام وي ځکه چې څښتن د بت پرستی څخه کرکه کوي. (۲۶) د دغو بتانو څخه هیڅ یو یې خپلو کورونو ته مه راوړئ. که نه، نو په تاسو باندې به هم هماغسې لعنت وویل شي لکه څنگه چې په هغو باندې ویل شوی دی. تاسو باید له دغو بتانو څخه کرکه وکړئ او په سپکه سترگه ورته وگورئ، ځکه چې په هغو باندې د څښتن لعنت ویل شوی دی.

څښتن مه هېروئ

۸ (۱) په وفاداری سره د هغو ټولو قوانینو څخه پیروي وکړئ چې نن یې تاسو ته درکوم ترڅو ژوند وکړئ، شمېر مو زیات شي او هغې خاورې ته چې د هغې وعده څښتن ستاسو د نیکونو سره کړې ده ورننوزئ او هغه ونیسئ. (۲) در په یاد کړئ چې په تېرو څلوېښتو کلونو کې ستاسو څښتن خدای څنگه تاسو ته په دښته کې په دې اوږده سفر کې لارښودنه وکړه. په تاسو باندې یې سختی راوستلې چې ومو ازمایي ترڅو هغه پوه شي چې ستاسو په زړونو کې څه دي او د هغه په حکمونو باندې عمل کوئ یا نه. (۳) هغه په تاسو باندې لوږه راوستله او بیا یې د خوراک دپاره من درکړ، یعنې هغه خواړه چې تاسو او ستاسو نیکونو مخکې هیڅکله خوړلي نه وو. هغه د دې دپاره دا کار وکړ چې تاسو ته دا خبره درزده کړي چې انسان یوازې په ډوډۍ نه بلکه په هره خبره

باندې ژوندی دی چې د خښتن د خولې څخه راوړي. (۴) د دغو څلوېښتو کلونو په دوران کې

ستاسو کالي نه دي زاړه شوي او نه مو پښې پرسېدلې دي. (۵) په یاد لرئ چې ستاسو خښتن

خدای تاسو اصلاح کوي او داسې سزا درکوي لکه څنگه چې یو پلار خپلو اولادونو ته تربیه

ورکوي. (۶) نو بیا هغه کار کوئ چې خښتن یې درباندي امر کړی دی یعنې د هغه د قوانینو په

مطابق ژوند کوئ او د هغه څخه وپرېږئ. (۷) ستاسو خښتن خدای تاسو یوې حاصلخېزې ځمکې

یعنې داسې ځمکې ته راوړي چې سیندونه او چینې لري او د ځمکې لاندې داسې ویالې لري چې

اوبه یې درو او غونډیو ته راوړي، (۸) یوه داسې ځمکه چې غنم او اوربشې، انگور، اینځر، انار،

زیتون او شات په کې پیدا کېږي. (۹) دا داسې وطن دی چې خواړه په کې پرېمانه دي او د هېڅ

شي کمی په کې نشته. د دې ځای تیرې د اوسپنې څخه ډکې دي او د غونډیو څخه یې مس

راویستلی شی. (۱۰) هرڅه چې تاسو غواړئ وخورئ هغه به درورسېږي او تاسو به د هغې

حاصلخېزې ځمکې دپاره چې ستاسو خښتن خدای درکړې ده د هغه شکر ادا کړئ.

(۱۱) پام کوئ چې تاسو به هیڅکله خپل خښتن خدای نه هېږوئ. هیڅکله د هغه د هغو قوانینو

څخه سرغړونه ونه کړئ چې نن یې تاسو ته درکوم. (۱۲) کله چې تاسو ته د خوراک دپاره هرڅه

درورسېږي او د اوسېدلو دپاره بڼه بڼه کورونه ودان کړئ (۱۳) او کله چې ستاسو پادې او رمې،

ستاسو سپین زر او سره زر او نور ټول شیان زیات شي، (۱۴) نو پام کوئ چې تاسو به نه مغروره

کېږئ او خپل خښتن خدای به چې تاسو یې د مصر د غلامی څخه ازاد کړئ نه هېږوئ. (۱۵) هغه

د هغې پراخې او وپروونکې دښتې په لاره تاسو بوتللی چې زهرجن ماران او لړمان په کې وو. هغه

په هغې وچې او بې اوبو ځمکه کې د کلک گټ څخه ستاسو دپاره اوبه راوویستلې. (۱۶) هغه په

دښته کې تاسو ته د خوراک دپاره من درکړ چې داسې خواړه وو چې ستاسو نیکونو هیڅکله

خورلي نه وو. له دې کبله هغه په تاسو باندې سختی راوستلې چې تاسو وازمایي، ترڅو په آخر کې

هغه تاسو ته د ښو ښو شیانو سره برکت درکړي. (۱۷) نو بیا باید هیڅکله داسې فکر ونه کړئ چې

تاسو په خپل قدرت او قوت سره خپل ځانونه شتمن کړي دي. (۱۸) په یاد ولری چې دا ستاسو
 څښتن خدای دی چې تاسو ته دا توان درکوي چې شتمن شی. څښتن ځکه دا کار کوي چې هغه
 نن هم هغه لوظ ته وفادار پاتې دی چې ستاسو د نیکونو سره یې کړی و. (۱۹) - (۲۰) زه نن تاسو ته
 خبرداری درکوم که چېرې تاسو خپل څښتن خدای هېر کړئ او د نورو خدایانو عبادت وکړئ، نو
 څښتن به تاسو لکه د نورو قومونو په شان چې تاسو به ورسره جنگ کوی له منځه یوسي.

د اسراییلو د قوم نافرمانی

(هجرت ۳۲: ۱ - ۳۵)

۹ (۱) ای د اسراییلو خلکو واورئ! تاسو به ژر د اردن د سیند څخه تېر شی چې هغې خاورې
 ته ورننوزئ او هغه قومونه وشرئ چې ستاسو څخه لوی او قوي دي. د هغوی ښارونه لوی لوی دي
 او داسې دېوالونه لري چې اسمان ته رسېږي. (۲) د دې قومونو څخه ځینې یې د عناقیانو اولاده
 ده. تاسو پوهېږئ چې هغوی څومره لوړ قدي او قوي خلک دي او تاسو اورېدلي دي چې هیڅوک
 هغوی ته په جنگ کې ماتې نه شي ورکولی. (۳) مگر اوس به تاسو په خپله ووينئ چې ستاسو
 څښتن خدای به د قوي اور په شان ستاسو په مخ کې روان شي. کله چې تاسو په هغوی باندې
 حمله وکړئ هغه به هغوی ته ماتې ورکړي، نو د څښتن د وعدې سره سم به تاسو هغوی وشرئ او
 ژر به یې له منځه یوسئ.

(۴) - (۶) کله چې ستاسو څښتن خدای د دې قومونو په شړلو کې ستاسو سره مرسته وکړي او د
 هغوی هغه حاصلخېزه خاوره ونیسئ، نو داسې فکر ونه کړئ چې هغه دا کار په دې خاطر وکړ چې
 تاسو داسې ښه خلک یئ. تاسو ښه خلک نه یئ، تاسو سرزوري خلک یئ! نه، څښتن په دې خاطر
 ستاسو سره مرسته کوي چې هغه قومونه چې هلته اوسېږي هغه بدکاره قومونه دي او په دې خاطر

چې هغه غواړي خپله هغه وعده پوره کړي چې ستاسو د نيکونو حضرت ابراهيم، حضرت اسحاق او حضرت يعقوب سره يې کړې ده.

۷) دا خبره هيڅکله هېره نه کړئ چې تاسو خپل څښتن خدای په دښته کې څنگه په قهر کړ. د هغې ورځې څخه نيولې چې تاسو د مصر څخه لاړئ تر هغې ورځې پورې چې دلته راوړسېدلئ، د هغه په مقابل کې مو سرکشي کړې ده. ۸) تاسو حتی د سينا د غره سره هم څښتن په قهر کړ. هغه مو دومره په قهر کړ چې غوښتل يې تاسو تباہ کړي. ۹) زه غره ته وختلم چې د تيرو لوحې راواخلم چې څښتن ورباندې هغه لوظ ليکلی ؤ چې ستاسو سره يې کړی ؤ. هلته څلوېښت شپې او ورځې پاتې شوم او نه مې څه وخورل او نه مې څه وڅښل. ۱۰) بيا څښتن ماته د تيرو دوه لوحې راکړې چې په خپل لاس يې هغه ټولې خبرې ورباندې ليکلې وې چې ستاسو سره يې د اور له منځ څخه په هغه ورځ کړې وې چې د غره په څنگ کې راغونډ شوي وئ. ۱۱) هو، د هغو څلوېښتو شپو او ورځو څخه وروسته څښتن ماته د تيرو دوه لوحې راکړې چې هغه لوظ يې ورباندې ليکلی ؤ.

۱۲) بيا څښتن ماته وفرمايل: پاڅه، همدا اوس د غره څخه کوز شه ځکه چې ستا قوم چې د مصر څخه دې راوويست فاسد شوی دی او بد کار يې کړی دی. هغوی لا پخوا زما د امرونو څخه سرغړونه کړې ده او د ځانونو دپاره يې يو فلزي بت جوړ کړی دی.

۱۳) څښتن ماته دا هم وفرمايل: ما دا خلک ليدلي دي چې هغوی څومره سرزوري دي. ۱۴) پرېږده چې هغوی له منځه يوسم ترڅو د هغوی نومونه د ځمکې له منځ څخه ورک شي. بيا به زه تا د يو داسې قوم پلار کړم چې د دوی څخه به لوی او قوي وي.

۱۵) نو زه بېرته د غره څخه راکوز شوم. په داسې حال کې چې د غره څخه د اور لمبې پورته

کېدلې، ما د تیرو هغه دوه لوحې په خپلو لاسونو کې نیولې وې چې لوڼ وړباندې لیکل شوی ؤ. (۱۶) ما ولیدل چې تاسو لا پخوا د خپل څښتن خدای د هغه امر څخه سرغړونه کړې وه چې هغه درکړی ؤ او د ځانونو دپاره مو د خوسې په څېره کې د فلزي بت په جوړولو سره د هغه په مقابل کې گناه کړې وه. (۱۷) نو هلته مې ستاسو په مخکې د تیرو هغه دوه لوحې وغورزولې او ټوټې ټوټې مې کړې. (۱۸) نو زه یو ځل بیا د څښتن په حضور کې څلوېښت شپې او ورځې پرمخې پرېوتم او خوراک او څښاک مې ونه کړ. ما دا کار د دې دپاره وکړ چې تاسو د څښتن په مقابل کې گناه کړې وه او هغه مو په قهر کړی ؤ. (۱۹) زه د څښتن د سخت قهر څخه ووپرېدم ځکه چې هغه دومره ډېر په قهر ؤ چې تاسو تباه کړي، مگر یو ځل بیا یې زما دعا قبوله کړه. (۲۰) څښتن په حضرت هارون باندې هم دومره په قهر ؤ چې هغه ووژني، نو په هماغه وخت کې مې د حضرت هارون دپاره هم دعا وکړه. (۲۱) ما هغه خوسې چې تاسو د سرو زرو څخه جوړ کړې ؤ او ستاسو د گناه نتیجه وه راواخیست او اور ته مې واچاوه. بیا مې هغه ټوټې ټوټې کړې، په گرد مې بدل کړ او د هغه گرد مې په هغې ویالې کې وغورزاوه چې د غره څخه رابېدله.

(۲۲) کله چې تاسو په تبعیره، مسا او قبروت هتاوه کې وئ تاسو هلته هم خپل څښتن خدای په قهر کړ. (۲۳) بیا کله چې هغه تاسو د قادش برنیع څخه ولېږلئ او داسې حکم یې وکړ چې لاړ شئ او هغه خاوره ونیسئ چې څښتن تاسو ته درکوله، نو د هغه په مقابل کې مو سرکشي وکړه. تاسو نه په هغه اعتبار وکړ او نه مو د هغه اطاعت وکړ. (۲۴) له هغه وخته راهیسې چې څښتن تاسو پېژندلي یئ، تاسو د هغه په مقابل کې سرکشي کوئ.

(۲۵) نو زه د څښتن په حضور کې هغه څلوېښت شپې او ورځې پرمخې پرېوتم ځکه زه پوهېدم چې هغه ستاسو د تباه کولو اراده لري. (۲۶) او ما داسې دعا وکړه: څښتن تعالی، خپل قوم یعنې هغه قوم چې تا په خپل لوی قدرت او قوت سره وژغوره او د مصر څخه دې راووېست، مه تباه کوه. (۲۷) خپل خدمتگاران یعنې حضرت ابراهیم، حضرت اسحاق او حضرت یعقوب در په یاد کړه

او د دې قوم سرزوری، بدکاری او گناه ته مه گوره. (۲۸) که نه، نو مصریان به وایي چې تا نه شو کولی خپل قوم هغې ځمکې ته بوځې چې تا ورسره وعده کړې وه. هغوی به وایي چې تا د دې دپاره خپل قوم دبنتې ته یووړ چې هغوی ووژنې ځکه چې ته ورڅخه کرکه کوي. (۲۹) آخر دا هغه خلک دي چې تا د خپل قوم په توگه انتخاب کړل او کوم چې تا په خپل لوی قدرت او قوت سره د مصر څخه راوویستل.

د تیرو نوې لوحې

(هجرت ۳۴: ۱ - ۱۰)

۱۰ (۱) بیا خبنتن ماته وفرمایل: د اولنیو لوحو په شان د تیرو دوه لوحې تیارې کړه او د لرگیو یو صندوق جوړ کړه چې هغه په کې کېږدې. بیا ماته غره ته راوڅېږه. (۲) زه به په دې لوحو باندې هغه خبرې ولیکم کومې چې په هغو لوحو باندې لیکلې شوې وې چې تا ماتې کړې او بیا هغه په صندوق کې کېږده.

(۳) نو ما د غز له لرگیو څخه یو صندوق جوړ کړ او د اولنیو لوحو په شان مې د تیرو دوه لوحې تیارې کړې او غره ته مې وڅېږولې. (۴) بیا خبنتن په دې لوحو باندې هماغه خبرې ولیکلې کومې چې هغه اول ځل لیکلې وې، یعنی هغه لس حکمونه چې په هغه وخت کې هغه درکړل کله چې ستاسو سره یې د اور له منځ څخه خبرې وکړې. دا کار په هغه ورځ وشو چې تاسو د غره تر څنګ راغونډ شوي وئ. خبنتن هغه لوحې ماته راکړې، (۵) بیا زه بېرته د غره څخه راکوز شوم. د خبنتن د امر سره سم مې هغه لوحې په هماغه صندوق کې کېښودلې کوم چې ما جوړ کړی و او د هماغه وخته راهیسې په کې پرتې دي.

(۶) (اسرايیلیان د یعقان د خلکو د کوهیانو څخه روان شول او موسیره ته لاړل. هلته حضرت

هارون وفات شو او بنځ کړای شو او د هغه زوی العازار د هغه په ځای کاهن شو. (۷) هغوی د هغه ځای څخه جدجوده ته او بیا یطبات ته سفر وکړ یعنی یوې خاورې ته چې د اوبو ویالې په کې وې. (۸) په هغه وخت کې څښتن د لاوي قبيله انتخاب کړله چې د لوظ صندوق یوسي، د کاهنانو په توګه د څښتن خدمت وکړي او د هغه په نوم برکت ورکړي. تر اوسه پورې دا د هغوی وظیفې دي. (۹) نو ځکه د لاوي قبیلې د نورو قبیلو په شان ځمکه ترلاسه نه کړه. ستاسو د څښتن خدای د وعدې سره سم څه چې هغوی ترلاسه کړل هغه د څښتن د کاهنتوب امتیاز ؤ.)

(۱۰) >زه د لومړي ځل په شان څلوېښت شپې او ورځې په غره کې پاتې شوم. څښتن یو ځل بیا زما دعا قبوله کړه او په دې راضي شو چې تاسو تباہ نه کړي. (۱۱) بیا هغه ماته وفرمایل چې لاړ شم او ستاسو مشري وکړم ترڅو تاسو وکولی شئ هغه ځمکه ترلاسه کړئ چې هغه وعده کړې وه چې ستاسو نیکونو ته به یې ورکړي.

د څښتن څخه ووپرېږئ

(۱۲) د اسراییلو خلکو، ستاسو څخه خپل څښتن خدای څه غواړي؟ د هغه څخه ووپرېږئ او ټول امرونه یې په ځای کوئ. د هغه سره مینه کوئ او د زړه له کومي یې خدمت کوئ (۱۳) او د هغه د ټولو قوانینو اطاعت کوئ. زه نن دا قوانین تاسو ته ستاسو د گټې په خاطر درکوم. (۱۴) ټول اسمانونه ستاسو د څښتن خدای دي. ځمکه او هرڅه چې په کې دي هغه هم د څښتن دي. (۱۵) خو څښتن ستاسو د نیکونو سره دومره زیاته مینه کوله چې تاسو یې د ځمکې په مخ د ټولو قومونو څخه انتخاب کړئ او تر نن ورځې پورې د هغه انتخاب شوی قوم یئ. (۱۶) نو بیا د څښتن اطاعت کوئ او نور سرزوري مه کوئ. (۱۷) ستاسو څښتن خدای د ټولو خدایانو او حاکمانو څخه ډېر قدرتمند دی. هغه لوی او قوي دی او د هغه څخه وېره په کار ده. هغه د چا پلوي نه کوي او همپهغه عادلانه فیصلې کوي. (۱۸) څښتن د یتیمانو او کونډو د حقونو څخه دفاع کوي. هغه د هغو بېګانه

خلکو سره مینه کوي چې زمونږ د قوم سره اوسپړي او هغوی ته خواږه او کالي ورکوي. (۱۹) نو بیا د هغو بېگانه خلکو سره مینه کوی ځکه چې تاسو خپله یو وخت په مصر کې بېگانه وی. (۲۰) د خپل څښتن خدای څخه وېره کوی او یوازې د هغه عبادت کوی. هغه ته وفادار اوسئ او یوازې د هغه په نوم قسم خورئ. (۲۱) د هغه ستاینه کوی. هغه ستاسو خدای دی او تاسو هغه لوی لوی او عجیبه کارونه په خپلو سترگو ولیدل چې ستاسو دپاره یې کړي دي. (۲۲) کله چې ستاسو نیکونه مصر ته لاړل چې هلته واوسپړي، هغوی یوازې اویا تنه وو. مگر اوس ستاسو څښتن خدای ستاسو شمېر د اسمان د ستورو په شان زیات کړی دی.

د څښتن سره مینه کوی او د هغه اطاعت کوی

۱۱ (۱) د خپل څښتن خدای سره مینه کوی او همېشه د هغه د ټولو قوانینو څخه اطاعت کوی. (۲) نن ورځ دا په یاد ساتئ چې دا تاسو وی، نه ستاسو اولادونه چې د خپل څښتن خدای انتظام، د هغه لویي، قدرت، قوت، (۳) او معجزې مو لیدلې دي. تاسو ولیدل چې هغه د مصر د پادشاه فرعون او د هغه د ټول هېواد سره څه وکړل. (۴) تاسو ولیدل چې څښتن څنگه د مصریانو لښکرې د هغوی د اسونو او جنگي گاډیو سره تباه کړې او هغوی یې په داسې وخت کې په سره بحیره کې غرق کړل کله چې تاسو یې تعقیبولی. څښتن هغوی د داسې تباهی سره مخامخ کړل چې تر اوسه پورې دوام لري. (۵) تاسو پوهېږئ مخکې له دې چې تاسو دلته راوړسېدلئ څښتن ستاسو دپاره په دښته کې څه وکړل. (۶) در په یاد کړئ چې هغه د روښن د قبیلې د الیاب په زمانو یعنې په داتان او ابیرام باندې څه وکړل. د ټولو خلکو په منځ کې ځمکه پرانیستل شوه او هغوی یې د خپلو کورنیو، خېمو او ټولو غلامانو او حیواناتو سره ژوندي تېر کړل. (۷) هو، تاسو هماغه خلک یی چې دا ټول لوی لوی کارونه چې څښتن کړي دي، هغه مو لیدلي دي.

د وعده شوې ځمکې برکتونه

۸ د هغو ټولو قوانینو اطاعت کوی چې نن مې درکړل. نو بیا به د دې قوت پیدا کړی چې د اردن له سیند څخه تېر شی او هغه خاوره ونیسی چې تاسو ورننوزئ. ۹ تاسو به په هغه غني او حاصلخېزه خاوره کې ډېره موده ژوند وکړی چې څښتن یې د ورکولو وعده ستاسو د نیکونو او د هغوی د اولادې سره کړې ده. ۱۰ کومه خاوره چې تاسو یې اوس نیسی د مصر د خاورې په شان نه ده چې مخکې په کې اوسېدلې. تاسو چې کله هلته تخم کاره، مجبور وئ چې پټیو ته د اوبو ورکولو دپاره ډېر زیار وباسئ. ۱۱ خو هغه خاوره چې تاسو ورداخلېږئ، هلته غرونه او درې دي او د باران په واسطه ورته اوبه ورکول کېږي. ۱۲ ستاسو څښتن خدای په دې ځمکه باندې پام کوي او ټول کال هغه تر خپل نظر لاندې ساتي.

۱۳ نو بیا د هغو امرونو اطاعت کوی چې نن مې درکړل. د خپل څښتن خدای سره مینه کوی او د زړه له کومي د هغه خدمت کوی. ۱۴ که چېرې داسې وکړئ نو هغه به د اړتیا په وخت یعنې په مني او پسرلي کې ستاسو په ځمکه باندې باران واوروي ترڅو تاسو ته غلې دانې، شراب او د زیتونو تېل درورسېږي ۱۵ او حیواناتو ته به مو واښه ورورسېږي. هرڅومره خواږه چې غواړئ تاسو ته به درورسېږي. ۱۶ پام کوی. که نه، نو تاسو به وغولېږئ او بې لارې به شی او د نورو خدایانو عبادت به وکړئ او هغو ته به سجده وکړئ. ۱۷ که چېرې تاسو داسې وکړئ نو څښتن به درباندې په قهر شي. هغه به درباندې باران ودروي، ستاسو ځمکه به وچه شي او فصلونه به په کې نه راشنه کېږي. که څه هم هغه ځمکه چې هغه یې تاسو ته درکوي ښه ده، خو تاسو به په کې ژر مړه شی.

۱۸ دا قوانین په یاده زده کړئ او د هغو په هکله فکر کوی. هغه ولیکئ او په خپلو متو او تنديو باندې یې وتړئ چې د هغو په اطاعت کولو کې درسره مرسته وکړي. ۱۹ هغه خپلو اولادونو ته

ورزده کړی. هر وخت د هغو په هکله خبرې کوی، که په کور کې یی یا په لاره روان یی یا ارام کوی یا کار کوی. (۲۰) دا قوانین د خپلو کورونو د دروازو په چوکاټونو او د خپلو ښارونو په دروازو باندې ولیکي. (۲۱) بیا به تاسو او ستاسو اولاده په هغه خاوره کې ډېره موده ژوند وکړی چې څښتن ستاسو د نیکونو سره د هغې د ورکولو وعده کړې ده. ترڅو پورې چې ځمکه او اسمان وي، تاسو به هلته ژوند کوی.

(۲۲) د هغو ټولو قوانینو چې ما درکړي دي په وفاداری سره اطاعت کوی. د خپل څښتن خدای سره مینه کوی، د هغه هر امر په ځای کوی او هغه ته وفادار اوسی. (۲۳) بیا به څښتن هغه ټول قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کړي او تاسو به د هغو قومونو ځمکه ونیسی چې ستاسو څخه لوی او قوي دي. (۲۴) په هرځای باندې چې تاسو قدم ږدئ هغه به ستاسو وي. ستاسو سیمه به د جنوبي دښتې څخه په شمال کې د لبنان تر غرونو پورې وغزیري او د فرات د سیند څخه به چې په ختیځ کې دی د مدیترانې تر بحیرې پورې چې په لوېدیځ کې ده وغزیري. (۲۵) د هغې خاورې هرځای ته چې تاسو لاړ شئ، ستاسو څښتن خدای به د خپلې وعده سره سم د هغو خلکو په زړونو کې وپره واچوي چې ستاسو څخه ووپریږي او هیڅوک به ونه شي کولی چې ستاسو په مقابل کې ودریږي.

(۲۶) زه نن تاسو ته دا فرصت درکوم چې د څښتن څخه برکت غواړئ یا غواړئ چې لعنت درباندي وشي. (۲۷) که چېرې د خپل څښتن خدای د امرونو څخه چې زه یې نن درکوم اطاعت وکړی، برکت به ومومی. (۲۸) خو که چېرې د دغو امرونو څخه سرغړونه وکړی او د هغو نورو خدایانو عبادت وکړی چې مخکې مو هیڅکله د هغو عبادت نه دی کړی، نو څښتن به درباندي لعنت ووايي. (۲۹) کله چې څښتن تاسو هغې خاورې ته ورولي چې تاسو یې نیسی، نو د جریم د غره څخه به د برکت اعلان وکړی او د عیبال د غره څخه به د لعنت اعلان وکړی. (۳۰) (تاسو پوهېږئ چې دا دوه غرونه د اردن د سیند په لوېدیځ کې په هغې خاوره کې دي چې اوس د هغو

کنعانیانو تر واکمنی لاندې ده چې د اردن په دره کې اوسېږي. دا غرونه د جلجال بلې خواته د مورهِ مقدسو ونو ته نژدې دي. (۳۱) تاسو به ژر د اردن د سیند څخه تېر شئ او هغه خاوره به ونیسئ چې ستاسو څښتن خدای یې درکوي. کله چې تاسو هغه خاوره ونیسئ او په کې اوسېږئ، (۳۲) نو تاسو به په غور سره د هغو ټولو قوانینو اطاعت کوئ چې زه یې نن درکوم.

یوازینی ځای چې د څښتن عبادت په کې وشي

۱۲ (۱) کله چې تاسو هغې خاورې ته ورننوزئ چې ستاسو د نیکونو څښتن خدای تاسو ته درکړې ده، نو ترڅو پورې چې ژوندي یئ په دې قوانینو باندې باید عمل وکړئ. (۲) مگر هغه قومونه چې هلته اوسېږي د نورو خدایانو عبادت کوي. نو کله چې تاسو هغه خاوره ونيوله باید د هغوی د عبادت ځایونه په بشپړه توګه وران کړئ یعنې هغه ځایونه چې په غرونو او په غونډیو باندې دي او یا د لویو ونو لاندې دي. (۳) د هغوی د قربانی ځایونه راوغورزئ او هغه لویې تیرې چې د هغوی د عبادت دپاره استعمالېږي ټوټې ټوټې کړئ. د هغوی د اشیره بتان وسوزئ او نور بتان یې راچپه کړئ ترڅو بیا هیڅکله په هغو ځایونو کې د هغو بتانو عبادت ونه شي.

(۴) د خپل څښتن خدای عبادت په داسې ډول مه کوئ لکه څنګه چې دا خلک د خپلو خدایانو عبادت کوي. (۵) ستاسو د ټولو قبیلو د سیمو څخه به څښتن یو ځای انتخاب کړي او هلته باید تاسو د هغه حضور ته راشئ او د هغه عبادت وکړئ. (۶) تاسو باید هلته خپلې سوزېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ، خپل عشر او هدیه، هغه سوغاتونه چې د نذر په توګه یې څښتن ته ورکوئ، خپلې رضاکارانه نذرانې او د خپلو پادو او رمو اولني زېږېدلي بچیان وړاندې کړئ. (۷) تاسو او ستاسو کورنۍ او نوکران به هلته د خپل څښتن خدای په حضور کې چې برکت یې درکړی دی خوراک کوئ او د هغو ښو شیانو دپاره به خوشالي کوئ چې تاسو د هغو دپاره کار کړی دی.

١٨) په هغې خاوره کې چې تاسو يې نيسئ، بايد داسې کارونه ونه کړئ لکه څنگه چې دلته يې کوي. تر اوسه پورې تاسو ټول د خپلې خوښې په مطابق عبادت کوئ، (٩) ځکه چې تاسو لا تر اوسه هغې خاورې ته چې خپل څښتن خدای يې درکوي او تاسو په کې په سوله کې ژوند کولی شئ نه يې داخل شوي. (١٠) کله چې تاسو د اردن د سيند څخه تېر شئ، څښتن به تاسو پرېږدي چې هغه خاوره ونيسئ او هلته واوسېږئ. هغه به تاسو د خپلو ټولو دښمنانو څخه په امن کې وساتي او په سوله کې به ژوند کوئ. (١١) څښتن به د خپل عبادت دپاره يوازې يو ځای انتخاب کړي او تاسو بايد هلته هغه ته هر هغه شى چې ما يې امر کړى دى راوړئ يعنې ستاسو سوزېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ، عشر او هديې او هغه خاص سوغاتونه چې د نذر په توگه يې څښتن ته ورکوئ. (١٢) هلته د هغه په حضور کې د خپلو اولادونو، نوکرانو او د هغو لويانو سره خوشالي کوئ چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي. په ياد لرئ چې لويان به هيڅ خپله ځمکه ونلري. (١٣) په هرځای کې چې ستاسو خوښه وي بايد هلته خپلې قربانۍ وړاندې نه کړئ. (١٤) تاسو بايد يوازې په يو ځای کې هغه قربانۍ وړاندې کړئ يعنې هغه ځای چې څښتن به يې ستاسو د قبيلو څخه په يوې قبيلې کې انتخاب کړي. تاسو بايد يوازې په هغه ځای کې خپلې سوزېدونکې نذرانې وړاندې کړئ او هغه ټول کارونه وکړئ چې ما يې درته امر کړى دى.

١٥) مگر تاسو په ازادانه ډول کولى شئ چېرته چې اوسېږئ هلته حيوانات حلال کړئ او ويې خورئ. څومره چې څښتن درکوي هغه وخورئ. تاسو ټول که په مذهبي لحاظ پاک يئ يا ناپاک کولى شئ چې هغه داسې وخورئ لکه څنگه چې د هوسۍ يا د غرڅه غوښه خورئ. (١٦) مگر د هغوى وينه بايد ونه خورئ، تاسو بايد هغه د اوبو په شان په ځمکه باندې توى کړئ. (١٧) هيڅ شى چې تاسو يې څښتن ته وړاندې کوئ بايد ستاسو د اوسېدلو په ځايونو کې ونه خوړل شي يعنې ستاسو د غلو دانو عشر، د شرابو يا د زيتونو د تېلو عشر، د پادو او رمو اولني زېږېدلي بچيان، هغه سوغاتونه چې څښتن ته يې د نذر په توگه ورکوئ، رضاکارانه نذرانې يا داسې نورې نذرانې. (١٨)

تاسو او ستاسو اولادونه دې ستاسو د نوکرانو او هغو لویانو سره چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي دا نذرانې یوازې د خپل څښتن خدای په حضور کې یعنې د عبادت په هغه ځای کې وخورئ چې د هغه له خوا انتخاب کړای شوی دی. په هر کار کې چې کوئ یې د هغه په حضور کې خوشالي وکړئ. (۱۹) ترڅو پورې چې تاسو په خپله خاوره کې اوسېږئ، پام کوئ چې لویان هېر نه کړئ.

(۲۰) کله چې ستاسو څښتن خدای د خپلې وعدې سره سم ستاسو سیمه پراخه کړي، هر وخت چې هرڅومره غوښه وغواړئ تاسو یې خوړلی شئ. (۲۱) که چېرې د عبادت ځای ستاسو څخه لېرې وي نو لکه څنګه چې مې درته ویلي دي تاسو کولی شئ چې د خپلې یادې یا رمې یو حیوان چې څښتن درکړی وي حلال کړئ او غوښه یې په خپلو کورونو کې وخورئ. (۲۲) هرڅوک که په مذهبي لحاظ پاک وي یا ناپاک، کولی شي چې هغه غوښه داسې وخوري لکه څنګه چې د هوسی یا د غرڅه غوښه خوري. (۲۳) - (۲۴) پام کوئ چې وینه ونه خورئ، ځکه چې دا د هغه حیوان ژوند دی، نو پرېږدئ چې هغه د غوښې د خوړلو څخه مخکې د اوبو په شان په ځمکه باندې توی شي. (۲۵) که چېرې تاسو د دې امر اطاعت وکړئ، څښتن به خوشاله شي او ستاسو او ستاسو د اولادې هر کار به سم شي. (۲۶) هغه نذرانې او سوغاتونه چې څښتن ته یې د نذر په توګه ورکوئ، هغه ځای ته یوسئ چې څښتن یې د خپل عبادت دپاره انتخابوي. (۲۷) هلته هغه قربانۍ چې د څښتن په قربانګاه باندې په بشپړه توګه سوزول کېږي وړاندې کړئ. همدارنګه هغه قربانۍ هم وړاندې کړئ چې غوښه یې خورئ او وینه یې په قربانګاه باندې تویوئ. (۲۸) په وفادارۍ سره د دغو ټولو شیانو چې ما درته حکم کړی دی اطاعت کوئ نو ستاسو او ستاسو د اولادې هر کار به د تل دپاره سم وي، ځکه چې تاسو به هغه کارونه کوئ چې هغه صحیح وي او ستاسو څښتن خدای ورباندې خوشالېږي.

۲۹ څنگه چې تاسو د هغوی په خاوره باندې حمله وکړئ ستاسو څښتن خدای به هغه قومونه تباه کړي او تاسو به هغه ځای ونیسئ او په کې به اوسېږئ. ۳۰ کله چې څښتن هغه قومونه تباه کړل، پام کوی چې د هغوی د مذهبي رواجونو څخه پیروي ونه کړئ ځکه چې دا به ستاسو دپاره یو وژونکی دام وي. د دې خبرې د معلومولو هڅه مه کوی چې هغوی په کوم ډول د خپلو خدایانو عبادت کوي د دې دپاره چې تاسو هم همدا ډول عبادت وکړئ. ۳۱ د خپل څښتن خدای عبادت په هغه ډول مه کوی لکه څنگه چې هغوی د خپلو خدایانو عبادت کوي، ځکه چې هغوی په خپل عبادت کې ټول هغه ناوړه کارونه کوي چې څښتن ورڅخه کرکه کوي. هغوی حتی د قربانۍ په ځایونو باندې خپل اولادونه هم په اور کې قرباني کوي.

۳۲ ما چې کوم حکمونه تاسو ته درکړي دي په هغو باندې عمل کوی. د هغو څخه مه څه کموی او مه یې ورزیاتوی.

د نورو خدایانو عبادت مه کوی

۱۳ ۱ فرض کړئ ستاسو په منځ کې یو نبي یا یو څوک راپیدا شي چې خوبونه تعبیروي او تاسو ته د کومې معجزې یا کوم عجیبه کار په باره کې پېشگويي وکړي. ۲ که چېرې هغه نښه یا هغه عجیبه کار چې د هغه په باره کې یې خبرې کړې وي رښتیا شي او هغه ووايي: راحی چې د نورو خدایانو څخه پیروي او عبادت وکړو (هغه خدایان چې مخکې مو د هغو عبادت نه دی کړی)، ۳ نو تاسو باید د هغه نبي یا د خوب تعبیروونکي خبرو ته غوږ ونه نیسئ. ستاسو څښتن خدای په تاسو باندې د دې دپاره ازماښت کوي چې دا معلومه کړي چې د هغه سره د زړه له کومي مینه کوی او که نه. ۴ د څښتن څخه پیروي کوی او د هغه څخه وپره کوی. د هغه د امرونو څخه

اطاعت کوی، عبادت یې کوی او ورته وفادار اوسی. (۵) مگر هغه خوب تعبیر وونکی یا نبی ووژنی چې تاسو ته وایي چې د خښتن یعنی هغه چا په مقابل کې سرکشي وکړی چې تاسو یې د مصر خڅه چې په کې غلامان وئ ازاد کړی. داسې خلک بدکاره دي او هڅه کوي چې تاسو د هغې لارې خڅه واپروي چې خښتن یې تاسو ته د پیروی کولو امر کړی دی. د دې دپاره چې تاسو خپل ځانونه له دې بدکاری څخه خلاص کړی، نو هغوی باید ووژل شي.

(۶) حتی کېدای شي چې خپل ورور یا خپل زوی یا خپله لور یا ښځه چې تاسو ورسره مینه کوی یا خپل تر ټولو نژدې ملگری په پټه تاسو دې ته تشویق کړي چې د نورو خدایانو عبادت وکړی، یعنی د هغو خدایانو چې تاسو او ستاسو نیکونو یې هیڅکله عبادت نه دی کړی. (۷) کېدای شي چې د هغوی څخه کوم یو تاسو دې ته تشویق کړي چې د هغو خلکو د خدایانو عبادت وکړی چې ستاسو سره نژدې اوسېږي یا د هغو خلکو چې ستاسو څخه لېرې اوسېږي. (۸) مگر هغه مه پرېږدی چې تاسو تشویق کړي، حتی غورب هم ورته مه نیسی. په هغه باندې رحم مه کوی یا زړه ورباندې مه سوزوی او د هغه راز پټ مه ساتی. (۹) هغه ووژنی! اول یې تاسو سنگسار کړی او بیا نور ټول خلک پرېږدی چې سنگسار یې کړي. (۱۰) هغه سنگسار کړی چې مړ شي! ځکه چې د دې هڅه یې کړې ده چې تاسو د خپل خښتن خدای څخه واپروي چا چې تاسو د مصر څخه چې په کې غلامان وئ ازاد کړی. (۱۱) نو د اسراییلو ټول قوم به د دې پېښې څخه خبر شي، نو هغوی به ووپېږي او بیا به هیڅوک داسې بد کار ونه کړي.

(۱۲) کله چې تاسو په هغو ښارونو کې واوسېږئ چې ستاسو خښتن خدای یې درکوي، کېدای شي تاسو واورئ (۱۳) چې ستاسو د قوم ځینې خوشې خلکو د خپل ښار خلک بې لارې کړي دي چې د داسې خدایانو عبادت وکړي چې مخکې تاسو هیڅکله د هغو عبادت نه وي کړی. (۱۴) که چېرې تاسو داسې اوازې واورئ، د هغو په هکله پوره څېړنه وکړئ او که چېرې هغه رښتیا وي او داسې بده پېښه شوې وي، (۱۵) بیا د هغه ښار ټول خلک او د هغوی ټول حیوانات هم ووژنی او هغه ښار

په بشپړه توګه وران کړئ. (۱۶) د هغه ځای د اوسېدونکو ټول مال او جايداد راوړئ او د ښار په چوک کې يې انبار کړئ. بيا هغه ښار د هرڅه سره چې په کې دي خپل څښتن خدای ته د نذرانې په توګه وسوزوئ. هغه بايد د تل دپاره کنډواله پاتې شي او بيا هيڅکله ودان نه شي. (۱۷) - (۱۸) د هغو شيانو څخه چې بايد له منځه يوړل شي هيڅ شی هم د ځان دپاره مه ساتئ، نو بيا به د څښتن سخت قهر سوړ شي او په تاسو باندې به رحم وکړي. که چېرې تاسو د هغه د ټولو امرونو چې ما نن درکړي دي اطاعت وکړئ او د هغه غوښتنې ومنئ، هغه به په تاسو باندې رحم وکړي او لکه څنګه چې يې ستاسو د نيکونو سره وعده کړې ده، ستاسو څخه به يو لوی قوم جوړ کړي.

د ژړا کولو منع شوی رواج

۱۴ (۱) تاسو د خپل څښتن خدای اولادونه یئ. نو کله چې د مړو دپاره ژاړئ، خپل ځانونه مه غوځوئ يا د خپل کاکل ويښتان مه خرابئ. (۲) تاسو د خپل څښتن خدای یئ، هغه د هغو ټولو قومونو څخه چې د ځمکې په مخ باندې ژوند کوي تاسو د خپل قوم په توګه انتخاب کړي یئ.

حلال او حرام حیوانات

(لاويان ۱۱: ۱ - ۴۷)

(۳) هيڅ داسې شيان مه خورئ چې څښتن هغه حرام اعلان کړي دي. (۴) تاسو کولی شئ چې د دغو حیواناتو غوښه وخورئ: غوايان، پسونه، وزې، (۵) هر ډول هوسۍ، غرنې پسونه، ځنگلي وزې يا غرڅې (۶) يعنې هر هغه حیوان چې خلاص سوم ولري او شخوند هم وهي. (۷) مګر د هيڅ داسې حیوان غوښه بايد ونه خوړل شي چې خلاص سومان نه لري او شخوند نه وهي. تاسو بايد د اوبنانو، سويو، يا د غرنیو سويو غوښه ونه خورئ. هغه بايد ناپاک وګڼل شي، هغه شخوند

وهي مگر خلاص سومان نه لري. (۸) د خوگ غوښه مه خورئ. خوگ بايد ناپاکه وگڼل شي، هغه خلاص سومان لري مگر شخوند نه وهي. د دغو حيواناتو غوښه مه خورئ او حتی د هغو مرو ته لاس هم مه وروړئ.

(۹) تاسو کولی شئ هر ډول ماهیان چې وزرونه او پتري ولري وخورئ، (۱۰) مگر بل داسې شی چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري ونلري خوړل یې روا نه دي، هغه باید ناپاک وگڼل شي.

(۱۱) تاسو کولی شئ چې هر ډول پاک مرغان وخورئ. (۱۲) - (۱۸) مگر دا هغه ډول مرغان دي چې تاسو یې باید ونه خورئ: عقاب، ډول ډول تپوسان، هر ډول بانښې، هر ډول کارغان، شترمرغ، ډول ډول گونگیان، د درياب مرغان، لک لک، هر ډول ماهي خوړونکي مرغان، ملاچرگک او شوپړک.

(۱۹) ټول وزر لرونکي حشرات ناپاک دي، هغه مه خورئ. (۲۰) تاسو کولی شئ چې هر ډول پاک حشرات وخورئ.

(۲۱) د داسې حیوان غوښه مه خورئ چې په خپل مرگ مړ شي. تاسو کولی شئ چې دا هغو بېگانه خلکو ته چې ستاسو په منځ کې اوسېږي ورکړئ چې ویې خوري یا تاسو کولی شئ چې په نورو بېگانه خلکو باندې یې خرڅه کړئ. مگر تاسو د خپل خښتن خدای یی، تاسو د هغه قوم یئ.

يو سېرلی د خپلې مور په شیدو کې مه پخوئ.

د عشر په هکله قانون

٢٢ تاسو باید هر کال د خپلو پټیو د ټولو حاصلاتو لسمه برخه جدا کړئ. ٢٣ بیا هغه ځای ته لاړ شئ چې ستاسو څښتن خدای به یې د خپل عبادت دپاره انتخاب کړي او هلته د هغه په حضور کې د خپلو غلو دانو، شرابو او زیتونو د ټولو عشر او د خپلو یادو او رمو اولني زېږېدلي بچیان وخورئ. دا کار وکړئ ترڅو د همپس دپاره خپل څښتن خدای ته احترام کول زده کړئ. ٢٤ که چېرې د عبادت ځای ستاسو د کور څخه ډېر لږې وي چې د خپلو هغو محصولاتو عشر چې څښتن تاسو ته په کې برکت درکړی دی هلته وړلی نه شئ، بیا داسې وکړئ ٢٥ چې خپل حاصلات خرڅ کړئ او د هغو پیسې د عبادت ځای ته یوسی. ٢٦ په هر شي باندې چې تاسو غواړئ دا پیسې مصرف کړئ یعنې په غواگانو، پسونو، وزو، شرابو او بیرو باندې او د خپلو کورنیو سره یې هلته د خپل څښتن خدای په حضور کې وخورئ او خوشالي وکړئ.

٢٧ هغه لایوان مه هېروئ چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي، هغوی خپله ځمکه نه لري. ٢٨ د هر دریم کال په پای کې د خپلو ټولو حاصلاتو عشر راوړئ او په خپلو ښارونو کې یې ذخیره کړئ. ٢٩ هغه لایوانو ته چې ستاسو په منځ کې خپله ځمکه نه لري او همدارنگه هغو بېگانه خلکو، یتیمانو او کونډو ته چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي ورکړئ چې ویې خوري او ورباندې ماږه شي. نو بیا به ستاسو څښتن خدای تاسو ته په ټولو کارونو کې برکت درکړي.

د قرضونو د بڅښلو کال

(لایوان ٢٥: ١ - ٧)

١٥ د هر اووم کال په پای کې باید تاسو د خپلو قرضدارانو قرضونه وروبخښئ. ١ دا کار به په دې ډول کېږي: ستاسو څخه هر څوک چې کوم بل اسراييلي ته یې پیسې په قرض ورکړې وي باید د هغه قرض وروبخښي. هغه دې د هغه اسراييلي څخه دا پیسې بېرته ونه غواړي، ځکه چې څښتن په خپله دا قرض بڅښل شوی اعلان کړی دی. ٢ تاسو کولی شئ چې د یو بېگانه

څخه خپل قرض واخلي، مگر بايد د خپلو خلکو څخه قرض بېرته ونه غواړي.

٤-٦ په اسراييلو کې به هيڅوک غريب نه وي، په دې شرط چې تاسو د خپل څښتن خدای اطاعت وکړئ او په غور سره د هغه په ټولو حکمونو باندې چې زه يې نن درکوم عمل وکړئ. ستاسو څښتن خدای تاسو ته دا خاوره درکوي او هغه دا وعده کړې ده چې تاسو ته به په ټولو کارونو کې بری درکوي. تاسو به ډېرو قومونو ته پيسې په قرض ورکوئ، مگر د هېچا څخه به قرض اخیستلو ته اړ نه شئ. تاسو به په ډېرو قومونو باندې حکومت وکړئ، مگر هېڅ قوم به په تاسو باندې حکومت ونه کړي.

٧ که چېرې ستاسو د خاورې په کوم ښار کې چې ستاسو څښتن خدای يې درکوي کوم بل اسراييلي وي چې محتاج وي، نو زړه مه سختوئ او د هغه سره د مرستې کولو څخه انکار مه کوئ، بلکه سخي اوسئ او څومره پيسو ته چې اړتيا ولري په قرض يې ورکړئ. ٩ پام کوئ چې د خپل ځان سره داسې ونه وايئ چې اووم کال به ژر راورسيږي بيا به زه ونشم کولی چې خپلې پيسې بېرته واخلم. که تاسو داسې فکر وکړئ نو دا به ډېره بده وي چې د هغه غريب سره د کومک کولو څخه انکار وکړئ. که چېرې د هغه سره کومک ونه کړئ هغه به ستاسو په ضد څښتن ته فرياد وکړي او تاسو به گناهکار وگڼل شئ. ١٠ هغه ته په وړيا توگه او د پېرزوينې له مخې ورکړئ نو څښتن به تاسو ته په هر کار کې برکت درکړي. ١١ همېشه به ځينې غريب او محتاج اسراييليان موجود وي، نو زه تاسو ته امر کوم چې د هغوی سره د سخاوت څخه کار واخلي.

د غلامانو ازادول

(هجرت ٢١: ١ - ١١)

١٢ که چېرې کوم نارينه يا ښځينه عبراني خپل ځان په تاسو باندې د غلام په توگه خرڅ کړي او

شپږ کاله ستاسو خدمت وکړي، نو په اووم کال باید هغه پرېږدئ چې ازاد شي او لار شي. (۱۳) د ازادېدلو په وخت کې هغه تش لاس مه لېږئ. (۱۴) خومره چې خښتن د برکت په توګه درکړي دي د هغو څخه د سخاوت له مخې ورکړئ یعنې پسونه، وزې، غلې دانې او شراب. (۱۵) په یاد لرئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ او خپل خښتن خدای ازاد کړئ، نو په دې خاطر زه نن تاسو ته دا امر درکوم.

(۱۶) مګر کېدای شي چې ستاسو غلام ونه غواړي چې لار شي. کېدای شي چې هغه تاسو او ستاسو د کورنۍ سره مینه ولري او ورته بهتره وي چې ستاسو سره پاتې شي. (۱۷) بیا هغه د خپل کور دروازي ته بوځئ او هلته د هغه غوږ په رینه باندې سوری کړئ، بیا به هغه ټول عمر ستاسو غلام وي. د ښځینه غلامانو سره هم همداسې کوئ. (۱۸) کله چې تاسو یو غلام ازادوئ نو خفه کېږئ مه. آخر هغه د مزدور په نیمه بیه شپږ کاله ستاسو خدمت کړی دی. که چېرې داسې وکړئ نو تاسو ته به خپل خښتن خدای په هر کار کې برکت درکړي.

اولني زېږېدل شوي حیوانات

(۱۹) د خپل خښتن خدای دپاره د خپلو پادو او رمو څخه ټول اولني زېږېدل شوي نران بېل کړئ. د اولنيو زېږېدل شویو غوایانو څخه کار مه اخلئ او اولني زېږېدل شوي پسونه مه سکولئ. (۲۰) هر کال باید تاسو او ستاسو کورنۍ د هغو غوښه د خښتن په حضور کې یعنې په هغه ځای کې وخورئ چې هغه یې د خپل عبادت دپاره انتخابوي. (۲۱) مګر که چېرې په حیواناتو کې کوم عیب وي، هغه معیوب یا ږوند وي یا کوم بل غټ عیب ولري، تاسو باید هغه خپل خښتن خدای ته قرباني نه کړئ. (۲۲) تاسو کولی شئ چې د داسې حیواناتو غوښه په خپل کور کې وخورئ. تاسو ټول که په مذهبي لحاظ پاک یئ یا ناپاک کولی شئ چې د هغو حیواناتو غوښه داسې وخورئ لکه څنګه چې د هوسۍ یا غرڅه غوښه خورئ. (۲۳) خو تاسو باید هیڅکله د حیوان وینه ونه خورئ، بلکه هغه د

د فسحې اختر

(هجرت ۱۲: ۱ - ۲۰)

۱۶

(۱)

د ایب په میاشت کې خپل څښتن خدای ته د فسحې د اختر په لمانځلو سره د هغه احترام وکړی، ځکه چې په همدې میاشت کې څښتن د شپې له خوا تاسو د مصر څخه راوویستلی.

(۲)

د فسحې د اختر قربانۍ باید یو غوی، پسه یا وزه وي او تاسو باید دا په هغه ځای کې خپل

څښتن خدای ته وړاندې کړی چې هغه یې د خپل عبادت دپاره انتخابوي. (۳) کله چې تاسو د

قربانۍ غوښه خوری، داسې ډوډۍ ورسره مه خوری چې خمیره ولري. اووه ورځې باید تاسو د هغه

وخت په شان فطیره ډوډۍ وخورئ کله چې تاسو په بیره د مصر څخه وتلی. دا ډوډۍ وخورئ، دا

به د ځورېدلو د ډوډۍ په نوم یاده شي، نو ترڅو پورې چې تاسو ژوندي یی، هغه ورځ به مو په یاد

وي چې تاسو د مصر یعنی د ځورېدلو د ځای څخه راووتلی. (۴) ستاسو په ټوله خاوره کې باید

هیڅوک اووه ورځې خمیره ونلري او د هغه حیوان غوښه چې د اولې ورځې په ماښام حلال شوی

وي باید په هماغه شپه وخورل شي.

(۵)

تاسو باید د فسحې د اختر قربانۍ په هیڅ ښار کې چې خپل څښتن خدای یې درکوي وړاندې

نه کړی. (۶) دا قربانۍ باید یوازې په هغه ځای کې وړاندې شي چې څښتن یې د خپل عبادت

دپاره انتخابوي. د قربانۍ حیوان د لمړې پواته په وخت کې حلال کړی، ځکه چې تاسو له مصر څخه

د لمړې پواته په وخت کې راووتلی. (۷) بیا د هغه غوښه پخه کړی او د عبادت په ځای کې یې

وخورئ او سهار خپلو خېمو ته ستانه شی. (۸) په راتلونکو شپرو ورځو کې باید فطیره ډوډۍ

وخورئ او په اوومه ورځ د خپل څښتن خدای د عبادت دپاره راغونډ شی او په هغه ورځ هیڅ کار

مه کوی.

د لو کولو اختر

(هجرت ۳۴: ۲۲ او لاویان ۲۳: ۱۵ - ۲۱)

۹ د هغه وخت څخه چې تاسو د غلو دانو ربېل پیل کړئ اووه هفتې وشمېرئ ۱۰-۱۱ او بیا هغه ځای ته لاړ شئ چې څښتن یې د خپل عبادت دپاره انتخابوي او د خپل څښتن خدای د احترام دپاره د لو کولو اختر ولمانځئ او د هغه په حضور کې خوشالي وکړئ. هغه ته د خپل وس په مطابق یوه رضاکارانه نذرانه راوړئ یعنې څومره چې څښتن تاسو ته درکړي وي د هماغې په مطابق یې راوړئ. خپل اولادونه او خپل نوکران د ځان سره بوځئ. لاویانو، بېگانه خلکو، یتیمانو او کونډو ته هم بلنه ورکړئ چې ستاسو سره گډون وکړي. ۱۲ تاسو به په غور سره د دغو امرنو اطاعت کوئ. دا خبره مه هېرئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ.

د جونگړو اختر

(لاویان ۲۳: ۳۳ - ۴۳)

۱۳ کله چې تاسو خپلې غلې دانې غوښل کړلې او خپل انگور مو وټکول، اووه ورځې د جونگړو اختر ولمانځئ. ۱۴ د خپلو اولادونو او نوکرانو او د هغو لاویانو، بېگانه خلکو، یتیمانو او کونډو سره چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي په دې اختر کې خوشالي وکړئ. ۱۵ په هغه ځای کې چې څښتن یې د خپل عبادت دپاره انتخابوي اووه ورځې د دې اختر په لمانځلو سره د خپل څښتن خدای احترام وکړئ. تاسو به ډېر خوشاله شئ ځکه چې څښتن به ستاسو په ټولو حاصلاتو او په هر کار کې برکت واچوي.

۱۶ په هر کال کې درې اخترونه دي چې باید ټول نارینه اسرایلیان په کې هغه ځای ته لاړ شي چې څښتن یې د خپل عبادت دپاره انتخابوي. هغه اخترونه دا دي: د فسحې اختر، د لو کولو اختر

او د جونگرو اختر. هيڅوک دې څښتن ته تش لاس نه ورځي. (۱۷) څومره چې هغه حاصلات چې څښتن درکړي دي ډېر وي، هغومره بايد ستاسو سوغات غټ وي.

قاضيان

(۱۸) د خپلې هرې قبيلې دپاره په هر ښار کې چې ستاسو څښتن خدای يې تاسو ته درکوي، قاضيان او نور ماموران مقرر کړي. هغوی دې په خلکو باندې د انصاف له مخې قضاوت کوي. (۱۹) هغوی دې په خپلو قضاوتونو کې بې انصافي يا طرفداري نه کوي او رشوت دې نه اخلي ځکه چې رشوت حتی د پوهو او صادقانو خلکو سترگې هم ړندوي او د دې سبب گرځي چې هغوی غلطې فيصلې واوروي. (۲۰) همېشه عادل او باانصافه اوسئ، ترڅو تاسو هغه خاوره ونيسئ چې خپل څښتن خدای يې درکوي او هلته خپل ژوند ته دوام ورکړي.

هغه عبادت چې منع دی

(۲۱) کله چې تاسو خپل څښتن خدای ته د قربانۍ ځای جوړوئ، د هغه په څنگ کې د لرگيو د اشيره بت مه ودرؤ. (۲۲) همدارنگه د بت پرستۍ دپاره تيرې مه ودرؤ، ځکه چې څښتن د دغو شيانو څخه کرکه کوي.

هغه قربانۍ چې کوم عيب په کې وي

۱۷ (۱) خپل څښتن خدای ته داسې غويي او پسه مه قرباني کوئ چې کوم عيب په کې وي، څښتن له دې کار څخه کرکه کوي.

هغه خلک ووژنئ چې د بتانو عبادت کوي

٢-٣ ستاسو څښتن خدای تاسو ته د اوسېدلو دپاره ښارونه درکوي. خو وروسته کېدای شي یو سړی یا یوه ښځه په دې ښارونو کې د نورو خدایانو یا حتی د لمر، سپوږمۍ یا ستورو ته عبادت شروع کړي. خو ما تاسو ته خبرداری درکړی دی چې د نورو خدایانو عبادت به نه کوی، ځکه هرڅوک چې هغوی ته عبادت کوي هغه د څښتن د امر څخه سرغړونه کوي او هغه لوڅ ماتوي چې څښتن ستاسو سره کړی دی. ٤ که چېرې تاسو داسې خبر واوری، نو د هغې په هکله پوره څېړنه وکړئ. که چېرې دا خبره رښتیا وي چې په اسراییلو کې داسې بد کار شوی دی، نو بیا هغه نفر د ښار څخه دباندي بوځئ او سنگسار یې کړئ چې مړ شي. ٥ خو بیا هم هغه دې یوازې په هغه صورت کې ووژل شي چې دوه یا زیات شاهدان د هغه په ضد شاهدي ورکړي. که چېرې یوازې یو شاهد وي، هغه دې نه وژل کېږي. ٦ اول باید شاهدان تیرې گوزارې کړي او بیا دې نور ټول خلک هغه نفر سنگسار کړي. په دې ډول به تاسو د دې بدکاری څخه خلاص شئ.

مشکلي دعوي

٨ کېدای شي چې داسې دعوي وي چې د محلي قاضیانو دپاره یې فیصله کول ډېر گران وي، لکه د جايداد د حقونو یا د چا د ټپي کولو دعوي یا داسې دعوي چې د قتل او د داسې مرگ ترمنځ فرق په کې شامل وي چې په سهوي سره شوی وي. کله چې داسې کار کېږي نو د عبادت هغه ځای ته ځئ چې ستاسو د څښتن خدای له خوا انتخابېږي. ٩ نو خپله دعوه لاوي کاهنانو او د هغه وخت قاضي ته وړاندې کوی او هغوی پرېږدئ چې د دعوي فیصله وکړي. ١٠ هغوی به خپله فیصله واوروي او تاسو باید کټ مټ هماغسې وکړئ څنگه چې هغوی یې درته وایي. ١١ د هغوی فیصله ومنئ او په لارښوونو باندې یې پوره عمل وکړئ. ١٢ هرڅوک چې دا جرأت وکړي چې د قاضي یا هغه کاهن د امر څخه سرغړونه وکړي چې ستاسو د څښتن خدای خدمت کوي،

هغه دې ووژل شي. په دې ډول به تاسو د اسراييلو څخه دا بدکاري لېرې کړئ. (۱۳) بيا به ټول خلک له دې څخه خبر شي او وبه وپريږي او بل هيڅوک به دا جرأت ونه کړي چې داسې عمل وکړي.

د پادشاه په هکله لارښودنې

(۱۴) کله چې تاسو هغه ځمکه ونيسئ چې ستاسو څښتن خدای يې درکوي او هلته اوسېږئ، نو وبه وايئ چې مونږ هم لکه د خپل شاوخوا قومونو په شان پادشاه غواړو. (۱۵) گورئ، کوم سړی چې تاسو د پادشاه په توگه انتخابوي بايد هغه څوک وي چې د څښتن له خوا انتخاب شوی وي. هغه بايد ستاسو د قوم څخه وي. کوم بېگانه سړی خپل پادشاه نه کړئ. (۱۶) د پادشاه لښکر بايد زيات اسونه ونلري او هغه بايد مصر ته خلک د دې دپاره ونه لېري چې هلته اسونه په بيه واخلي ځکه چې څښتن فرمايلي دي چې د هغه قوم دې هيڅکله هلته بېرته نه ځي. (۱۷) پادشاه بايد ډېرې ښځې ونلري ځکه چې هغوی به هغه ولمسوي چې د څښتن په مقابل کې بې وفا شي. بالاخره، پادشاه بايد د دې هڅه ونه کړي چې په زياته اندازه سره زر او سپين زر لاس ته راوړي. (۱۸) کله چې هغه پادشاه شي، هغه دې د دې قوانينو د نسخې يو نقل جوړ کړي چې اصلي نقل يې د لاوي کاهنانو سره دی. (۱۹) د قوانينو دا نقل دې د هغه سره وي او ټول عمر دې هغه لولي ترڅو د څښتن احترام کول زده کړي او په وفادارۍ سره د هغو ټولو امرونو اطاعت وکړي چې په دې قوانينو کې راغلي دي. (۲۰) په دې کار سره به هغه داسې فکر نه کوي چې هغه د نورو اسراييليانو په پرتله ښه سړی دی او د څښتن د امرونو څخه به هيڅ سرغړونه نه کوي. بيا به هغه او د هغه اولاده د ډېرو کلونو دپاره په اسراييلو باندې حکومت وکړي.

۱۸ (۱) د لایوي د قبیلې خلک به د کاهنانو په شمول د نورو قبیلو سره هیڅ ځمکه ترلاسه نه کړي. د هغې په ځای به هغوی د هغو قربانیو یوه برخه چې څښتن ته وړاندې کېږي اخلي. (۲) هغوی دې هیڅ ځمکه ونلري لکه څنګه چې نورې قبیلې یې لري. د څښتن د وعدې سره سم د هغوی برخه دا امتیاز دی چې هغوی د څښتن کاهنان دي.

(۳) کله چې غوایان یا پسونه قرباني کېږي، کاهنانو ته دې اوږه، ژامه او لری ورکول کېږي. (۴) هغوی ته دې د غلو دانو، شرابو، د زیتونو د تېلو او د پسونو د وړیو اولنی حاصل ورکول کېږي. (۵) ستاسو څښتن خدای ستاسو د ټولو قبیلو څخه د لایوي قبیلې انتخاب کړه چې د تل دپاره د کاهنانو په توګه د هغه خدمت وکړي.

(۶) هر لایوي چې زړه یې وغواړي کولی شي د اسراییلو د هر ښار څخه چې په کې اوسېږي هغه ځای ته ورشي چې څښتن یې د خپل عبادت دپاره انتخابوي (۷) او کولی شي د نورو ټولو لایوانو په شان چې هلته خدمت کوي هغه هم هلته د خپل څښتن خدای د کاهن په توګه خدمت وکړي. (۸) که څه هم کېدای شي چې هغه د خپلې کورنۍ د مال د خرڅولو په وسیله پیسې ترلاسه کړي وي، هغه دې د نورو کاهنانو په اندازه خواره ترلاسه کوي.

د بې دینه خلکو د رواجونو څخه ځانونه وساتئ

(۹) کله چې تاسو هغې خاورې ته ور داخل شئ چې خپل څښتن خدای یې درکوي، د هغه ځای د قومونو د ناوړه رواجونو څخه پیاوړي مه کوئ. (۱۰) په خپلو قربانګاوو باندې خپل اولادونه په اور کې مه قرباني کوئ او خپل خلک مه پرېږدئ چې فال وګوري یا کوډو پسي وګرځي یا جادو

وکړي (۱۱) يا تعويد استعمال کړي. همدارنگه خلک مه پرېږدئ چې د مرو سره د مشورې کولو کونښن وکړي. (۱۲) ستاسو څښتن خدای د هغو خلکو څخه کرکه کوي څوک چې داسې ناوړه کارونه کوي، نو په دې خاطر څښتن هغه قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کوي. (۱۳) څښتن ته پوره وفادار اوسئ.

د نبي د رالېږلو وعده

(۱۴) بيا حضرت موسیٰ و فرمايل: >په هغه خاوره کې چې تاسو به يې ژر ونيسئ، خلک د هغه چا د مشورې څخه پيروي کوي څوک چې کوډې کوي او فال گوري. مگر تاسو ته خپل څښتن خدای اجازه نه درکوي چې داسې کار وکړئ. (۱۵) د دې په ځای به هغه تاسو ته ستاسو د قوم څخه زما په شان يو نبي درولېږي او تاسو بايد د هغه اطاعت وکړئ.

(۱۶) په هغه ورځ چې تاسو د سينا د غره سره راغونډ شوي نو ومو ويل چې مونږ نور نه غواړو د خپل څښتن خدای اواز واورو او دا وپروونکي اور ووينو ځکه مونږ وپرېږو چې مړه به شو. (۱۷) نو څښتن ماته و فرمايل: هغوی صحيح وايي. (۱۸) زه به هغوی ته د هغوی د خپل قوم څخه ستا په شان يو نبي ورولېږم. زه به ورته ووايم چې څه بايد ووايي او هغه به قوم ته هغه څه وايي چې زه يې امر کوم. (۱۹) هغه به زما په نوم خلکو ته خبرې کوي او زه به هر هغه چاته سزا ورکړم چې هغه ته د اطاعت کولو څخه انکار وکړي. (۲۰) مگر که چېرې يو نبي جرأت وکړي او په داسې وخت کې زما په نوم يو پيغام واوروي چې ما ورته امر نه وي کړی، نو هغه بايد مړ شي او هغه نبي هم بايد مړ شي چې د نورو خدايانو په نوم خبرې کوي.

(۲۱) کېدای شي چې ستاسو سره دا سوال پيدا شي چې مونږ څنگه پوهېدلی شو چې د نبي پيغام د څښتن له خوا څخه نه دی؟ (۲۲) که چېرې يو نبي د څښتن په نوم خبرې وکړي او د هغه خبرې

رښتيا نه شي، بيا هغه د څښتن پيغام نه دی. هغه نبي له خپله ځانه دا خبرې کړې دي نو بايد د هغه
څخه ونه وپېرې.

د پناه اخیستلو ښارونه

(شمېر ۳۵: ۹ - ۳۴ او یوشع ۲۰: ۱ - ۹)

۱۹

کله چې ستاسو څښتن خدای هغه خلک تباہ کړي چې ځمکه یې تاسو ته درکوي او
تاسو د هغوی ښارونه او کورونه ونیسئ او په کې واوسېږئ، (۲) - (۳) هغه سیمه په دريو برخو
ووېشئ. په هرې برخې کې یو داسې ښار انتخاب کړئ چې خلک وکولی شي د خوندي پاتې کېدلو
دپاره لار شي. دغو ښارونو ته لارې جوړې کړئ ترڅو خلک وکولی شي په اسانۍ سره هغو ځایونو
ته ورورسېږي. بیا که څوک یو نفر ووژني هغه به وکولی شي چې د دې ښارونو څخه کوم یو ته
وتښتي او خوندي پاتې شي. (۴) که چېرې څوک په سهوې سره یو نفر ووژني چې د هغه دښمن
نه و، هغه کولی شي چې دغو ښارونو ته وتښتي او خپل ژوند وژغوري. (۵) د مثال په ډول، که
چېرې دوه تنه د لرگیو د ماتولو دپاره ځنگل ته لار شي او په داسې حال کې چې یو تن ونه په تېر
وهي، د تېر سر د لاستې څخه ووزي او بل نفر ورباندې ووژل شي، بیا هغه کولی شي چې د دغو
دريو ښارونو څخه یو ښار ته وتښتي او خپل ژوند وژغوري. (۶) که چېرې د پناه اخیستلو ښار
ډېر لږې وي نو کېدای شي چې هغه بدل اخیستونکی چې ډېر په قهر دی وکولی شي په هغه قاتل
پسې ورورسېږي او هغه ووژني. که څه هم اولنی قتل یوه تصادفي پېښه وه خو هغه به ووژل شي.
(۷) په دې خاطر زه تاسو ته حکم کوم چې د پناه اخیستلو دپاره درې ښارونه بېل کړئ.

کله چې ستاسو څښتن خدای ستاسو سیمه پراخه کړي لکه څنگه چې هغه ستاسو نیکونو ته
فرمایلي وو او هغه ټوله ځمکه درکړي چې د هغوی سره یې وعده کړې ده، (۹) بیا باید تاسو درې
نور ښارونه انتخاب کړئ. (هغه به په دې شرط دا ځمکه درکړي چې تاسو هغه ټول امرونه په ځای

کړئ چې زه یې نن درکوم او د خپل خښتن خدای سره مینه وکړئ او همپشه د هغه د تعلیم سره سم ژوند وکړئ. (۱۰) دا کار وکړئ ترڅو بې گناه خلک مړه نه شي او تاسو په هغه خاوره کې چې خښتن یې درکوي د هغوی د وژلو مجرم نه شی.

(۱۱) مگر فرض کړئ یو نفر خپل دښمن په سره سینه په قصدي توګه په قتل رسوي او بیا د هغو ښارونو څخه یو ښار ته د خوندي پاتې کېدو دپاره وتښتي. (۱۲) په هغه صورت کې دې د قاتل د ښار مشران هغه راوغواړي او د وژل شوي نفر خپلوان ته دې چې د قتل د بدل اخیستلو مسؤلیت په غاړه لري وسپاري ترڅو ووژل شي. (۱۳) په هغه باندې هیڅ رحم مه کوئ. تاسو باید اسراییل د بې گناه وینې توښدلو د جرم څخه پاک کړئ، ترڅو ستاسو هر کار په ښه ډول پرمخ لاړ شي.

د جايداد د حدونو تیرې مه بېخایه کوئ

(۱۴) په هغه خاوره کې چې خښتن یې تاسو ته درکوي، هلته له مخکې څخه تیرې ودرول شوي دي چې ستاسو او ستاسو د ګاونډیانو د پټیو ترمنځ د جايداد حد په نښه کړي. نو هغه تیرې مه بېخایه کوئ.

د شاهدانو په هکله قوانین

(۱۵) د دې دپاره یو شاهد بس نه دی چې په یو چا باندې د جرم تور ثابت کړي، دوه یا درې شاهدان ضرور دي چې په یو چا باندې جرم ثابت کړي. (۱۶) که چېرې څوک دا هڅه وکړي چې بل چاته د درواغو د تور لګولو په وسیله زیان ورسوي، (۱۷) هغه دواړه دې هغه ځای ته لاړ شي چېرته چې د خښتن عبادت کیږي او د کاهنانو او د هغه وخت د قاضیانو له خوا دې ورباندې قضاوت وشي. (۱۸) قاضیان باید د دعوي پوره څېړنه وکړي او که چېرې چا په خپل اسرایيلي

ورور باندې د درواغو تور لگولی وي، (١٩) هغه ته دې هغه سزا ورکړل شي چې تورن شوي نفر ته به ورکړل شوې وای. په دې ډول به تاسو خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ. (٢٠) بیا به نور ټول خلک د دې پېښې څخه خبر شي او وبه وپریږي او هیڅوک به بیا هیڅکله داسې بد کار نه کوي. (٢١) په داسې صورت کې هیڅ رحم مه کوئ: د ژوند په بدل کې سزا ژوند دی، د سترگې په بدل کې سترگه، د غاښ په بدل کې غاښ، د لاس په بدل کې لاس او د پښې په بدل کې پښه.

د جنگ په هکله قوانین

٢٠ (١) کله چې تاسو د خپلو دښمنانو سره د جگړې دپاره لار شئ او ووينئ چې د هغوی جنگي گاډی او اسونه او لښکر ستاسو په پرتله زیات دي، د هغوی څخه مه وپریږئ. ستاسو څښتن خدای چې تاسو یې د مصر څخه ازاد کړئ هغه به ستاسو سره مل وي. (٢) مخکې له دې چې تاسو جگړه پیل کړئ، یو کاهن دې مخکې راشي او لښکر ته دې داسې ووايي: (٣) د اسراییلو خلکو، واورئ! تاسو نن جگړې ته روان یئ. د خپلو دښمنانو څخه ونه وپریږئ او جرأت له لاسه ورنه کړئ او وارخطا نه شئ. (٤) ځکه چې ستاسو سره خپل څښتن خدای روان دی چې ستاسو په خاطر ستاسو د دښمنانو په مقابل کې وجنگیږي او تاسو ته بری درکړي.

(٥) بیا دې منصبداران لښکرو ته وینا وکړي او ودې وایي: آیا دلته داسې سړی شته چې نوی کور یې ودان کړی وي مگر لا تر اوسه پورې یې ورته کډه نه وي وروړې؟ که چېرې وي نو هغه دې کور ته لار شي. که نه، نو که چېرې هغه په جگړه کې ووژل شي، بل څوک به د هغه په کور کې واوسېږي. (٦) آیا دلته داسې سړی شته چې د انګورو باغ یې جوړ کړی وي، مگر لا تر اوسه یې دا موقع نه وي موندلې چې د هغه څخه انګور راټول کړي؟ که چېرې وي نو هغه دې کور ته لار شي. که نه، نو که چېرې هغه په جگړه کې ووژل شي، بل څوک به یې د مېوو څخه خوند واخلي.

٧) آیا دلته داسې څوک شته چې کوژدن یې کړې وي او تر اوسه پورې یې واده نه وي کړی؟ که چېرې وي نو هغه دې کور ته لاړ شي. که نه، نو که چېرې هغه په جگړه کې ووژل شي، بل څوک به د هغه د کوژدن شوې بڼې سره واده وکړي.

٨) منصبداران به لښکرو ته دا هم ووايي: آیا دلته داسې سړی شته چې خپل جرأت یې له لاسه ورکړی وي او وپریږي؟ که چېرې وي نو هغه دې کور ته لاړ شي. که نه، نو هغه به د نورو رویه کمزورې کړي. ٩) کله چې منصبداران د لښکرو سره خپلې خبرې خلاصې کړي، نو قوماندانان دې د لښکرو مشري په غاړه واخلي.

١٠) کله چې تاسو په یو ښار باندې د حملې کولو دپاره لاړ شئ، اول د هغه ځای خلکو ته د تسلیمېدلو موقع ورکړئ. ١١) که چېرې هغوی دروازې خلاصې کړي او تسلیم شي، هغوی ټول دې ستاسو غلامان شي او ستاسو دپاره دې سخت کارونه کوي. ١٢) مگر که چېرې د هغه ښار خلک تسلیم نه شي بلکه وجنگیږي، د خپلو لښکرو په وسیله هغه ښار محاصره کړئ. ١٣) کله چې هغه ښار تاسو ته خپل څښتن خدای په لاس درکړي، بیا د هغه ټول سړي ووژنئ. ١٤) مگر تاسو کولی شئ چې د هغه ښار بڼې، ماشومان، حیوانات او نور ټول شيان د غنیمت په توګه د ځان دپاره واخلي. تاسو کولی شئ چې د خپلو دښمنانو هر شی استعمال کړئ. څښتن هغه تاسو ته درکړی دی. ١٥) تاسو باید د هغو ښارونو سره چې د وعده شوې ځمکې څخه لېرې دي همداسې چلند وکړئ.

١٦) مگر کله چې تاسو په هغه خاوره کې چې خپل څښتن خدای یې درکوي، ښارونه ونیسئ د هغه ځای ټول خلک او حیوانات ووژنئ. ١٧) د څښتن د حکم په مطابق ټول خلک په بشپړه توګه له منځه یوسئ یعنې حیتیان، اموریان، کنعانیان، فرزیان، حویان او یبوسیان. ١٨) هغوی ووژنئ، ترڅو په تاسو باندې د هغو ټولو ناوړه شيانو په درزده کولو سره د څښتن په مقابل کې ګناه ونه کړي چې هغوی یې خپلو خدایانو ته په عبادت کې کوي.

١٩) كله چې تاسو يو ښار د زيات وخت دپاره تر محاصرې لاندې نيسئ او د هغه په مقابل کې جنگپرئ چې ويې نيسئ، نو د هغه ځای د مېوې ونې مه وهئ ځکه چې تاسو کولی شئ د هغو مېوه وخورئ. ونې يې له منځه مه وړئ ځکه چې ونې ستاسو دښمنان نه دي. (٢٠) کېدای شي چې تاسو د زينو او برجونو د جوړولو دپاره لرگيو ته اړتيا ولرئ چې دپوالونو ته په ختلو او د ښار په نيولو کې درسره مرسته وکړي. خو يوازې د هغو ونو څخه کار واخلي چې په دې پوهېږئ چې هغه د مېوې ونې نه دي.

نامعلومه قتل

٢١) ١) فرض کړئ د هغه هېواد په يوه باندېه کې چې خپل څښتن خدای يې تاسو ته درکوي يو قتل شوی نفر موندل کېږي او تاسو نه پوهېږئ چې هغه چا وژلی دی. (٢) ستاسو مشران او قاضيان دې لار شي او له هغه ځای څخه چې مړی په کې موندل شوی دی تر شاوخوا ښارونو پورې دې فاصله اندازه کړي. (٣) بيا د هغه ښار مشران چې هغه ځای ته تر ټولو نژدې وي چېرته چې مړی موندل شوی وي، يوه داسې خوسې انتخاب کړي چې هيڅ کار ورڅخه اخيستل شوی نه وي او جغ ورباندې نه وي ايښودل شوی. (٤) هغوی دې دا خوسې يوې داسې ويالې ته نژدې يو ځای ته کوزه کړي چې هيڅ نه وچېږي او چېرته چې ځمکه هيڅکله قلبه شوې نه وي او څه په کې کرل شوي نه وي او هلته دې هغوی د هغې اورمېر مات کړي. (٥) لاي کاهنان دې هم هلته لار شي ځکه چې هغوی د هرې قانوني دعوي پرېکړه کوي چې ظلم او زياتی په کې وي. ستاسو څښتن خدای هغوی د عبادت ځای د خاص خدمت دپاره او د دې دپاره انتخاب کړي دي چې د هغه په نوم برکت ورکړي. (٦) بيا به د هغه ښار ټول مشران چې هغه ځای ته تر ټولو نژدې وي چېرته چې مړی موندل شوی وي، خپل لاسونه د مړې خوسې دپاسه و مينځي (٧) او داسې اعلان دې وکړي: مونږ دا نفر په قتل نه دی رسولی او په دې نه پوهېږو چې چا دا قتل کړی دی. (٨)

خښتنه، خپل قوم اسراييل چې تا د مصر څخه ازاد کړی دی وبخښه. مونږ وبخښه او د یو بې گناه
نفر د قتل مسئولیت زمونږ په غاړه مه اچوه. (۹) نو تاسو به خپل ځانونه د بې گناه وینې د تویولو د
جرم څخه پاک کړئ ځکه چې تاسو داسې کار وکړ چې د خښتن په نظر کې صحیح دی.

د یوې اسیرې نجلۍ سره واده کول

(۱۰) کله چې تاسو ته خپل خښتن خدای په جگړه کې بری درکړي او تاسو خلک اسیران کړئ،
(۱۱) نو کېدای شي چې د هغوی په منځ کې یوه داسې ښایسته نجلۍ ووينئ چې ستاسو خونبیري
او غواړئ چې واده ورسره وکړئ. (۱۲) هغه خپل کور ته راوړئ. هلته به هغه خپل سر و خرايي،
خپل نوکان به پرې کړي (۱۳) او خپل د اسیرتوب کالي به وباسي. هغه دې یوه میاشت ستاسو په
کور کې پاتې شي او د خپل مور او پلار دپاره دې وژاړي. له هغې څخه وروسته تاسو کولی شئ
چې واده ورسره وکړئ. (۱۴) وروسته که چېرې تاسو د هغې سره خوشاله نه وئ، نو طلاق ورته
ورکړئ او هغه پرېږدئ چې هر چیرته چې غواړي لاړه شي. هغه د یوې غلامې په توګه نه شئ
خرخولی او نه یې خپله غلامه کولی شئ ځکه چې تاسو د هغې سره یوځای شوي یئ.

د مشر زوی حقونه

(۱۵) فرض کړئ یو سړی دوه ښځې لري چې یوه ورباندې گرانه وي او بله ورباندې گرانه نه وي او
هغوی دواړه هغه ته زامن وزېږوي، مګر مشر زوی یې د هغې ښځې اولاد وي چې د هغه خوبڼه نه
ده. (۱۶) کله چې هغه سړی پرېکړه کوي چې څنګه به هغه د خپلو زامنو ترمنځ خپل جايداد
ووېشي، نو هغه دې د مشر زوی د برخې په ورکولو سره د خپلې هغې ښځې د زوی طرفداري نه
کوي چې هغه یې خوبڼه ده. (۱۷) هغه دې د خپل مال څخه مشر زوی ته دوه چنده برخه ورکړي،
که څه هم هغه د هغې ښځې زوی نه دی چې د هغه خوبڼه ده. یو سړی باید خپل مشر زوی قبول

کړي او هغه برخه ورته ورکړي چې هغه يې په قانوني توگه مستحق دی.

يو سرکش زوی

١٨ فرض کړئ يو سړی يو سرزوری او سرکش زوی لري، سره له دې چې مور او پلار ورته سزا هم ورکوي خو د هغوی اطاعت نه کوي. ١٩ د هغه مور او پلار دې هغه د ښار دروازې ته چېرته چې د ښار مشران غونډه کوي ورولي. ٢٠ هغوی دې مشرانو ته داسې ووايي: زموږ زوی سرزوری او سرکش دی او زموږ اطاعت نه کوي، هغه پیسې بې ځایه مصرفوي او شرابي دی. ٢١ بیا دې د ښار خلک هغه سنگسار کړي چې مړ شي او په دې ډول به تاسو خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ. په اسراییلو کې به ټول خلک د دې پېښې څخه خبر شي او وبه وپریږي.

د يوه مجرم مړی

٢٢ که چېرې يو نفر د يو جرم له کبله وژل شوی وي او د هغه مړی په يوه ونه کې ځوړند وي، ٢٣ دا مړی باید ټوله شپه هلته پاتې نه شي. هغه باید په هماغه ورځ ښخ شي ځکه چې يو داسې مړی چې په ونه کې ځوړند وي په وطن باندې د خدای پاک لعنت راولي. نو هغه مړی ښخ کړئ ترڅو تاسو هغه وطن ناپاکه نه کړئ چې خپل څښتن خدای يې درکوي.

د نورو سره مرسته کول

٢٢ که چېرې تاسو د خپل اسراییلي ورور غویي یا پسه ووينئ چې لاره يې ورکه کړې وي، نو خپلې سترگې ورباندې مه پټوئ، هغه حیوان بېرته د هغه خاوند ته بوځئ. ٢٢ مگر که

چېرې د هغه خاوند لېرې اوسېږي يا تاسو نه پوهېږئ چې هغه حيوان د چا دی، بيا يې خپل کور ته بوځئ. کله چې خاوند يې د هغه د لټولو دپاره راشي، هغه ورته بېرته ورکړئ. (۳) که چېرې يو خر، ټوکر، يا بل داسې شى پيدا کړئ چې د يو اسراييلي ورور څخه ورک شوى وي، همدا ډول کار ورسره وکړئ. (۴) که چېرې د يو اسراييلي ورور خر يا غويى په لاره باندې لوېدلى وي، په هغه باندې خپلې سترگې مه پټوئ، بلکه د هغه سره مرسته وکړئ چې خپل حيوان بېرته پورته کړي.

د کاليو په باره کې قانون

(۵) نبځې دې د سړيو کالي نه اغوندي او سړي دې د نبځو کالي نه اغوندي. ستاسو څښتن خدای د هغو خلکو څخه چې داسې کارونه کوي کرکه کوي.

د مرغيو مور مه اخلئ

(۶) که چېرې تاسو په يوه ونه کې يا په ځمکه باندې د مرغيو يوه ځاله پيدا کړئ چې د مرغيو مور په هگيو باندې يا د خپلو بچيانو سره ناسته وي، تاسو بايد د مرغيو مور وانخلئ. (۷) تاسو کولى شئ چې د مرغى بچيان وانخلئ، مگر د مرغيو مور بايد خوشې کړئ ترڅو اوږد او خوشبخته ژوند ولري.

د بام گردچاپېره دېوالونه

(۸) کله چې تاسو يو نوى کور جوړوئ، د بام گردچاپېره يو دېوال جوړ کړئ. بيا که چېرې څوک ورڅخه راغورزېږي او وژل کېږي، مسئوليت به يې ستاسو په غاړه نه وي.

د مختلفو شيانو د يوځای کولو په هکله قوانين

٩) که چېرې تاسو د انگورو باغ جوړوئ نو په هغه کې د نورو مېوو ونې يا فصل مه کړئ، که چېرې داسې وکړئ نو تاسو ته د انگورو يا د نورو حاصلاتو استعمالول حرام کېږي.

١٠) يو غویي او خر د قلبې دپاره د يو بل سره يوځای مه تړئ.

١١) داسې کالي مه اغوندئ چې د دوه مختلفو ډولونو تار څخه يعنې د اوبدل شويو وړيو او کتان دواړو څخه گډ جوړ شوي وي.

١٢) د خپلې چينې په څلورو کنجونو پورې زونډي وگنډئ.

د جنسي پاکوالي په هکله قوانين

١٣) فرض کړئ يو سړی د يوې نجلی سره واده کوي او د هغې سره يوځای کېږي خو وروسته يې هغه نه خوښېږي ١٤) او په هغې باندې د درواغو تور ولگوي او هغه بدنامه کړي ووايي: ما د دې نجلی سره واده وکړ، مگر کله چې مونږ سره ځملاستو نو ماته معلومه شوه چې هغه پېغله نه وه.

١٥) که چېرې داسې وشي، نو د نجلی مور او پلار دې د واده هغه روجايي چې په وينه باندې ککره وي واخلي چې دا خبره ثابته کړي چې هغه پېغله وه. هغوی دې دا روجايي د ښار مشرانو ته د هغه ښار په دروازه کې وروښايي. ١٦) د هغې پلار به هغوی ته داسې ووايي: ما خپله لور دې سړي ته په نکاح ورکړې ده او اوس زما لور د هغه نه خوښېږي. ١٧) په هغې باندې يې د درواغو تور لگولی دی او داسې وايي: کله چې ما د هغې سره واده وکړ هغه پېغله نه وه. مگر دا زما د لور د پېغلتوب ثبوت دی. د واده په روجايي باندې د وينې داغونه وگورئ! ١٨) بيا دې د ښار مشران د

هغې مېړه په قمچينه باندې ووهي. (۱۹) هغوی دې هغه سړی سل مثقاله سپین زر جریمه هم کړي او هغه دې د بنځې پلار ته ورکړي ځکه چې هغه یوه اسرايیلی بنځه بدنامه کړې ده. له دې سره سره به هغه د هغه سړي بنځه پاتې شي او ترڅو پورې چې هغه ژوندی وي هغې ته طلاق نه شي ورکولی.

(۲۰) مگر که چېرې دا تور حقیقت ولري او د هغې د پېغلتوب هیڅ ثبوت نه وي، (۲۱) بیا دې هغوی هغه بنځه د خپل پلار د کور د دروازې خولې ته وباسي او د هغه ښار خلک دې هغه هلته سنگساره کړي چې مړه شي. ځکه چې هغې په داسې حال کې چې لا د خپل پلار په کور کې اوسېدله د واده څخه مخکې د کوم سړي سره د زنا کولو په سبب زمونږ د قوم په منځ کې له شرمه ډک کار کړی دی. نو د هغې په وژلو سره باید تاسو خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ.

(۲۲) که چېرې یو سړی د بل سړي د بنځې سره د زنا کولو په حال کې ونيول شي، هغوی دواړه دې ووژل شي. په دې ډول به تاسو د دې بدکاری څخه خلاص شئ.

(۲۳) فرض کړئ په یو ښار کې یو سړی د یوې داسې پېغلې سره د زنا کولو په حال کې نیول کېږي چې د بل چا سره یې کوژدن شوې وي. (۲۴) تاسو باید هغوی دواړه د ښار څخه بیرون وباسئ او سنگسار یې کړئ چې مړه شي. هغه پېغله دې ځکه مړه شي چې د مرستې دپاره یې چیغې نه دي وهلې، که څه هم هغه په ښار کې وه او کېدای شو چې هلته د هغې چیغې اورېدل شوې وای. او سړی دې ځکه مړ شي چې هغه د هغه چا سره زنا کړې ده چې کوژدن شوې وه. تاسو باید خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ.

(۲۵) فرض کړئ یو سړی د ښار څخه بیرون په یوه بانډه کې یوه داسې پېغله بې عزته کړي چې د بل چا سره یې کوژدن شوې وي. بیا دې یوازې سړی ووژل شي، (۲۶) پېغلې ته دې هیڅ شی ونه

ويل شي ځکه چې هغې داسې گناه نه ده کړې چې د مرگ لايقه وي. دا هماغه شان دعوه ده لکه څنگه چې يو سړی په بل سړي باندې حمله وکړي او هغه په قتل ورسوي. (۲۷) هغه سړي په بانډه کې کوژدن شوې پېغله بې عزته کړه او که څه هم هغې د مرستې دپاره چيغې ووهلې، خو هلته هيڅوک نه ؤ چې د هغې سره مرسته وکړي او هغه وژغوري.

(۲۸) فرض کړئ يو سړی د يوې داسې پېغلې په بې عزته کولو نيول کيږي چې کوژدن شوې نه وي.

(۲۹) هغه سړی دې د هغې پلار ته د مهر بيه يعنې پنځوس مثقاله سپين زر ورکړي او د هغې پېغلې

سره دې واده وکړي، ځکه چې هغه يې مجبوره کړې وه چې ورسره ځملي. ترڅو پورې چې هغه ژوندی وي هغې ته طلاق نه شي ورکولی.

(۳۰) هيڅ سړی دې د خپل پلار د کومې بڼخې سره د زنا کولو په سبب خپل پلار نه سپکوي.

هغه خلک چې د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی

۲۳ (۱) هيڅ داسې سړی چې خصي شوی وي يا د هغه تناسلي آله پرې کړل شوې وي د

څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی.

(۲) هيڅ داسې نفر چې حرامي وي او د داسې نفر اولاده حتی^۱ تر لسم نسله پورې د څښتن په قوم

کې نه شي شاملېدلی.

(۳) هيڅ عمونی يا موآبی او د هغوی اولاده حتی^۱ تر لسم نسله پورې د څښتن په قوم کې نه شي

شاملېدلی. (۴) دا په دې سبب کله چې تاسو د مصر څخه راوتلئ، هغوی تاسو ته د ډوډۍ او اوبو

د برابرولو څخه انکار وکړ او د بعور زوی بلعام يې چې په بين النهرين کې د فتور د ښار څخه ؤ

اجير ونيوه چې په تاسو باندې لعنت ووايي. (۵) مگر ستاسو څښتن خدای به بلعام ته غوږ نه نيوه، د هغې په ځای يې لعنت په برکت بدل کړ ځکه چې هغه ستاسو سره مينه درلودله. (۶) تاسو او ستاسو راتلونکي نسلونه د هغو قومونو سره د هېڅ شي مرسته ونه کړئ او د هغوی خوشبختي مه غواړئ.

(۷) اډوميانو ته په سپکه سترگه مه گورئ، ځکه چې هغوی ستاسو خپلوان دي. مصريانو ته هم په سپکه سترگه مه گورئ، ځکه چې يو وخت تاسو د هغوی په خاوره کې اوسېدلئ. (۸) کېدای شي چې د هغوی لمسيان د څښتن په قوم کې شامل شي.

د کمپ پاک ساتل

(۹) کله چې تاسو د جنگ په وخت کې په کمپ کې يئ، بايد د هر هغه شي څخه چې تاسو په مذهبي لحاظ ناپاکه کوي ځانونه وساتئ. (۱۰) که چېرې د شپې له خوا شيطان يو سپری وغولوي او له دې کبله هغه ناپاک شي، هغه دې د کمپ څخه بيرون ووزي او هلته دې پاتې شي. (۱۱) هغه دې مازديگر غسل وکړي او ماښام کولی شي چې بېرته کمپ ته راشي.

(۱۲) د کمپ څخه بيرون يو داسې ځای جوړ کړئ چې د تشناب په توگه ورڅخه کار واخيستل شي. (۱۳) په خپلو سامانونو کې يو داسې شی ولرئ چې ځمکه ورباندې وکيندل شي. کله چې تاسو د حاجت د رفع کولو دپاره ځئ، په هغه باندې يوه کنده وباسئ. بيا وروسته له دې چې خپل حاجت رفع کړئ، خپل غايطه مواد په هغې کندې کې ښخوئ. (۱۴) څرنکه چې ستاسو څښتن خدای ستاسو په کمپ کې گرځي چې ستاسو ساتنه وکړي او په خپلو دښمنانو باندې بری درکړي، نو ستاسو کمپ بايد مقدس وي ترڅو هغه ستاسو په منځ کې کوم خراب شی ونه ويني او ستاسو څخه مخ ونه گرځوي.

۱۵) که چېرې یو غلام د خپل بادار څخه وتښتي او تاسو ته د پناه اخیستلو دپاره راشي، هغه بېرته خپل بادار ته په لاس مه ورکوئ. ۱۶) هغه کولی شي ستاسو په هر ښار کې چې د هغه خوښه وي واوسېږي او تاسو باید د هغه سره بده رویه ونه کړئ.

۱۷) هیڅ اسرائیلي سړی یا ښځه باید د عبادتخاني لواطت کار یا فاحشه نه شي. ۱۸) همدارنگه هیڅ داسې پیسې چې په دې ډول گټل شوي وي د نذر د ورکولو دپاره دې ستاسو د څښتن خدای کور ته رانه وړل شي. څښتن د عبادتخاني د لواطت کارانو او فاحشو څخه کرکه کوي.

۱۹) کله چې تاسو یو اسرائیلي ورور ته پیسې یا ډوډۍ یا بل شی په قرض ورکړئ، د هغه څخه سود مه اخلئ. ۲۰) تاسو کولی شئ چې د بېگانه نفر څخه سود واخلي، مگر د اسرائیلي څخه نه. دا کار وکړئ، نو ستاسو څښتن خدای به ستاسو په هر کار کې چې تاسو یې په هغه خاوره کې کوئ چې تاسو یې نیسئ برکت واچوي.

۲۱) کله چې تاسو خپل څښتن خدای ته نذر منئ، د خپلې وعدې په پوره کولو کې ځنډ مه کوئ، ځکه چې ستاسو څښتن خدای به ستاسو څخه وغواړي چې هغه وعده پوره کړئ. که نه، نو تاسو به گناهکار وگڼل شئ. ۲۲) دا کومه گناه نه ده چې تاسو څښتن ته نذر ونه منئ. ۲۳) څه چې تاسو ویلي دي هغه باید خامخا پوره کړئ، ځکه چې تاسو په خپله خوښه او په خپلې خولې څښتن ته نذر منلي دی.

۲۴) کله چې تاسو د بل چا د انگورو باغ ته ورننوزئ، څومره انگور چې غواړئ خوړلی یې شئ، مگر هغه باید په یو لوبني کې د خپل ځان سره یونسئ. ۲۵) کله چې تاسو د بل چا د غلو دانو پټي

ته ورننوزی، کولی شیء چې په خپلو لاسونو باندې وږي راټول کړی او هغه وخورئ، مگر هغه باید په لور باندې ونه رېږي.

د طلاق په هکله قانون

۲۴ (۱) فرض کړئ یو سړی د یوې نجلی سره واده وکړي او وروسته یې بد ایسي ځکه چې په هغې کې یو داسې شیء گوري چې د هغه نه خوښیږي. نو هغه طلاقنامه لیکي، هغې ته یې ورکوي او د خپل کور څخه یې شړي. (۲) بیا فرض کړئ هغه د یو بل سړي سره واده کوي (۳) او د دوهم مېړه هم هغه ښځه نه خوښیږي، نو هغه هم طلاقنامه لیکي، هغې ته یې ورکوي او د خپل کور څخه یې شړي. یا فرض کړئ د هغې دوهم مېړه مړ کیږي. (۴) په دواړو صورتونو کې دې د هغې اولنی مېړه بیا د هغې سره واده نه کوي، ځکه چې هغه نجسه شوې ده. که چېرې هغه ورسره بیا واده وکړي، د هغوی واده به هغه ځمکه ناپاکه کړي کومه چې خپل څښتن خدای یې درکوي او څښتن د دې کار څخه کرکه کوي.

هغه سړی چې نوی واده کوي

(۵) که چېرې یو سړي نوی واده کړی وي، هغه دې جنگ یا کومې بلې وظیفې ته نه لېږل کیږي. هغه دې یو کال د وظیفې څخه معاف وي ترڅو هغه په کور کې پاتې شي او خپله ښځه خوشاله وساتي.

د قرض ورکولو په هکله قانون

(۶) کله چې تاسو چاته کوم شیء په قرض ورکوئ، باید د هغه د مېچنې پلونه چې د غلو دانو د

میده کولو دپاره ورڅخه کار اخیستل کیري د ضمانت په توگه وانخلی. په دې کار سره به د هغې کورنۍ هغه وسیله له منځه لاړه شي کوم چې هغوی ورباندې د ژوندي پاتې کېدلو دپاره خواره تیاروي.

د اسراییلي ورونو تښتول

۷) که چېرې یو نفر ونیول شي چې خپل اسراییلی ورور یې تښتاوه چې هغه خپل غلام کړي یا یې د غلام په توگه خرڅ کړي، نو تښتوونکی دې ووژل شي. په دې ډول به تاسو د دې بدکاری څخه خلاص شئ.

د پوستکي د ساري ناروغيو په هکله قانون

۸) کله چې تاسو د پوستکي په ساري ناروغۍ اخته شئ نو څه چې لاري کاهنان درته وايي کت مټ هماغسې وکړئ. د هغو لارښودنو څخه پیروي وکړئ چې ما هغوی ته ورکړي دي. ۹) په یاد ساتئ کله چې تاسو د مصر څخه راوتلی، ستاسو څښتن خدای په مریم باندې څه وکړل.

د ضمانت اخیستلو په هکله قانون

۱۰) کله چې تاسو چاته کوم شی په قرض ورکوئ، د هغه کور ته د دې دپاره مه ورننوزئ چې د هغه څخه کوم شی د ضمانت په توگه واخلي. ۱۱) بیرون انتظار وباسئ او پرېږدئ چې هغه یې په خپله تاسو ته راوړي. ۱۲) فرض کړئ یو نفر دومره غریب وي چې یوازینی شی چې هغه یې کولی شي تاسو ته د ضمانت په توگه درکړي هغه چپنه ده، نو د هغه چپنه د شپې د خپل ځان سره ونه ساتئ. ۱۳) هغه د لمړې پواته څخه مخکې بېرته ورکړئ ترڅو د هغې خاوند وکولی شي هغه

واغوندي او ويده شي او د خښتن څخه ستاسو دپاره برکت وغواړي. نو دا کار به ستاسو د خښتن
خدای په نظر کې ښه عمل وگڼل شي.

د غريبانو اجوره

۱۴) که چېرې تاسو غريب خلک د خپل کار دپاره مزدوران ونيسئ، نو د هغوی اجوره مه ځنډوئ،
که هغه اسراييليان وي يا هغه بېگانه خلک چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي. ۱۵) د هرې ورځې
اجوره د لمړپرېواته څخه مخکې ورکوئ. هغوی خپل ژوند په نېستۍ کې تېروي او د ژوندي پاتې
کېدلو دپاره پيسو ته ضرورت لري. که چېرې هغوی ته په خپل وخت سره اجوره ورنه کړئ، هغوی
به ستاسو په ضد خښتن ته فرياد وکړي او تاسو به گناهکار وگڼل شئ.

د مرگ سزا

۱۶) مور او پلار دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی اولادونو کړي وي او
اولادونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی مور او پلار کړي وي. هرڅوک دې
يوازې د هغو جرمونو دپاره ووژل شي چې هغوی په خپله کړي وي.

د بې وسې خلکو سره بده رويه مه کوئ

۱۷) بېگانه خلک او يتيمان د خپلو حقونو څخه مه محروموئ او د قرض په خاطر د يوې کونډې
کالي د ضمانت په توگه مه اخلئ. ۱۸) په ياد ساتئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ او خپل
خښتن خدای ازاد کړئ، نو ځکه زه تاسو ته دا حکم کوم.

د خپلو حاصلاتو څخه لږ غريبانو ته پرېردئ

١٩) كله چې تاسو خپل فصلونه لو كوئ او په پټي كې درڅخه كومه گېډۍ پاتې شي، د هغې پسې بېرته مه ورځئ. هغه بېگانه خلكو، يتيمانو او كوندو ته پرېردئ ترڅو ستاسو څښتن خدای ستاسو په هر كار كې برکت واچوي. ٢٠) كله چې تاسو يوځل خپل زيتون راټول كړل، نو د پاتې شويو زيتونو پسې بېرته مه ورځئ چې هغه هم راوړئ. هغه د بېگانه خلكو، يتيمانو او كوندو دپاره پرېردئ. ٢١) كله چې تاسو يوځل خپل انگور راټول كړل، دوهم ځل تاكونو ته مه ورځئ. كوم انگور چې پاتې وي هغه د بېگانه خلكو، يتيمانو او كوندو دپاره دي. ٢٢) دا خبره هيڅكله مه هېروئ چې تاسو په مصر كې غلامان وئ، نو ځكه زه تاسو ته دا حكم كوم.

د سزا په هكله قانون

٢٥) ١) فرض كړئ دوه اسراييليان محكمې ته ورځي چې يوه دعوه حل كړي او يو تن يې بې گناه او بل يې مجرم وگڼل شي. ٢) كه چېرې په مجرم باندې د وهلو حكم وشي، قاضي دې هغه پرمخې ځملي او په قمچينه باندې دې ووهي. د قمچينې د گوزارونو شمېر به د هغه په جرم پورې اړه ولري. ٣) هغه به د څلوېښتو گوزارونو څخه زيات نه وهل كيږي، د هغې څخه زيات به په عام محضر كې د هغه د سپكاوي سبب شي.

د غويي خوله مه تړئ

٤) د غلو دانو د غوښل كولو په وخت كې د غويي خوله مه تړئ.

د مړه ورور دپاره زوی

٥) که چېرې دوه ورونه په یو جایداد باندې ژوند کوي او د هغو څخه یو تن مړ شي او هېڅ زوی ورڅخه پاتې نه شي، بیا دې د هغه کونډه د کورنۍ څخه بیرون د بل چا سره واده نه شي. دا د مړه شوي سړي د ورور وظیفه ده چې د هغې سره واده وکړي. ٦) د هغوی اول زوی چې پیدا شي، هغه به د مړ شوي سړي زوی گڼل کیږي ترڅو د هغه نوم د اسراییلو له قوم څخه ورک نه شي. ٧) مگر که چېرې د مړ شوي سړي ورور نه غواړي چې د هغې سره واده وکړي، نو هغه بڼځه دې د ښار مشرانو ته چې د ښار په دروازه کې غونډه کوي ورشي او داسې دې ورته ووايي: زما لېور زما په حق کې خپل مسئولیت نه ترسره کوي، هغه د دې خبرې څخه انکار کوي چې د هغه ورور دې د اسراییلو په قوم کې اولاده ولري. ٨) بیا دې د ښار مشران د هغې لېور راوغواړي او خبرې دې ورسره وکړي. که چېرې بیا هم د هغې سره د واده کولو څخه انکار کوي، نو د هغه د ورور کونډه دې د ښار د مشرانو په حضور کې هغه ته ورشي، د هغه یوه خپلۍ دې وباسي، په مخ دې ورته لیاړې توکړي او داسې دې ووايي: د هغه سړي سره چې نه غواړي د خپل مړ ورور کور یې ودان شي داسې کیږي. ٩) پس له دې به د هغه سړي کورنۍ په اسراییلو کې د خپلۍ ویستل شوي د کورنۍ په نوم مشهوره شي.

نور قوانین

١١) که چېرې دوه نفره یو د بل سره جنگ کوي او د یو سړي بڼځه هڅه وکړي چې خپل مېړه د هغه سړي څخه وژغوري او هغه سړی د تناسلي آلې څخه ونیسي، نو په هغې باندې هېڅ رحم مه کوئ. د هغې لاس پرې کړئ.

١٣-١٤) دوه قسمه وزنونه یا اندازې چې خلک ورباندې وغولوی مه استعمالوی چې یو یې د

کوم شي د اخیستلو دپاره استعمال کړی چې زیاته گټه ترلاسه کړی او بل یې د خرڅلاو دپاره چې خلکو ته کم شی ورکړی. (۱۵) د صحیح وزنونو او اندازو څخه کار اخلی ترڅو تاسو په هغه خاوره کې چې خپل څښتن خدای یې درکوي زیات عمر ولری. (۱۶) څښتن د داسې خلکو څخه چې ټگي او منافقت کوي، کرکه کوي.

د عمالیقیانو د وژلو امر

(۱۷) در په یاد کړی کله چې تاسو د مصر څخه راتللئ، عمالیقیانو په تاسو باندې څه وکړل. (۱۸) هغوی د خدای پاک څخه هیڅ وپره نه درلودله، په داسې حال کې چې تاسو ډېر ستړي وی نو د شاه خوا یې در باندې حمله وکړه او هغه نفر چې شاته پاتې وو هغه ټول یې ووژل. (۱۹) نو بیا کله چې خپل څښتن خدای تاسو ته هغه وطن درکړي او د خپلو ټولو دښمنانو څخه مو چې ستاسو په شاوخوا کې اوسېږي خوندي وساتي، دا خبره هېره نه کړی چې عمالیقیان باید په بشپړه توگه د ځمکې له مخ څخه ورک کړی، ترڅو هیڅوک نور هغوی یاد نه کړي.

د حاصلاتو نذراني او عشر

۲۶ (۱) کله چې تاسو هغه خاوره ونیسئ چې خپل څښتن خدای یې درکوي او هلته واوسېږئ، (۲) تاسو هر یو باید د هر فصل اوله برخه چې تاسو یې رېبئ په یوې ټوکړی کې واچوئ او د خپلو ځانونو سره یې هغه ځای ته یوسئ چې ستاسو څښتن خدای یې د خپل عبادت دپاره انتخابوي. (۳) بیا د هغه وخت کاهن ته ورشئ او داسې ورته ووايئ: زه نن خپل څښتن خدای ته دا اقرار کوم چې زه هغه وطن ته ودراخل شوی یم چې هغه یې زمونږ د نیکونو سره وعده کړې وه چې مونږ ته به یې راکړي.

٤) کاهن به ستاسو څخه ټوکری واخلي او د څښتن خدای د قربانی د ځای په مخ کې به یې کېږدي. ٥) بیا به تاسو د څښتن په حضور کې دا خبرې بیان کړئ: زما نیکه چې د ارام څخه ؤ یو در په در ګرځېدونکی سړی ؤ. هغه خپله کورنۍ مصر ته بوتله چې هلته واوسېږي. کله چې هغوی هلته لاړل، د هغوی شمېر کم ؤ، مګر یو لوی او قدرتمند قوم ورڅخه جوړ شو. ٦) مصریانو زمونږ سره بده رویه کوله او مونږ یې دې ته مجبورولو چې د غلامانو په توګه کار وکړو. ٧) بیا مونږ د خپلو نیکونو څښتن خدای ته د مرستې دپاره فریاد وکړ. هغه زمونږ فریاد واورېد او ویې لیدل چې مونږ څومره بې وزلي وو چې مصریانو راباندې ظلم کاوه او مونږ یې مجبورولو چې سخت کار وکړو. ٨) هغه د زورورو معجزو په ښودلو سره مصریان سخت ووېرول او په خپل لوی قدرت او قوت سره یې مونږ د مصر څخه ازاد کړو. ٩) هغه مونږ دلته راوستلو او دا غني او حاصلخېزه ځمکه یې مونږ ته راکړه. ١٠) نو اوس زه تاته د هغو حاصلاتو اولنۍ برخه راوړم چې تا څښتن راته راکړي دي.

ټوکری د څښتن په حضور کې کېږدئ او هلته عبادت وکړئ. ١١) بیا لاړ شئ او د هغو ټولو ښو شیانو په خاطر چې ستاسو څښتن خدای تاسو او ستاسو کورنیو ته درکړي دي جشن ونیسئ. دا یاد ساتئ چې لایوانو او هغه بېګانه خلکو ته چې ستاسو په منع کې اوسېږي په دې جشن کې بلنه ورکړئ.

د حاصلاتو لسمه برخه

١٢) په هر دریم کال د خپلو حاصلاتو لسمه برخه یعنی عشر هغو لایوانو، بېګانه خلکو، یتیمانو او کونډو ته چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي ورکوی، ترڅو هغوی د خوراک دپاره هرڅه ولري. ١٣) بیا څښتن ته داسې ووايئ: ما د خپل کور څخه هغه لسمه برخه چې مقدسه ده واخیستله او هغه مې ستا د امر سره سم لایوانو، بېګانه خلکو، یتیمانو او کونډو ته ورکړه. ما ستا د هغو امرونو

څخه چې د عشر په هکله دي، د هيڅ يو څخه سرغړونه نه ده کړې او نه مې هېر کړی دی. (۱۴)

ما د غمرازی په وخت کې د دې مقدس عشر څخه هيڅ شی نه دی خوړلی. کله چې زه ناپاک وم هغو ته مې لاس نه دی وروړی او نه مې د هغو څخه د مړو په نوم څه ورکړي دي. ای څښتنه، ما ستا اطاعت کړی دی او تا چې ماته هر حکم کړی دی هغه مې په ځای کړی دی. (۱۵) ای څښتنه، د خپل مقدس ځای څخه چې په اسمان کې دی لاندې وگوره او خپل قوم يعنې اسراييلو ته برکت ورکړه. په هغې غني او حاصلخېزې ځمکې کې هم برکت واچوه چې تا مونږ ته د هغې وعدي سره سم راکړې ده چې زمونږ د نيکونو سره دې کړې وه.

د څښتن خپل قوم

(۱۶) نن تاسو ته خپل څښتن خدای امر کوي چې د هغه ټولو قوانينو ته غاړه کېږدئ. نو په وفاداری سره او د زړه له کومي هغو ته غاړه کېږدئ. (۱۷) نن تاسو اقرار وکړ چې څښتن ستاسو خدای دی. تاسو وعده کړې ده چې د هغه اطاعت به کوئ، د هغه د ټولو قوانينو څخه به پيروي کوئ او د هغه په ټولو حکمونو باندې به عمل کوئ. (۱۸) څښتن د خپلې وعدي سره سم نن دا اقرار کړی دی چې تاسو د هغه خاص قوم یئ او تاسو ته امر کوي چې د هغه ټولو قوانينو ته غاړه کېږدئ. (۱۹) څښتن به ستاسو قوم د نورو ټولو قومونو څخه چې هغه پيدا کړي دي لوی کړي او ستاسو صفت او عزت به کيږي. تاسو به د څښتن د وعدي سره سم د هغه خپل قوم یئ. <

د عييال په غره باندې قربانگاه

۲۷ (۱) بيا حضرت موسیٰ د اسراييلو د مشرانو سره ولاړ و او قوم ته يې وويل: <هغو ټولو حکمونو ته غاړه کېږدئ چې زه يې نن تاسو ته درکوم. (۲) - (۴) تاسو به ژر د اردن د سيند څخه

تېر شئ او هغې خاورې ته به ورداخل شئ چې ستاسو څښتن خدای وعده کړې ده چې تاسو ته به يې درکوي. دا هغه خدای دی چې ستاسو نیکونو يې عبادت کاوه. دا غني او حاصلخېزه خاوره ده. څنگه چې هغې خاورې ته ورننوزئ نو د عييال غره ته لاړ شئ. هلته لويې لويې تيرې ودرؤ او د گچ اخېر ورته ورکړئ. بيا په هغو باندي دا ټول قوانين وليکئ. ﴿٥﴾ په هغه ځای کې يوه قربانگاه جوړه کړئ، خو د داسې تېرو څخه په کې کار مه اخلئ چې د اوسپنيز سامان په وسيله پرې کړل شوې وي، ﴿٦﴾ ځکه تاسو چې خپل څښتن خدای ته د قرباني ځای جوړؤ بايد د داسې تېرو څخه جوړ شي چې پرې کړل شوې نه وي. هلته بايد تاسو سوزېدونکې نذرانې وړاندي کړئ ﴿٧﴾ او هلته بايد خپلې د سلامتې نذرانې قرباني کړئ او هغه وخورئ او د خپل څښتن خدای په حضور کې خوشالي وکړئ. ﴿٨﴾ په هغو تېرو باندي چې د گچ اخېر ورته ورکړل شوی دی، په واضیح ډول د خدای پاک د قوانينو ټولې خبرې وليکئ.

﴿٩﴾ بيا حضرت موسی^۱ او لاوي کاهنانو د اسراييلو ټول قوم ته وويل: >ای د اسراييلو خلکو، غلي شئ او غوږ ونيسئ. نن تاسو د خپل څښتن خدای قوم شوئ. ﴿١٠﴾ نو د هغه اطاعت کوئ او د هغه د ټولو قوانينو څخه چې زه يې نن درکوم پيروي کوئ.<

د سرغړونې په خاطر لعنتونه

﴿١١﴾ په هماغه ورځ حضرت موسی^۱ د اسراييلو قوم ته حکم وکړ: ﴿١٢﴾ >کله چې تاسو د اردن له سيند څخه تېر شوئ، دغه قبيلې دې د جرزيم په غره باندي ودريري چې قوم ته برکتونه اعلان کړي: شمعون، لاوي، يهودا، يساکار، يوسف او بنيامين. ﴿١٣﴾ دغه قبيلې به د عييال په غره باندي ودريري کله چې د لعنتونو اعلان کيږي: روپين، جاد، اشير، زبولون، دان او نفتالي. ﴿١٤﴾ لاويان به د اسراييلو ټول قوم ته په لوړ او از سره دا خبرې وکړي:

١٥ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د تیرې، لرگي یا د فلز څخه بت جوړوي او په پټه د هغه عبادت کوي. څښتن د بت پرستی څخه کرکه کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امین!

١٦ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپل پلار او مور بې احترامی کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امین!

١٧ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې هغه تیرې بېخایه کوي چې د گاونډي د جايداد حد ورباندې په نښه کېږي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امین!

١٨ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې ړانده ته غلظه لار وربنایي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امین!

١٩ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې بېگانه خلک، یتیمان او کونډې د خپلو حقونو څخه محروموي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امین!

٢٠ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپل پلار د ښځې سره د زنا کولو په سبب خپل پلار سپکوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

٢١ د خداى پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د حيوان سره جنسي اړيکې ساتي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

٢٢ د خداى پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپلې سکه يا ناسکه خور سره زنا کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

٢٣ د خداى پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپلې خواښې سره زنا کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

٢٤ د خداى پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې په پټه قتل کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

٢٥ د خداى پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د يو بې گناه نفر د قتلولو دپاره پيسې اخلي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

٢٦ د خداى پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د هغه د دې ټولو قوانينو اطاعت نه کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

د اطاعت کولو په خاطر برکتونه

(لاويان ۲۶: ۳-۱۳ او تثنيه ۷: ۱۲-۲۴)

۲۸ (۱) که چېرې تاسو په وفادارۍ سره د خپل څښتن خدای اطاعت وکړئ او د هغه د ټولو امرانو څخه چې زه يې نن درکوم پيروي وکړئ، هغه به ستاسو قوم د دنيا د نورو ټولو قومونو څخه لوی کړي. (۲) د خپل څښتن خدای اطاعت کوی، نو دا ټول برکتونه به ستاسو شي:

(۳) څښتن به ستاسو په ښارونو او پټيو کې برکت واچوي.

(۴) څښتن به تاسو ته ډېر اولادونه، پرېمانه فصلونه او ډېرې پادې او رمې درکړي.

(۵) څښتن به ستاسو د غلو دانو په فصلونو او په هغو خواړو کې برکت واچوي چې تاسو يې د هغو فصلونو څخه تياروئ.

(۶) څښتن به ستاسو په هر کار کې برکت واچوي.

(۷) کله چې ستاسو دښمنان په تاسو باندې حمله کوي، څښتن به ستاسو سره مرسته وکړي چې هغوی ته ماتې ورکړئ. هغوی به د يوې لارې څخه حمله کوي، مگر هرې خواته به ستاسو څخه تښتي.

(۸) ستاسو څښتن خدای به ستاسو په هر کار کې برکت واچوي او ستاسو گودامونه به د غلو دانو څخه ډک کړي. هغه به تاسو ته په هغه ځمکه کې چې تاسو ته يې درکوي برکت درکړي.

٩) که چپرې تاسو د خپل څښتن خدای اطاعت وکړئ او د هغه هر امر په ځای کړئ، هغه به د خپلې وعدې سره سم ستاسو څخه خپل خاص قوم جوړ کړي. (١٠) بیا به د دنیا ټول قومونه وویني چې څښتن تاسو د خپل قوم په توګه انتخاب کړي یاست او هغوی به ستاسو څخه ووپریږي. (١١) څښتن به تاسو ته ډېر اولادونه، ډېر حیوانات او پرېمانه فصلونه په هغې خاوره کې درکړي چې ستاسو د نیکونو سره یې وعده کړې وه چې تاسو ته به یې درکړي. (١٢) هغه به په صحیح وخت د خپلو غني اسماني زېرمو څخه په تاسو باران او روي او ستاسو په ټولو کارونو کې به برکت واچوي ترڅو تاسو ډېرو قومونو ته قرض ورکړئ، مګر د هیڅ قوم څخه به څه شی په قرض نه اخلئ. (١٣) که چپرې تاسو د څښتن هغو ټولو امرونو ته چې زه یې نن درکوم په وفاداری سره غاړه کېږدئ، ستاسو څښتن خدای به ستاسو قوم د نورو قومونو په منځ کې پیرو نه بلکه مشر کړي، تاسو به همپشه بریالي یاست او هیڅکله به نه ناکامېږئ. (١٤) مګر تاسو باید هیڅکله او په هیڅ ډول د دغو امرونو څخه سرغړونه ونه کړئ او نه د نورو خدایانو عبادت او خدمت وکړئ.

د نافرمانۍ نتیجه

(لاویان ٢٤: ١٤ - ٤٤)

١٥) مګر که چپرې تاسو د خپل څښتن خدای نافرمانی وکړئ او په وفاداری سره د هغه د ټولو فرمانونو او قوانینو څخه چې زه یې نن درکوم پیروي ونه کړئ، دا ټول لعنتونه به په تاسو باندې راشي:

١٦) څښتن به ستاسو په ښارونو او پټیو باندې لعنت ووايي.

١٧) څښتن به ستاسو د غلو دانو په فصلونو او په هغو خواړو باندې لعنت ووايي چې تاسو یې ورڅخه تیاروئ.

١٨ خښتن به تاسو ته د لږو اولادونو، خرابو فصلونو او لږو پادو او رمو په درکولو سره په تاسو باندې لعنت ووايي.

١٩ خښتن به ستاسو په هر کار باندې لعنت ووايي.

٢٠ که چېرې تاسو بد کارونه وکړئ او خښتن رد کړئ، هغه به تر هغه وخته پورې ستاسو په هر کار کې آفت، وارخطايي او تکليف رامنځته کوي ترڅو تاسو ژر او په بشپړه توگه تباه شئ. ٢١ هغه به تر هغه وخته پورې تاسو په پرله پسې ناروغيو باندې اخته کوي ترڅو ستاسو څخه هيڅوک په هغې خاورې کې پاتې نه شي چې تاسو به يې ژر ونيسئ. ٢٢ خښتن به تاسو په ساري ناروغيو، پرسوب او تبې باندې اخته کړي. هغه به وچکالي او چناسکې رامنځته کړي او سوزوونکي بادونه به رانازل کړي چې ستاسو فصلونه له منځه يوسي. دا آفتونه به په تاسو باندې تر هغه وخته پورې وي ترڅو مړه شئ. ٢٣ باران به هيڅ نه اورپرې او ستاسو ځمکه به د اوسپنې په شان کلکه شي. ٢٤ د باران په ځای به خښتن د گردونو او شگو طوفانونه تر هغه وخته پورې په تاسو باندې نازلوي ترڅو تاسو تباه شئ.

٢٥ خښتن به ستاسو دښمنانو ته په تاسو باندې بری ورکړي. تاسو به د يوې لارې څخه په هغوی باندې حمله کوئ، مگر د هغوی څخه به هرې خواته تښتئ او کله چې د دنيا ټول خلک دا پېښې وويني چې په تاسو باندې تېرپرې، نو هغوی به سخت ووپرېږي. ٢٦ کله چې تاسو مړه شئ، مرغان او وحشي حيوانات به راځي او ستاسو مړي به خوري او هيڅوک به نه وي چې هغوی وشړي. ٢٧ خښتن به په تاسو باندې دانې راوخپروي لکه څنگه چې هغه په مصريانو باندې راخپړولې وې. هغه به ستاسو په بدنونو باندې زخمنه راپيدا کړي. تاسو به د داغونو څخه ډک شئ او خارښت به درباندې ولگېږي، مگر هيڅ علاج به يې نه وي. ٢٨ خښتن به تاسو لېوني کړي، هغه به تاسو ړانده او وارخطا کړي. ٢٩ تاسو به په رڼا ورځ د ړانده په شان لاس او پښې وهئ او

خپله لاره به نه شئ پيدا كولى. په خپل هيڅ كار كې به نه كاميابېږئ. په تاسو باندې به همېشه ظلم كېږي او لوټل كېږئ به او هيڅوك به نه وي چې مرسته درسره وكړي.

٣٠ تاسو به د يوې پېغلې سره كوژدن كوي، مگر بل څوك به په زور د هغې سره ځملي. تاسو به كور جوړوي، مگر هيڅكله به په كې ونه اوسېږئ. تاسو به د انگورو باغ جوړوي، مگر هيڅكله به د هغه انگور ونه خورئ. ٣١ ستاسو غوايان به ستاسو په مخكې حلال كړاي شي، مگر تاسو به د هغو غوښه ونه خورئ. خره به مو په زور بيول كېږي او تاسو به ورته گورئ خو بېرته به تاسو ته نه دركول كېږي. ستاسو دښمنان به ستاسو پسونه بوځي او هيڅوك به نه وي چې مرسته درسره وكړي. ٣٢ ستاسو زامن او لورگانې به ستاسو په مخكې بېگانه خلكو ته د غلامانو په توگه وركول كېږي. هره ورځ به تاسو خپلې اوبنكې تويوي او بې ځايه به خپلو اولادونو ته سترگې په لاره يئ چې راستانه به شي. ٣٣ يو بېگانه قوم به ستاسو ټول فصلونه چې تاسو په ډېر زحمت سره كړلي دي اخلي خو تاسو به د دوامداره ظلم او بدې روپې څخه پرته هيڅ شئ ترلاسه نه كړئ. ٣٤ څه چې تاسو ويني هغه به دومره وپروونكي وي چې تاسو به لېوني شئ. ٣٥ څښتن به تاسو ته داسې سزا دركړي چې د سر څخه نيولې تر پښو پورې له دردناكو دانو څخه ډك شئ چې هيڅ علاج به يې نه وي.

٣٦ څښتن به تاسو او هغه پادشاه چې تاسو به يې انتخاب كړئ پرېږدي چې يو داسې بېگانه هېواد ته د اسيرانو په توگه يوړل شئ چې نه تاسو او نه ستاسو نيكونو پېژانده. هلته به تاسو د داسې خدايانو عبادت كوي چې د لرگيو او تيرو څخه جوړ شوي وي. ٣٧ په هغو هېوادونو كې چې څښتن به تاسو په كې خپاره كړي، د هغو ځايونو خلك به د دې پېښو په ليدلو سره چې په تاسو باندې تېرېږي له وېرې ولرزيږي او په تاسو باندې به ملنډې وهي.

٣٨ تاسو به په كافي اندازه تخم وكړئ، مگر لږ حاصل به ورپېئ ځكه چې ملخان به ستاسو

فصلونه و خوري. (٣٩) تاسو به د انگورو باغونه جوړ کړئ او د هغو ساتنه به وکړئ، مگر انگور به

ورڅخه راټول نه کړئ او د هغو شراب به ونه څښئ، ځکه چې تاكونه به چينجي و خوري. (٤٠)

ستاسو په وطن کې به په هرځای کې د زيتونو ونې شنې کيږي، مگر د هغو په تېلو باندې به خپل ځانونه غوړ نه کړئ ځکه چې زيتون به له پخېدلو څخه مخکې راغورزېږي. (٤١) تاسو به زامن او

لورگانې ولرئ، مگر هغوی به له لاسه ورکړئ ځکه چې هغوی به د جنگي اسيرانو په توگه يوړل شي. (٤٢) ستاسو ټولې ونې او فصلونه به د ملخانو له خوا له منځه يوړل شي.

(٤٣) هغه بېگانه خلک چې ستاسو په خاوره کې اوسېږي هغوی به نور هم شتمن او قدرتمند شي،

خو تاسو به نور هم غريبان او بې وزلي شئ. (٤٤) هغوی به پيسې ولري چې تاسو ته يې په قرض درکړي، مگر تاسو به هيڅ شی نه لرئ چې هغوی ته يې په قرض ورکړئ. په آخر کې به هغوی ستاسو مشران شي.

(٤٥) که چېرې تاسو د هغو ټولو قوانينو چې ستاسو څښتن خدای يې درکوي اطاعت ونه کړئ، نو

هغه به دا ټول آفتونه په تاسو باندې نازل کړي. دا آفتونه به تر هغه پورې په تاسو باندې وي ترڅو تباه شئ. (٤٦) دا به د تل دپاره په تاسو او ستاسو په اولادې باندې د څښتن د قضاوت نښه وي.

(٤٧) څښتن تاسو ته په هر لحاظ برکت درکړ، مگر تاسو په خوشاله زړونو د هغه خدمت ونه کړ.

(٤٨) په دې خاطر به څښتن ستاسو دښمنان راولېږي چې په تاسو باندې حمله وکړي او تاسو به د

غلامانو په توگه د هغوی خدمت کوئ. تاسو به وږي، تږي، لوڅ او د هر شي دپاره به حاجتمند

ياست. څښتن به ستاسو دښمنان دې ته پرېږدي چې په تاسو باندې سخت ظلم وکړي ترڅو مړه

شئ. (٤٩) څښتن به د دنيا د بل سر څخه ستاسو په ضد يو داسې قوم راولي چې تاسو به يې په ژبه

نه پوهېږئ. هغوی به د عقاب په شان په تاسو باندې راکوز شي. (٥٠) هغوی به بې رحمه وي او په

هيچا به رحم نه کوي، نه په ځوانانو او نه په زړو خلکو. (٥١) هغوی به ستاسو حيوانات او فصلونه

واخلي او تاسو به له لوږې مړه شئ. هغوی به تاسو ته هيڅ غلې دانې، شراب، د زيتونو تېل، يادې او

رمې پرېږدي او تاسو به مړه شئ. (۵۲) هغوی به ټول ښارونه چې په هغه خاوره کې دي چې خپل خښتن خدای یې درکوي محاصره کړي او هغه لوړ او قوي دېوالونه به راوغورزوي چې تاسو ورباندې ډاډه یئ.

(۵۳) د هغو تکلیفونو له امله چې ستاسو دښمنان به یې د محاصرې په وخت کې په تاسو باندې راولي، تاسو به دومره وږي شئ چې حتی خپل اولادونه به چې خپل خښتن خدای درکړي دي هم وخورئ. (۵۴) - (۵۵) حتی تر ټولو مهربان او نرم سړی به هم د محاصرې په وخت کې دومره وږي شي چې د نورو خواړو د نشتوالي له کبله به د خپلو اولادونو غوښې وخوري. هغه به خپل ورور یا خپلې ښځې ته چې مینه ورسره کوي او خپلو پاتې اولادونو ته د هغې د ورکولو څخه په کلکه انکار کوي. (۵۶) - (۵۷) حتی تر ټولو مهربانه او نازکه ښځه چې دومره شتمنه وي چې د نازه خپله پښه په ځمکه نه ږدي، هغه به هم همداسې چلند وکړي. کله چې دښمن د هغې ښار محاصره کړي، هغه ښځه به دومره وږي شي چې په پټه به خپل نوی زېږېدلی ماشوم او د هغه پېروان هم وخوري. هغه به خپل مېړه چې ورسره مینه کوي یا خپل نور اولادونه په هغې کې شریک نه کړي.

(۵۸) که چېرې تاسو د خدای پاک د ټولو قوانینو څخه چې په دې کتاب کې لیکلي دي په وفاداری سره اطاعت ونه کړئ او د خپل خښتن خدای د جلالي او هیبتناکه نوم احترام ونه کړئ، (۵۹) هغه به تاسو او ستاسو اولاده په وپروونکو بلاگانو او داسې خطرناکو ناروغيو اخته کړي چې علاج به یې نه کېږي. (۶۰) هغه به په تاسو باندې هغه ټول مرضونه راولي چې په مصر کې ورڅخه وپېرېدلي او هیڅکله به روغ نه شئ. (۶۱) حتی هغه به تاسو په هر ډول ناروغيو او بلاگانو باندې چې د خدای پاک د قوانینو په دې کتاب کې ورڅخه یادونه نه ده شوې هم اخته کړي او تباه به شئ. (۶۲) که څه هم یو وخت ستاسو شمېر د اسمان د ستورو په شان زیات ؤ، مگر ستاسو څخه به یوازې څو تنه ژوندي پاتې شي ځکه چې تاسو د خپل خښتن خدای اطاعت ونه کړ. (۶۳) لکه څنګه چې خښتن خوشاله ؤ چې ستاسو سره نېکي وکړي او ستاسو شمېر زیات کړي، همداسې به هغه خوشاله شي

چې تاسو له منځه یوسي او تباهي درباندي راولي. تاسو به د هغې خاورې څخه چې ژر به يې ونيسئ بېخي وويستل شی.

٦٤ څښتن به تاسو د دنيا د يو سر څخه تر بل سره پورې په ټولو قومونو کې خپاره کړي او هلته به د داسې خدايانو عبادت کوي چې د لرگيو او تيرو څخه جوړ شوي وي، د داسې خدايانو چې نه تاسو او نه ستاسو نیکونو مخکې د هغو عبادت کړي وي. ٦٥ تاسو به په هيڅ ځای کې ارامي نه مومي، همپشه به د کور په ارمان یئ. څښتن به تاسو په اندېښنو، ناامیدی او مایوسی کې غرق کړي. ٦٦ ستاسو ژوند به همپشه په خطر کې وي. تاسو به شپه او ورځ سخت وپېرئ او د مرگ په دوامداره وپړه کې به ژوند کوئ. ٦٧ تاسو چې هر شي ته گورئ زړونه به مو د وپړې له لاسه درزېږي. هر سهار به وايئ، کاشکې شپه وای او هره شپه به وايئ، کاشکې سهار وای. ٦٨ څښتن به تاسو بېرته په کشتيو کې مصر ته ولېږي که څه هم هغه فرمايلي دي چې تاسو به هيڅکله نه مجبوره کېږئ چې بيا هلته لاړ شی. هلته به تاسو د دې هڅه کوئ چې خپل ځانونه په خپلو دښمنانو باندې د غلامانو په توگه خرڅ کړئ، مگر هيڅوک به تاسو نه اخلي.

په موآب کې د اسراييلو سره د څښتن لوظ

٢٩ ١ دا د هغه لوظ شرايط دي چې څښتن حضرت موسی ته امر کړی ؤ چې د اسراييلو د خلکو سره يې د موآب په خاوره کې وکړي. دا د هغه لوظ څخه جدا ؤ چې څښتن د هغوی سره د سینا د غره سره کړی ؤ.

٢ حضرت موسی د اسراييلو ټول خلک راوغوښتل او ورته وېي فرمايل: >تاسو په خپله وليدل چې څښتن په مصر کې په فرعون، د هغه په درباريانو او د هغه په ټول هېواد باندې څه وکړل. ٣ تاسو هغه هيبتناکه بلاگانې، معجزې او هغه عجيبه عجيبه کارونه وليدل چې څښتن کړي وو. ٤

مگر تر نن ورځې پورې هغه تاسو دې ته نه یئ پرېښي چې په هغه څه باندې پوه شئ چې په تاسو باندې تېر شوي دي. (۵) څښتن څلوېښت کاله تاسو ته په دښته کې لارښودنه وکړه او په دې موده کې ستاسو کالي او خپلې هیڅ زاړه نه شول. (۶) تاسو د خوراک دپاره ډوډۍ نه درلودله او نه مو د څښاک دپاره شراب یا بیر درلودل، مگر څښتن تاسو ته خاص خواړه برابر کړل د دې دپاره چې تاسو په دې باندې پوه شئ چې هغه ستاسو خدای دی. (۷) کله چې مونږ دلته راغلو، د حشون پادشاه سیحون او د باشان پادشاه عوج په مونږ باندې حمله وکړه. مگر مونږ هغوی ته ماتې ورکړه، (۸) د هغوی خاوره مو ونيوله او هغه مو د روبین او جاد د قبیلو او منسي د نیمې قبیلې ترمنځ ووېشله. (۹) د دې لوظ د ټولو شرایطو څخه په وفادارۍ سره اطاعت وکړئ ترڅو تاسو په خپل هر کار کې بریالی اوسئ.

(۱۰) - (۱۱) نن تاسو ټول یعنی ستاسو قبیلوي مشران، سپین زيري او ماموران، ستاسو نارینه، ښځې او ماشومان او هغه بېگانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي او ستاسو دپاره لرگي ماتوي او اوبه درته راوړي د خپل څښتن خدای په حضور کې ولاړ یاست. (۱۲) تاسو نن دلته د دې دپاره ولاړ یاست چې په هغه لوظ کې شامل شئ چې خپل څښتن خدای یې ستاسو سره کوي او د هغه شرایط قبول کړئ. (۱۳) - (۱۵) په دې لوظ کې څښتن دا وعده کړې ده چې تاسو به د هغه قوم یئ او هغه به ستاسو خدای وي. دا وعده هغه اول ستاسو د نیکونو یعنی حضرت ابراهیم، حضرت اسحاق او حضرت یعقوب سره کړې وه او هماغه وعده نن ستاسو سره کوي. خو دا یوازې ستاسو سره نه بلکه ستاسو د اولادې سره یې هم کوي.

(۱۶) ستاسو په یاد دي چې په مصر کې مو څنگه ژوند کاوه او څنگه د نورو قومونو د سیمې په لاره باندې تېر شولو. (۱۷) تاسو د هغوی د کرکې وړ بتان ولیدل چې د لرگیو، تیرو، سپینو او سرو زرو څخه جوړ شوي وو. (۱۸) پام کوئ چې هیڅ سړی، ښځه، کورنی یا قبيله چې نن دلته ولاړ دي زموږ د څښتن خدای څخه به مخ نه اړوي او نه به د نورو قومونو د خدایانو عبادت کوي. که

چېرې ستاسو څخه کوم یو د بتانو عبادت کوي هغه به د داسې بوتې په شان وي چې ترخه او زهرجنه مېوه نیسي. (۱۹) گورئ چې نن باید دلته داسې څوک نه وي چې د دې لوظ خبرې واورې او بیا هم خپل ځان ته دا ډاډگيرنه ورکړي چې حتی که چېرې هغه په سرزوری سره هم په خپله لاره لاړ شي، د هغه هر کار به په بڼه ډول پرمخ ځي. داسې کار به تاسو ټول بڼه او بد یوشان تباه کړي. (۲۰) څښتن به داسې سړی ونه بخښي، بلکه د هغه په ضد به د هغه قهر او غضب راوپارېږي او هغه ټول آفتونه به چې په دې کتاب کې لیکل شوي دي په هغه باندې نازلېږي ترڅو څښتن د هغه نوم او نښان د ځمکې له منځ څخه ورک کړي. (۲۱) څښتن به د اسراییلو ټولو قبیلو ته هغه یو عبرت وگرځوي او د هغو ټولو لعنتونو سره سم به په هغه باندې آفت نازل کړي کوم چې په هغه لوظ کې شامل دي چې د څښتن د شریعت په دې کتاب کې لیکل شوی دی.

(۲۲) - (۲۳) څښتن به ستاسو هېواد په مرضونو او آفتونو باندې ووهي. ستاسو اولاده او د لېرې هېوادونو بېگانه خلک به وويني چې ستاسو خاوره د مالگې او گوگړو په یوه سوزوونکې دښتې بدله شوې ده چې هلته نه څه کرل کېږي، نه به تبغونه وهي او نه به په کې څه راشنه کېږي. ستاسو ځمکه به د سدوم، عموره، ادمه او صبوئیم د ښارونو په شان وي چې کله څښتن سخت په قهر شو او هغه یې له منځه یوړل. (۲۴) بیا به د ټولې دنیا خلک داسې پوښتنې کوي: څښتن ولې د هغوی په هېواد باندې داسې وکړل؟ د دې سخت غضب دلیل څه دی؟ (۲۵) او ځواب به داسې وي: دا ځکه چې دې خلکو د خپلو نیکونو د څښتن خدای لوظ مات کړی دی، هغه لوظ چې څښتن د هغوی سره هغه وخت کړی ؤ چې کله یې هغوی له مصر څخه راوويستل. (۲۶) هغوی د نورو خدایانو عبادت کاوه چې مخکې یې هیڅکله نه ؤ کړی او څښتن د هغو عبادت منع کړی ؤ. (۲۷) نو څښتن په خپل قوم باندې په قهر شو او د هغوی په خاوره باندې یې هغه ټول آفتونه نازل کړل چې په دې کتاب کې لیکل شوي دي. (۲۸) څښتن سخت په قهر شو او د خپل سخت قهر په وخت کې یې هغوی د خپلې خاورې څخه وويستل او پردی خاورې ته یې وشړل او هغوی اوس هم هلته دي.

٢٩ ځينې داسې خبرې شته چې زمونږ خښتن خدای زمونږ څخه پټې ساتلې دي، مگر هغه خپل شريعت راته ښکاره کړی دی او مونږ او زمونږ اولاده بايد د تل دپاره د هغه شريعت اطاعت وکړو.

خښتن به تاسو بېرته خپلې خاورې ته راولي

٣٠ ١ تاسو ته مې اوس د برکت او لعنت د انتخابولو حق درکړی دی. کله چې په تاسو باندې

دا ټولې پېښې وشي او تاسو د هغو قومونو په منځ کې ژوند وکړئ چې خپل خښتن خدای هلته

شړلي ياست، نو زما هغه خبره به در په ياده شي. ٢ که چېرې تاسو او ستاسو اولاده بېرته

خښتن ته رجوع وکړئ او د زړه له کومې د هغه د ټولو امرونو چې نن يې درکوم اطاعت وکړئ،

٣ بيا به خپل خښتن خدای په تاسو باندې رحم وکړي. هغه به تاسو د هغو قومونو څخه چې

تاسو يې په کې خپاره کړي ياست بېرته راولي او بېرته به مو خوشبخته کړي. ٤ حتی که تاسو د

دنیا په بل سر کې هم اوسئ، ستاسو خښتن خدای به تاسو راپيدا کړي او بېرته به مو راولي، ٥

ترڅو ستاسو اولاده بيا هغه خاوره ترلاسه کړي چې يو وخت د هغوی نیکونه په کې اوسېدل. هغه

به ستاسو اولاده د خپلو نیکونو څخه نوره هم خوشبخته او زياته کړي. ٦ تاسو او ستاسو

اولادې ته به خپل خښتن خدای منونکي زړونه درکړي ترڅو د زړه له کومې د هغه سره مينه وکړئ

او په هغه خاوره کې خپل ژوند وکړئ. ٧ هغه به دا ټول لعنتونه ستاسو په دښمنانو باندې چې

ستاسو څخه يې کرکه کوله او تاسو يې ځورولئ راولي ٨ او تاسو به بيا د خښتن او د هغه د ټولو

امرونو اطاعت کوئ چې زه يې نن درکوم. ٩ خښتن به تاسو ته په خپلو ټولو کارونو کې زيات

برياليتوبونه درکړي. تاسو به ډېر اولادونه او حيوانات لرئ او ستاسو پټي به پرېمانه فصلونه کوي.

هغه به ستاسو په خوشبخته کولو باندې هماغسې خوشاله وي لکه څنگه چې ستاسو د نیکونو په

خوشبخته کولو باندې خوشاله ؤ، ١٠ مگر تاسو به مجبور يئ چې د خښتن اطاعت وکړئ او د

هغو ټولو قوانينو څخه پيروي وکړئ چې په دې کتاب کې ليکل شوي دي. تاسو به مجبور يئ چې د

زړه له کومي هغه ته رجوع وکړئ.

مرگ نه بلکه ژوند انتخاب کړئ

۱۱) هغه امرونه چې نن يې تاسو ته درکوم په هغو باندې پوهېدل او عمل کول ډېر سخت کار نه دی. ۱۲) هغه امرونه پورته په اسمان کې نه دي ترڅو تاسو دې ته مجبور شئ چې داسې پوښتنه وکړئ: څوک به پورته وخېژي چې هغه مونږ ته لاندې راوړي ترڅو هغه واورو او عمل ورباندې وکړو؟ ۱۳) نه هغه د درياب په بلې غاړې باندې دي ترڅو دې ته مجبور شئ چې داسې پوښتنه وکړئ: څوک به د درياب څخه تېر شي چې هغه مونږ ته راوړي ترڅو هغه واورو او عمل ورباندې وکړو؟ ۱۴) نه، هغه دلته ستاسو سره دي. په هغو باندې پوهېږئ او هغه ويلی شئ، نو تاسو بايد ورباندې عمل وکړئ.

۱۵) نن زه تاسو ته د خوشبختۍ او بدبختۍ او ژوند او مرگ د انتخابولو حق درکوم. ۱۶) که چېرې تاسو د خپل څښتن خدای امرانو ته چې زه يې نن درکوم غاړه کېږدئ، که چېرې د هغه سره مينه وکړئ، اطاعت يې وکړئ او د هغه د ټولو قوانينو څخه پيروي وکړئ، بيا به تاسو خوشبخته شئ او يو لوی قوم به درڅخه جوړ شي. تاسو ته به خپل څښتن خدای په هغه خاوره کې چې تاسو به يې ژر ونيسئ برکت درکړي. ۱۷) مگر که چېرې سرغړونه وکړئ او غوږ ورته ونه نيسئ او نور خلک تاسو بې لارې کړي او د نورو خدايانو عبادت وکړئ، ۱۸) نو تاسو به تباه شئ. زه تاسو ته اوس همدلته خبردارۍ درکوم. تاسو به په هغه خاوره کې چې د اردن د سيند په بلې غاړې باندې پرته ده او ژر به يې ونيسئ ډېره موده ژوند ونه کړئ. ۱۹) زه اوس تاسو ته د ژوند او مرگ، د خدای پاک د برکت او لعنت د انتخابولو حق درکوم او زه اسمان او ځمکه د دې خبرې دپاره شاهدان نيسم چې تاسو کوم شی انتخابوئ. تاسو ژوند انتخاب کړئ ترڅو تاسو او ستاسو اولاده ژوندي پاتې شئ. ۲۰) خپل څښتن خدای ته پوره وفادار اوسئ، د هغه سره مينه کوئ او څه چې

درته فرمايي هغه کوي. يوازي خبنتن دی چې ژوندون ورکولی شي. هغه به تاسو ته په هغه خاوره کې چې ستاسو د نيکونو حضرت ابراهيم، حضرت اسحاق او حضرت يعقوب سره يې وعده کړې ده زيات عمر درکړي. <

يوشع د اسراييلو مشر ټاکل کيږي

(شمېر ۲۷: ۱۲ - ۲۳)

۳۱ (۱) حضرت موسیٰ د اسراييلو د قوم سره خپلو خبرو ته دوام ورکړ (۲) او ويې فرمايل: <زه اوس د يوسلو شل کالو په عمر يم او نور د دې توان نه لرم چې ستاسو مشري وکړم او خبنتن ماته فرمايلي دي چې ته به د اردن له سيند څخه تېر نه شي. (۳) ستاسو خبنتن خدای به په خپله ستاسو په مخ کې روان وي او هغه قومونه به چې هلته اوسېږي له منځه يوسي، ترڅو تاسو د هغوی خاوره ونيسئ. لکه څنگه چې خبنتن فرمايلي دي يوشع به ستاسو مشر وي. (۴) خبنتن به هغه خلک داسې له منځه يوسي لکه څنگه چې هغه د اموريانو پادشاهانو سيحون او عوج ته ماتې ورکړه او د هغوی هېواد يې وران کړ. (۵) خبنتن به تاسو ته په هغوی باندي بری درکړي او تاسو بايد د هغوی سره هماغه شان عمل وکړئ لکه څنگه چې ما درته ويلي دي. (۶) قوي او زړور اوسئ. د هغوی څخه مه وپرېږئ. ستاسو خبنتن خدای به همېشه ستاسو سره وي او تاسو به هيڅکله يوازي نه پرېږدي. <

(۷) بيا حضرت موسیٰ يوشع راوغوښت او د اسراييلو د ټول قوم په حضور کې يې ورته وفرمايل: <قوي او زړور اوسه. د هغې خاورې په نيولو کې به ته د دغو خلکو مشري کوي چې خبنتن يې د هغوی د نيکونو سره وعده کړې ده. (۸) خبنتن به په خپله تاته لارښودنه کوي او درسره مل به وي. هغه به ستا سره مرسته کوي او تا به يوازي نه پرېږدي. نو جرأت له لاسه مه ورکوه او وپرېږه

د شریعت د حکمونو لوستل

٩ نو حضرت موسیٰ د شریعت حکمونه ولیکل او هغو لایو کاهنانو ته چې د خښتن د لوظ صندوق یې انتقالاوه او د اسراییلو ټولو مشرانو ته یې ورکړل. (١٠) حضرت موسیٰ هغوی ته داسې امر وکړ: >د هر اووم کال په آخر کې یعنی کله چې د قرضونو د بخښلو کال راځي هغه د جونگرو په اختر کې په لوړ اواز لولئ. (١١) دا په هغه وخت کې د اسراییلو قوم ته لولئ کله چې هغوی د خښتن خدای د عبادت دپاره هغه ځای ته راځي چې هغه یې انتخابوي. (١٢) ټول سړي، ښځې او ماشومان او هغه بېگانه خلک چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي راوغواړئ، ترڅو هرڅوک هغه واوري او د خپل خښتن خدای احترام کول زده کړي او په وفاداری سره د هغه د ټولو قوانینو څخه پیروي وکړي. (١٣) په دې ډول به ستاسو اولاده چې د خپل خښتن خدای شریعت یې نه دی اورېدلی واوري. نو هغوی به ټول ژوند په هغه خاوره کې چې تاسو به یې ژر د اردن د سیند په بله غاړه ونیسئ د خښتن اطاعت کول زده کړي.<

حضرت موسیٰ ته د خښتن اخرنی لارښودنې

١٤ بیا خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: >ستا د مړینې وخت رانژدې شوی دی. یوشع راوغواړه او مقدسې خېمې ته یې راوله ترڅو هغه د اسراییلو مشر وټاکم.< حضرت موسیٰ او یوشع خېمې ته لاړل (١٥) او خښتن هغوی ته هلته په یوې ورپېڅې کې چې د خېمې د دروازې په سر باندې ولاړه وه ښکاره شو.

١٦ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: >ته به ژر مړ شي او ستا د مړینې څخه وروسته به خلک

زما سره بي وفايي وکړي او هغه لوظ به مات کړي چې ما د هغوی سره کړی دی. هغوی به ما پرېږدي او په هغه هېواد کې به چې هغوی ورداخلېږي د پرديو خدايانو عبادت کوي. (۱۷) کله چې داسې وشي نو زه به په هغوی باندې په قهر شم، د هغوی څخه به مخ واړوم او هغوی به تباہ شي. ډېر هيبتناکه آفتونه به په هغوی باندې نازل شي او هغوی به په دې پوه شي چې دا پېښې ځکه ورباندې راځي چې زه يعنې د هغوی خدای نور د هغوی سره نه يم. (۱۸) په هغه وخت کې به زه د هغوی سره د مرستې کولو څخه انکار وکړم ځکه چې هغوی بد کار کړی دی او د نورو خدايانو عبادت يې کړی دی.

(۱۹) موسیٰ او يوشع، اوس دا روحاني سندره وليکئ. موسیٰ، هغه اسراييليانو ته ورزده کړه. که چېرې هغوی دا سندره زده کړه نو هغوی به پوه شي چې زه ورڅخه څه غواړم چې ويې کړي او هغوی سره به کومه بهانه نه وي چې زما د امر څخه سرغړونه وکړي. (۲۰) لکه څنگه چې مې د هغوی د نيکونو سره وعده کړې ده، زه به هغوی دې غني او حاصلخېزې ځمکې ته بوځم. څومره خواږه چې هغوی غواړي هلته به ورته ورسېږي او هغوی به ارام ژوند لري. مگر هغوی به زما څخه مخ واړوي او د نورو خدايانو عبادت به کوي. هغوی به زما څخه منکر شي او زما لوظ به مات کړي (۲۱) او ډېر هيبتناکه آفتونه به ورباندې نازل شي. مگر بياهم دا سندره به ويل کيږي او دا به د هغوی په ضد يوه نښه وي. حتی اوس، مخکې له دې چې زه هغوی هغه هېواد ته بوځم چې ما يې د ورکولو وعده ورسره کړې ده، زه پوهېږم چې هغوی څه پلان سنجوي.

(۲۲) په هماغه ورځ حضرت موسیٰ سندره وليکله او د اسراييلو قوم ته يې ورزده کړله.

(۲۳) بيا څښتن د نون زوی يوشع مشر وټاکه او ورته ويې فرمايل: >قوي او زړور اوسه. ته به د اسراييلو قوم هغه هېواد ته بوځې چې ما يې د هغوی سره وعده کړې ده او زه به ستا سره مل يم.<

٢٤ حضرت موسیٰ د شریعت حکمونه په کتاب کې ولیکل او پام یې کاوه چې څه شی ورڅخه پاتې نه شي. ٢٥ کله چې هغه وزگار شو، هغه هغو لاوي کاهنانو ته چې د څښتن د لوظ صندوق یې انتقالاوه داسې وفرمایل: ٢٦ > د شریعت دا کتاب یوسی او د خپل څښتن خدای د لوظ د صندوق په څنګ کې یې کېږدی. دا کتاب به د دې خبرې یو ثبوت وي چې تاسو پوهېږئ چې څښتن ستاسو څخه څه غواړي چې ویې کړی. ٢٧ زه په دې پوهېږم چې هغوی څومره سرزوري او سرکش خلک دي. هغوی زما د ژوندانه په دوران کې د څښتن په مقابل کې سرکشي کړې ده او زما د مړینې څخه وروسته به نور هم سرکش شي. ٢٨ خپل ټول قبیلوي مشران او ماموران زما په مخکې راغونډ کړئ ترڅو هغوی ته دا خبرې وکړم. زه به اسمان او ځمکه د اسراییلو د قوم په مقابل کې خپل شاهدان ونیسم. ٢٩ زه په دې پوهېږم چې زما د مرګ څخه وروسته به قوم بېخي فاسد شي او د هغې لارې څخه به چې ما ورته حکم کړی دی وګرځي. د وخت په تېرېدو سره به هغوی د آفت سره مخامخ شي ځکه چې هغوی به څښتن د هغو کارونو په سبب کوم چې هغه منع کړي دي په قهر کړي. <

د حضرت موسیٰ روحاني سندره

٣٠ بیا حضرت موسیٰ ټوله سندره وویل او د اسراییلو ټول قوم ورته غوږ نیولی و.

٣٢ > ای ځمکې او اسمانه زما خبرې واورئ

واورئ په غور سره چې زه څه وایم

٣٢ زما تعلیم دې راپرېوزي لکه څاڅکو د باران په شان

او په ځمکه دې راپرېوزي لکه د پرځې په شان

د باران په شان دې اوري زما خبرې په تنکیو بوټو باندې

د نري باران په شان دې رااورېري په تنکیو وانبو باندې

زه به کړمه د څښتن د نوم ستاینه ③

او خپل قوم دې بې لویې بیانوي

څښتن دی د غښتلي گټ په شان ④

ټول کارونه بې کامل دي او عادل دي

ستاسو خدای دی وفادار او دی رښتینی

کړي کارونه دی صحیح او بانصافه

مگر تاسو بې وفا یئ او د دغې لایق نه یئ ⑤

چې قوم د هغه اوسئ

ستاسو قوم گناهکار او چلباز قوم دی

ای احمقانو بې شعوره خلکو ⑥

آيا دا لار ده چې څښتن سره كوي دا رويه؟

ستاسو پلار دى او هغه ستاسو خالق دى

دى جوړ كړى هغه ستاسو څخه قوم

د تېر شوي وخت په هكله فكر وكړئ (۷)

هغه وخت چې دى تېر شوى ډېر پخوا

د خپل مور او پلار نه وكړئ تپوسونه چې څه وشول

د تېر وخت په هكله وكړئ تپوسونه له سپين بريو

قومونو ته وركړې خداى تعالى 'دي خپلې ځمكې (۸)

د قومونو د هستوگنې په خاطر هغه ټاكلي دي ځايونه

هر يو قوم ته يې مقررې كړې ساتونكې فرښتې

خو خپل ځان ته يې انتخاب كړه اولاده د يعقوب (۹)

هغه وموندل په دښته كې هغوى (۱۰)

چې سرگردانه گرځېدل

يوه خوشې او يوه داسې صحرا

چې زيات بادونه لري

ده ساتنه د هغو کره او په هغوی يې پام کاوه

لکه د خپلو سترگو د کسيو په شان

⑪ خښتن دی لکه عقاب چې خپله خاله ساتي

او الوتل کوي په سر باندې د خپلو بچو

همېشه خښتن تيار دی چې خپاره کړي خپل وزرونه

او چې راويسي خپل خلک چې کله لويږي هغوی

⑫ په سفر کې د خپل قوم مشري وکړله خښتن خپله يوازي

مرسته نه وه د هغه سره د بل خدای

⑬ خښتن پرېښودل هغوی چې حکومت وکړي

د کنعان په لوړو ځمکو باندې

او څه چې پتيو کې شنه کېدل دوی به خوړل

هغه هغوی ته د گټونو منځ کې شات ورکړل

د زيتون ونې يې شوې شني په ډبرينه ځمکه

د هغوی غواوو او وزو به ورکولې شيدې او مستې (۱۴)

هغوی لرل ډېر بڼه پسونه او وزې او پادې

او هغوی لرل ډېر بڼه غنم او شراب

د خښتن قوم شتمن شو خو ياغي شو (۱۵)

هغوی چاغ وو او ډوډۍ يې ډېره خوړله

هغوی مخ واپراوه له خپل خالقه خدايه

او هغوی خپل قوي نجات ورکوونکی رد کړ

بت پرستی د هغوی خښتن کړ په غضب (۱۶)

په خپلو بدو عملونو يې هغه کړ په قهر

هغوی وړاندې قربانۍ کړې شيطانانو ته (۱۷)

خوشي خدايانو ته چې هيڅکله يې کومک ورسره نه دی کړی

هغو نويو خدايانو ته چې هيڅکله يې نيکونو عبادت د هغو نه و کړی

هغوی هېر کړلو خپل خدای (۱۸)

خپل قوي نجات ورکونکی

هغه څوک چا چې ژوند ورکړی دوی ته

چې څښتن کله دا وليدل په قهر شو (۱۹)

او کړل رد يې خپل زامن او خپلې لونيې

هغه وويل زه نور نه کومه مرسته د هغوی (۲۰)

بيا به وگورم څه کيږي په دې قوم

چې سرزوری يې وفا دی

هغوی زما قهر د خپلو بتانو په سبب راپارولی دی (۲۱)

زما غيرت يې د خپل تش په نامه خدايانو په سبب راپارولی دی

هغه داسې خدايان دي چې رښتيني خدايان نه دي

نو زه به کار واخلم د يو تش په نامه قوم څخه چې يې په قهر کړم

زه به غيرت د دوی راوپاروم د احمقانو په قوم

٢٢ زما قهر به د اور په شان لمبې ووهي

او فصلونه به په ځمکه باندې وسوزوي

هغه به ورسپري د مرو دنيا ته

او د غرونو ته دابونه به وسوزوي

٢٣ نه ختمېدونکي آفتونه به نازل کړم په هغوی باندې

او خپل ټول غشي به گوزار کړم په هغوی باندې

٢٤ له لورې او تېې به هغوی مړه شي

د هيبتناکو ناروغيو له کبله به هغوی مړه شي

زه به نازل کړم وحشي حيوانات

چې حمله وکاني هغوی باندې

او زه به نازل کړم زهرجن ماران چې هغوی وچيچي

٢٥ په سبب د جنگ به مړي وي پراته کوڅو کې

او په کورونو به راپرېوزي وحشت

پېغلې او ځوانان به مړه شي

نه به کوچنيان پاتې شي نه به سپين ږيري

٢٦ ما به بېخي وای تباہ کړي هغوی

ترڅو چې پاتې نه وای د هیچا یاد کې هغوی

٢٧ خو زه له دې نه وپرېدم چې دښمنان به د هغوی وایي

چې هغوی ماتې ورکړې زما قوم ته

خو دا زه وم چې په خپله مې هغوی ته ماتې ورکړه

٢٨ اسرائیل یو بې شعوره قوم دی

هیڅ عقل نشته دوی کې

٢٩ په دې نه پوهیږي دوی چې ولې ماتې وخورله

په دې نه پوهیږي دوی چې څه ورپېښ شول

٣٠ د اسرائیلو زرو تنو ولې ماتې وخورله

د دښمن د يوه تن له لاسه

او لسو زرو وخورله ماتې له دوه تنو؟

خپل څښتن خدای له هغوی څخه خپل مخ و اړولی

هغوی خپل قوي خدای وو پريښي

٣١ دښمنان د دوی پوهيري چې د هغوی خپل خدايان کمزوري دي

او د اسرايلو د خدای په شان قوي نه دي

٣٢ د سدوم او عموره په شان فاسد دي د هغوی دښمنان

هغوی دي په شان د هغو تاکنونو چې زهرجن او ترخه انگور نيسي

٣٣ داسې شرابو په شان چې وي جوړ شوي

د چمچه مار له زهرو

٣٤ دا د څښتن په ياد دي چې دښمنانو د هغوی څه وکړل

هغه کوي انتظار صحيح موقعې ته

چې سزا ورکړي ورته

۳۵ خښتن به واخلي بدله له هغوی

او سزا به ورکړي ورته

وخت به راشي د هغوی د پرزېدلو

د هغوی د تباهی ورځ رانژدې ده

۳۶ چې کله وويني خښتن

چې قوت د ده د قوم له منځه تللی

نو د هغوی سره به وکړي انصاف

کله چې وويني خښتن

چې هغوی څومره بې وزلي دي

هغه به وکړي دلسوزي په هغو خلکو

چې خدمت د هغه کاندي

۳۷ بيا به خښتن وکړي پوښتنه داسې له خپله قومه څخه

چېرته دي هغه غښتلي خدايان چې مو باور پرې درلود؟

٣٨ تاسو هغوی ته ورکوله د خوراک دپاره

د خپلو قربانیو وازگه

او د خښاک دپاره مو شراب ورکول

اوس پرېږدی چې دوی راشي

او کومک درسره وکړي

او راشي چې ساتنه ستاسو وکړي

٣٩ آیا دا نه پوهېږئ؟

یوازینی خدای یم زه چې بل خدای نشته

مرگ او ژوند زما په لاس کې دی

تپي کول او روغول زما په لاس کې دي

او نه شي کولی هیڅوک مخالفت زما د کار سره

٤٠ لکه څنگه چې زه یمه تل ژوندی خدای

زه خپل لاس پورته کوم او دا وعده کومه

زه به تېره کړمه خپله ځلانده توره (۴۱)

او زه به انصاف وکړم

زه به له خپلو دښمنانو څخه واخلم بدل

او هغو خلکو ته به ورکړمه سزا

څوک چې کرکه کړي له ما

وبه څخېږي د دوی وینه زما د غشو څخه (۴۲)

او وبه وژني زما توره هغه خلک

چې زما مخالفت کړي

زه به ټول اسیران مړه کړم

او زه به پرې کړمه سروونه

د دښمنانو د مشرانو

ای اسمانونو! خوشالي وکړئ د څښتن د قوم سره (۴۳)

ټولو خدایانو! د څښتن په مخکې وکړئ سجده

هغه له خپلو دښمنانو څخه اخلي بدل

چا چې وژلی دی قوم د هغه

او پاکوي د خپل قوم ځمکه د هغې ناپاکی څخه

چې پیدا شوې په سبب د گناهونو د دوی <

(٤٤) - (٤٥) حضرت موسیٰ^۱ دا سندره وویلله ترڅو د اسراییلو خلک یې واوري او یوشع ورسره مرسته وکړه. کله چې حضرت موسیٰ^۱ وزگار شو، (٤٦) هغه وفرمایل: <تاسو به هرو مرو د دغو ټولو امرانو اطاعت کوئ چې نن ما درکړي دي. دا خپلو اولادونو ته تکراروئ ترڅو هغوی په وفاداری سره د خدای پاک ټولو تعلیمونو ته غاړه کېږدي. (٤٧) دا تعلیم تشې خبرې نه دي بلکه ستاسو ژوند دی. د هغه په وسیله کولی شئ چې په هغه خاوره کې ډېره موده ژوند وکړئ چې د اردن د سیند په بلې غاړې باندې پرته ده او تاسو به یې ژر ونیسئ.>

حضرت موسیٰ^۱ د نبو د غره په سر باندې وفات کېږي

(٤٨) په هماغه ورځ خښتن حضرت موسیٰ^۱ ته وفرمایل: (٤٩) <د عباریم غرونو ته چې د اریحا ښار ته مخامخ د موآب په خاوره کې دي لاړ شه. د نبو غره ته وروخپڙه او د کنعان خاورې ته وگوره چې زه به یې ژر د اسراییلو قوم ته ورکړم. (٥٠) ته به په هغه غره باندې مړ شې لکه څنگه چې ستا ورور هارون د هور په غره باندې مړ شو. (٥١) ځکه چې تاسو دواړو زما سره د اسراییلو د قوم په حضور کې د مریبه د چینې سره د صین په دښته کې چې د قادش ښار ته نژدې ده بې وفايي وکړه. زه خدای یم، خو تاسو هلته د اسراییلیانو په مخکې زما سره داسې د عزت او احترام له مخې رویه ونه کړه چې زه یې لایق یم. (٥٢) ته به هغه خاوره چې زه یې د اسراییلو قوم

ته ورکوم د يو لېرې ځای څخه ووينې، مگر هغې ته به ورداخل نه شي. <

حضرت موسیٰ د اسراییلو قبیلو ته برکتونه ورکوي

۳۳ ﴿۱﴾ دا هغه برکتونه دي چې د خدای پاک نبي حضرت موسیٰ د خپل مرگ څخه مخکې د اسراییلو قوم ته ورکړل:

﴿۲﴾ > څښتن راغی د سینا له غره نه

هغه اډوم باندي د لمر په شان راپورته شو

او وځلېده د فاران له غره نه په خپل قوم باندي

د هغه سره لس زره فرښتې وې

او په نبي لاس کې یې د اور لمبه وه

﴿۳﴾ څښتن مینه کوي له خپله قومه سره

او ساتنه کاندي د هغو خلکو کوم چې د هغه دي

نو مونږ ټیټپرو د هغه پښو ته

او د امرنو اطاعت یې کوو

④ مونږ اطاعت کوو د هغه شریعت کوم چې موسیٰ راکړی

چې زموږ د قوم ده قیمتي شتمني

⑤ کله چې راغونډ شول قبیلې د اسراییلو او مشران

نو خښتن د هغوی پادشاه شو <

⑥ حضرت موسیٰ د روبین د قبیلې په باره کې داسې وفرمایل:

> روبین دې هیڅکله له منځه نه ځي

که څه هم چې قبيله د دوی کوچنی ده <

⑦ هغه د یهودا د قبیلې په باره کې داسې وفرمایل:

> خښتنه! فریاد د هغوی واوړه

چې کوي یې د کومک دپاره

هغوی بېرته د نورو قبیلو سره یوځای کړه

ته قوي کړه لاسونه د یهودا

د دښمنانو مقابل کې د هغوی مرسته کوه <

هغه د لاوي د قبيلې په باره کې داسې وفرمايل: (۸)

داي خښتنه تا ورکړي دي اوريم او تميم

لاويانو ته يعني خپل وفادارو خادمانو ته

تا په مسا کې هغوی وازمايل

او رښتيني دې ثابت کړل هغوی

د مريبه د چينې څنگ کې

هغوی وښودله تاته وفا زياته (۹)

د مور او پلار، ورونو او خوښو اولادونو څخه

ستا امرونو ته هغوی کېښوده غاړه

او شول پاتې وفادار د ستا د لوظه سره

هغوی ستا قوم ته زده کوي ستا د قانون اطاعت (۱۰)

هغوی ږدي خوشبويي ستا په حضور کې

او سوزېدونکې نذرانې ستا قربانگاه باندې

۱۱) مرسته وکړه د هغوی د قبیلې سره څښتنه

چې قوي شي

خوشاله اوسه ته د هغوی د کارونو څخه

ټول دښمنان د هغوی له منځه یوسه

هغوی مه پرېږده چې بیا سر کړي راپورته <

۱۲) هغه د بنیامین د قبیلې په باره کې داسې وفرمایل:

>دا هغه قبيله ده چې څښتن تعالیٰ ورسره مینه کوي

هغه اوسېږي د هغوی د غونډیو منځ کې

او ټوله ورځ د هغوی ساتنه کوي <

۱۳) هغه د حضرت یوسف د اولادې په باره کې داسې وفرمایل:

>څښتن دې واوړوي پرڅه د هغوی په ځمکه

او برکت دې واچوي د ځمکې لاندې اوبو کې

۱۴) د هغوی ځمکه دې ډکه شي له هغو مېوو

چې پخې شوې وي په لمر باندې

او شي دې غني د هر موسم

په ډېرو بڼو مېوو باندې

د هغوی پخوانی غونډی دې پتې شي (۱۵)

په ډېرو بڼو مېوو کې

د هغوی ځمکه دې ډکه شي له ټولو نعمتونو څخه (۱۶)

هغه څښتن دې د هغوی سره نېکي وکړي

چې په سوزېدونکي بوتې کې ښکاره شو

دا برکتونه دې نازل شي د يوسف په اولادې باندې

ځکه رهبر و هغه د خپلو ورونو منځ کې

په قوت کې دی يوسف لکه د ځوان غويي په شان (۱۷)

د وحشي غويي د ښکرو په شان

د هغه ښکرونه د منسي زرگونه خلک دي

او د افرایم لس ګونه زره خلک دي

نور قومونه وهي هغو بڼکرونو باندي

او تېل وهي هغوی د دنیا آخر سرته <

١٨ هغه د زبولون او یساکار د قبیلو په باره کې داسې وفرمایل:

>زبولون دې وي خوشاله تجارت کې په دریاب باندي

او د یساکار دولت دې ډېر شي خپل وطن کې

١٩ هغوی خپل غره ته نورې قبیلې رابولي

او وړاندي کوي هلته صحیح قربانی

لاس ته راوړي هغوی دولت خپل له دریابه څخه

او د دریاب د غاړې شګو څخه <

٢٠ هغه د جاد د قبیلې په باره کې داسې وفرمایل:

>دودې شي ستاینه د خدای چې یې پراخه

د هغوی سیمه کره

جاد وباسي انتظار د زمري په شان

چې د بنکار مټه يا کوپړۍ غوڅه کړي

هغوی د ځان دپاره واخيستله بڼه بڼه ځمکه (۲۱)

د يو مشر برخه ورکړل شوه هغوی ته

کله راغونډ چې شول مشران د اسراييلو

د جاد خلکو کېنودله غاړه

د څښتن امرونو او قوانينو ته <

هغه د دان د قبيلې په باره کې داسې وفرمايل: (۲۲)

>دان د زمري بچی دی

چې په باشان کې له خپل غاړه څخه

د خپل دښمن پسې ټوپونه وهي <

هغه د نفتالي د قبيلې په باره کې داسې وفرمايل: (۲۳)

>د نفتالي سره د څښتن د نېکۍ ډېر برکت دی

د هغوی ځمکه رسي د جليل له جهيل تر جنوبه پورې <

٢٤ هغه د اشير د قبيلې په باره کې داسې وفرمايل:

>نسبت نورو قبيلو ته د اشير د قبيلې سره دی ډېر برکت

هغه دې غوره اوسي د خپلو ورونو منځ کې

او د هغه ځمکه دې وي ډکه د زيتون له تېلو

٢٥ په هغو دروازو دې د هغه د بنارونو ساتنه وشي

چې اړمونه وي د اوسپنې او برنجو په کې

او ژوند دې کوي هغه همېشه امن کې

٢٦ ای د اسراييلو خلکو! هيڅ يو خدای نه دی

زمونږ د خدای په شان

هغه سپريري د اسمان په ورېځو

د خپل شوکت او شانه سره

چې راشي تاسو ته کومک دپاره

٢٧ ابدی خدای زمونږ د پتېدلو ځای دی

هغه نیسي مونږه په ابدی غېږه کې

خدای لږې دبنمان کرل ستاسو

ستاسو له مخې څخه

او درته وېي ویل چې هغوی تباہ کړئ

٢٨ نو اولاده د یعقوب کوي په سوله کې ژوند

دی په امن هغوی په داسې خاوره کې

چې ده ډکه له غلو او له شرابو څخه

او چیرته چې پرڅه له اسمانه څخه

ځمکې ته اوبه ورکوي

٢٩ اسراییلو! تاسو څومره یی خوشاله

چې هیڅوک نشته لکه ستاسو په شان

یو داسې قوم چې خبنتن ژغورلی

د دې دپاره چې دفاع وکړي له تاسو څخه

او بری درکاندي

څښتن په خپله ستاسو سپر او ستاسو توره ده

رحم دپاره به راځي دښمنان ستاسو

او زاري به کوي

او تاسو تر پښو لاندې کوی به هغوی <

د حضرت موسیٰ وفات کېدل

۳۴ ﴿۱﴾ حضرت موسیٰ د موآب د ډاګونو څخه د نبو غره ته وخوت، یعنې د پیسګاه د غره

سرته چې د اریحا په ختیځ کې دی. هلته ورته څښتن ټوله خاوره یعنې د جلعاد سیمه د دان تر

ښاره پورې، ﴿۲﴾ د نفتالی ټوله سیمه، د افرايم او منسي سیمې، د مدیترانې تر بحیرې پورې د یهودا

ټوله سیمه، ﴿۳﴾ د یهودا جنوبي برخه او هغه ډاګ وروښود چې د صوغر څخه تر اریحا پورې چې

د خرما د ونو ښار دی رسیږي. ﴿۴﴾ بیا څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <دا هغه خاوره ده

چې ما د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره وعده کړې وه چې د هغوی اولادې ته به یې ورکړم. ما ته

پرېښودلې چې هغه ووينې، خو ته به د اردن له سیند څخه تېر نه شې او هلته به ورداخل نه شې.>

﴿۵﴾ نو لکه څنګه چې څښتن فرمایلي وو، د څښتن خدمتګار حضرت موسیٰ هلته د موآب په

خاوره کې وفات شو. ﴿۶﴾ هغه د موآب په هغې دره کې ښخ کړای شو چې د بیت فغور ښار ته

مخامخ وه. مگر تر نن ورځې پورې هيڅوک نه پوهيږي چې حضرت موسى^۱ چيرته ښخ شوی دی. حضرت موسى^۷ يوسلو شل کلن ؤ چې وفات شو، د هغه بدن لا قوي ؤ او د سترگو نظر يې هم ښه ؤ. د اسراييلو قوم د موآب په ډاگونو کې دېرش ورځې د هغه دپاره وژړل.

يوشع د اسراييلو مشر کيږي

حضرت موسى^۹ د خپل مرگ څخه مخکې د نون د زوی يوشع په سر باندې خپل لاسونه کېښودل او هغه يې د خپل ځان په ځای وټاکه. څښتن هغه د حکمت څخه ډک کړ. د اسراييلو قوم د يوشع اطاعت کاوه او په هغو امرونو باندې يې عمل کاوه چې څښتن هغوی ته د حضرت موسى^۱ په وسيله ورکړي وو.

حضرت موسى^۱ يو لوی نبي ؤ

په اسراييلو کې هيڅکله د حضرت موسى^{۱۰} په شان نبي نه دی پيدا شوی. څښتن د هغه سره مخامخ خبرې کولې. بل هيڅ نبي داسې لويې معجزې نه دي ښودلې لکه څنگه چې څښتن حضرت موسى^{۱۱} رالېږلی ؤ چې د فرعون، د هغه د درباريانو او د مصر د ټولو خلکو په حضور کې يې وښايي. بل هيڅ نبي داسې قدرت نه درلود چې هغه لوی او وپروونکي کارونه وکړي کوم چې حضرت موسى^{۱۲} د ټولو اسراييليانو په مخکې وکړل.